

การพัฒนาเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ ด้วยเทคนิคการทำแบบตัด
Development of Woman's Wear Seamless with Pattern Techniques

ณัฐฐิตา เรืองธนพิบูลย์
NATTHATIDA ROENGTHANAPIBOON

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2559

การพัฒนาเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ ด้วยเทคนิคการทำแบบตัด
Development of Woman's Wear Seamless with Pattern Techniques

ณัฐธิดา เรืองธนพิบูลย์
NATTHATIDA ROENGTHANAPIBOON

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อวิทยานิพนธ์   การพัฒนาเสื้อผ้าสตรีไว้ตะเข็บ ด้วยเทคนิคการทำแบบตัด
ชื่อ นามสกุล   ณัฏฐธิดา เริงธนพิบูลย์
ชื่อปริญญา   คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา   คหกรรมศาสตร์
คณะ   เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา   รองศาสตราจารย์นวลแข ปาลิวนิซ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์บุษรา สร้อยระย้า)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนพรรณ บุญยรัตกลิน)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์นวลแข ปาลิวนิซ)

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อนุมัติให้รับ
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

.....คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชฎาภัทร์ ก่ออารีโย)

วันที่..... 9 ..... เดือน..... 6 เมษายน ..... พ.ศ..... 2560

ชื่อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ ด้วยเทคนิคการทำแบบตัด
ชื่อ นามสกุล	ณัฐฐิตา เจริญพิบูลย์
ชื่อปริญญา	คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา และคณะ	คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2559

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการออกแบบและพัฒนาเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บด้วยเทคนิคการทำแบบตัด และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บด้วยเทคนิคการทำแบบตัด ผู้วิจัยออกแบบร่างเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ 5 ประเภท ประกอบด้วย เสื้อคลุม เสื้อ ชุดติดกัน กระโปรง และกางเกง นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญเลือกแบบร่างที่เหมาะสม เพื่อทำเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บต้นแบบ โดยใช้ผ้า 3 ชนิด คือ ผ้าเนื้อเบา ผ้าเนื้อปานกลาง และผ้าเนื้อหนาในการตัดเย็บ นำเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บต้นแบบไปสอบถามความพึงพอใจจากผู้บริโภคที่เป็นสตรี ที่ทำงานบริษัทเอกชน ในกรุงเทพมหานคร เขตบางรัก เขตบางกะปิ และเขตปทุมวัน จำนวน 385 คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย วิเคราะห์ห้ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริโภคส่วนมาก มีอายุระหว่าง 26-30 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี รายได้ต่อเดือนระหว่าง 15,001 – 25,000 บาท ส่วนใหญ่ไม่เคยซื้อหรือไม่เคยใช้เสื้อผ้าสตรีแบบไร้ตะเข็บ เหตุผลในการตัดสินใจเลือกซื้อเสื้อผ้าสตรี คือ ซื้อเมื่อชอบ ความถี่ในการซื้อเสื้อผ้าสตรี คือ ซื้อทุกเดือน ราคาของเสื้อผ้าสตรีที่เลือกซื้ออยู่ระหว่าง 501 – 1,000 บาทต่อตัว ผลความพึงพอใจต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บโดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.12

คำสำคัญ : เสื้อผ้าสตรี, ไร้ตะเข็บ, เทคนิคการทำแบบตัด

Thesis title	Development of Woman's Wear Seamless with Pattern Techniques
Author	Natthatida Roengthanapiboon
Degree	Master of Home Economics
Major Program	Home Economics
Academic Year	2016

ABSTRACT

Objectives of this study were to design and develop seamless women's wear using pattern techniques and to study customer's satisfaction of seamless women's wear using pattern techniques. The researcher designed 5 categories of women's wear, coat, blouse, dress, skirt and pants. Proper designs for sewing prototypes were selected by experts. These were made from three types of fabrics, light, medium and heavy. Customer's satisfaction survey was made from 385 women working in private companies in Bang Rak, Bang Kapi and Pathum Wan Districts of Bangkok. Accidental sampling of participants were asked to answer questionnaires. Data was analyzed by using packaged computer program. Statistics used were frequencies, percentages, means and standard deviations.

The results showed that the majority of samples were aged between 26-30 years, educational levels were bachelor's degrees, monthly income was between 15,001-25,000 Bahts, never bought or used seamless women's wear, consideration in buying was by preference, bought every month at prices between 501-1000 Bahts, per item. The overall customer's satisfaction to seamless women's wear was at a very satisfied level at the mean of 4.12.

Keywords : Woman 's wear, Seamless, Pattern Techniques

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลือ ดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดีจาก รองศาสตราจารย์นवलแข ปาลิวนิช อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ เกศทิพย์ กิ่งเงิน อาจารย์พี่เลี้ยง ที่ได้ให้คำแนะนำ และข้อคิดเห็นต่างๆ ของการวิจัยมาโดยตลอด รวมถึงคำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไข ให้ข้อเสนอแนะ และติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์บุษรา สร้อยระย้า ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนพรธน บุญยรัตกลิน กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้ข้อเสนอแนะแก้ไข และให้แนวคิดต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาคร ชลสาคร ผู้ช่วย ศาสตราจารย์กมล พรหมหิ้ววรรณ อาจารย์พัชรารัตน์ เซ็นเสถียร อาจารย์ศรัณย์ จันทร์แก้ว และ คุณกนกวรรณ รอดทอง ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยและให้ คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญ ที่สละเวลาในการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องของการ ออกแบบเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ พร้อมทั้งให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ นอกจากนี้ยังได้รับการ ช่วยเหลือและให้กำลังใจจากคุณพ่อ คุณแม่ เพื่อน ๆ พี่น้อง และตลอดจนบุคคลต่างๆ ที่ให้ความ ช่วยเหลือ ที่ไม่สามารถกล่าวชื่อนามได้หมดในที่นี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ณัฐธิดา เรืองธนพิบูลย์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(ก)
Abstract	(ข)
กิตติกรรมประกาศ	(ค)
สารบัญ	(ง)
สารบัญตาราง	(ฉ)
สารบัญภาพ	(ช)
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	3
1.3 ขอบเขตของการศึกษา	3
1.4 กรอบแนวความคิด	4
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
1.6 นิยามศัพท์	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 ความหมายและความสำคัญของเสื้อผ้าไร้ตะเข็บ	6
2.2 ความหมายและความสำคัญของเทคนิคการทำแบบตัด	8
2.3 องค์ประกอบของเสื้อผ้า	14
2.4 ความหมายและความสำคัญของการออกแบบ	21
2.5 เทรนด์แฟชั่น ปี 2016	25
2.6 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ	28
2.7 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	32
บทที่ 3 วิธีดำเนินการ	
3.1 การทำผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บต้นแบบ	36
3.2 การศึกษาความพึงพอใจต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บของผู้บริโภค	62
3.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	63

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และอภิปรายผล	
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	65
4.2 การอภิปรายผล	86
บทที่ 5 สรุปผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	91
5.2 ข้อเสนอแนะ	91
เอกสารอ้างอิง	93
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย	98
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล	100
ภาคผนวก ค แบบสอบถาม	104
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	120

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 ผลการเลือกแบบร่างเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บโดยผู้เชี่ยวชาญ	36
3.2 ผลการคัดเลือกแบบโครงร่างเส้นกรอบนอกชุดทำงานสตรีจากผู้เชี่ยวชาญ	64
4.1 จำนวนและค่าร้อยละของผู้บริโภค จำแนกตามอายุ	65
4.2 จำนวน และค่าร้อยละของผู้บริโภค จำแนกตามระดับการศึกษา	66
4.3 จำนวน และค่าร้อยละของผู้บริโภค จำแนกตามรายได้ปัจจุบันต่อเดือน	66
4.4 จำนวน และค่าร้อยละของผู้บริโภค จำแนกตามการเคยใช้หรือเคยซื้อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ	67
4.5 จำนวน และค่าร้อยละของผู้บริโภค จำแนกตามเหตุผลการตัดสินใจเลือกซื้อเสื้อผ้าสตรี	67
4.6 จำนวน และค่าร้อยละของผู้บริโภค จำแนกตามความถี่ในการซื้อเสื้อผ้าสตรี	68
4.7 จำนวน และค่าร้อยละของผู้บริโภค จำแนกตามราคาของเสื้อผ้าสตรีที่เลือกซื้อ	68
4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ ทั้ง 5 รูปแบบ	69
4.9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบเสื้อคลุม แบบที่ 1 (ใช้ผ้าเนื้อบาง)	71
4.10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบเสื้อคลุม แบบที่ 2 (ใช้ผ้าเนื้อปานกลาง)	72
4.11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบเสื้อคลุม แบบที่ 3 (ใช้ผ้าเนื้อหนา)	73
4.12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบ แบบที่ 1 (ใช้ผ้าเนื้อบาง)	74
4.13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบเสื้อ แบบที่ 2 (ใช้ผ้าเนื้อปานกลาง)	75

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
4.14	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้บริโภค ที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบเสื้อ แบบที่ 3 (ใช้ผ้าเนื้อหนา)	76
4.15	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้บริโภค ที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบชุดติดกัน แบบที่ 1 (ใช้ผ้าเนื้อบาง)	77
4.16	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้บริโภค ที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบชุดติดกัน แบบที่ 2 (ใช้ผ้าเนื้อปานกลาง)	78
4.17	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้บริโภค ที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบชุดติดกัน แบบที่ 3 (ใช้ผ้าเนื้อหนา)	79
4.18	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้บริโภค ที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบกระโปรง แบบที่ 1 (ใช้ผ้าเนื้อบาง)	80
4.19	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้บริโภค ที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบกระโปรง แบบที่ 2 (ใช้ผ้าเนื้อปานกลาง)	81
4.20	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้บริโภค ที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบกระโปรง แบบที่ 3 (ใช้ผ้าเนื้อหนา)	82
4.21	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้บริโภค ที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ ตะเข็บ รูปแบบกางเกง แบบที่ 1 (ใช้ผ้าเนื้อบาง)	83
4.22	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้บริโภค ที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบกางเกง แบบที่ 2 (ใช้ผ้าเนื้อปานกลาง)	84
4.23	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้บริโภค ที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบกางเกง แบบที่ 3 (ใช้ผ้าเนื้อหนา)	85

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวความคิด	4
2.1 การวางผ้าเทพบนหุ่น	12
2.2 การทำแบบเสื้อผ้าบนหุ่น	13
2.3 การสร้างแบบตัดบนกระดาษ	14
2.4 โครงร่างเงามาตรฐาน	20
2.5 เทรนด์สีปี 2016	27
3.1 เทรนด์สีที่ใช้ในการออกแบบ	36
3.2 แบบร่างเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบเสื้อคลุม จำนวน 4 แบบ	37
3.3 แบบร่างเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบเสื้อ จำนวน 4 แบบ	38
3.4 แบบร่างเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบชุดติดกัน จำนวน 4 แบบ	38
3.5 แบบร่างเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบกระโปรง จำนวน 4 แบบ	39
3.6 แบบร่างเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบกางเกง จำนวน 4 แบบ	39
3.7 แบบร่างเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บที่ได้รับการคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญ	42
3.8 แบบตัดเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบเสื้อคลุม	43
3.9 แบบร่างเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบเสื้อคลุม จากผ้า 3 ชนิด	47
3.10 ผลงานสำเร็จเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบเสื้อคลุม	47
3.11 แบบตัดเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบเสื้อ	48
3.12 แบบร่างเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบเสื้อ จากผ้า 3 ชนิด	49
3.13 ผลงานสำเร็จเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบเสื้อ	50
3.14 แบบตัดเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบชุดติดกัน	52
3.15 แบบร่างเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบชุดติดกัน จากผ้า 3 ชนิด	54
3.16 ผลงานสำเร็จเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบชุดติดกัน	54
3.17 แบบตัดเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบกระโปรง	55

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
3.18	แบบร่างเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบกระโปรง จากผ้า 3 ชนิด	57
3.19	ผลงานสำเร็จเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบกระโปรง	58
3.20	แบบตัดเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบกางเกง	59
3.21	แบบร่างเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบกางเกง จากผ้า 3 ชนิด	61
3.22	ผลงานสำเร็จเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบกางเกง	61

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคสมัยก่อนประวัติศาสตร์ การแต่งกายของมนุษย์เริ่มจากการนำสิ่งของจากธรรมชาติ เช่น ใบไม้ ใบหญ้า ขนนก หนังสัตว์ ฯลฯ มาห่อหุ้มเพื่อปกปิดร่างกาย มนุษย์บางเผ่าพันธุ์ใช้สีจากพืช นำมาเขียน หรือสักร์ เพื่อใช้เป็นเครื่องตกแต่งแทนการห่อหุ้มร่างกาย ระยะเวลาต่อมามนุษย์เริ่มพัฒนา และรู้จักวิธีดัดแปลงสิ่งที่มีตามธรรมชาติมาใช้ทำเป็นเครื่องปกปิดร่างกายให้เหมาะสม เช่น การนำ ผ้ามาผูก หรือขดแทนการพัน การห่ม การพับ ให้เกิดความสวยงาม นอกจากนี้ยังมีการนำกระดูก มาทำเป็นกระดุม รวมทั้งการรู้จักนำผ้ามาเย็บต่อกันเป็นผืนเพื่อให้สวมใส่ได้ จนกระทั่งมนุษย์มี เสื้อผ้าใส่เป็นชิ้นมากขึ้น ซึ่งเสื้อผ้าที่มนุษย์ในสมัยก่อนใช้นั้นจะมีส่วนประกอบน้อยชิ้น โดยมีท่อน บนเป็นผ้าแถบ และท่อนล่างเป็นผ้าถุง โดยผ้าจะมีลักษณะเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาดใหญ่ ซึ่ง จัดเป็นเสื้อผ้าที่มีโครงสร้างแบบหลวม ดังนั้น ในสมัยก่อนเสื้อผ้าที่สวมใส่จึงถูกเรียกว่า “นุ่งห่ม” และมนุษย์เองก็ได้ให้ความสนใจในเรื่องของเครื่องนุ่งห่มอย่างต่อเนื่อง จึงได้มีการพัฒนารูปแบบ ของเครื่องนุ่งห่มมากขึ้นมาเป็นรูปทรงต่างๆ ซึ่งมีการดัดแปลงเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม สภาพดินฟ้าอากาศ สภาพทางเศรษฐกิจ การเมือง และเหมาะสมกับสภาพการปฏิบัติหน้าที่ จน เกิดการพัฒนาขั้นตอนการผลิตเครื่องนุ่งห่มให้มีผลลัพธ์ที่มีความน่าสนใจ และหลากหลายมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงของโลกและความเจริญของประเทศที่มีมากขึ้นเรื่อยๆ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลง ด้านเครื่องแต่งกาย ประเทศต่างๆ สามารถรับ วัฒนธรรมใหม่ๆ จากทั่ว โลกได้รวดเร็วขึ้น มีการรับ เอาวัฒนธรรมใหม่เหล่านั้นมาดัดแปลงให้เข้ากับสภาพวิถีชีวิตของตนเอง จนกลายเป็นเอกลักษณ์ เฉพาะ จัดได้ว่าการพัฒนาในเรื่องของเครื่องนุ่งห่มมีมายาวนาน และมีการพัฒนามาเรื่อยๆ จนถึง ปัจจุบัน และเครื่องนุ่งห่มส่วนใหญ่จัดเป็นโครงสร้างแบบเข้ารูป และพอดีตัว ซึ่งแบบที่จะนำมาดัด เย็บจะมีโครงสร้างเสื้อผ้าที่แตกต่างกัน ดังนั้น เพื่อให้ผลิตเสื้อผ้าได้ตรงตามความต้องการของ มนุษย์มากขึ้น ทำให้คำว่า “เครื่องนุ่งห่ม” พัฒนาจนกลายเป็นคำว่า “เครื่องแต่งกาย” ซึ่งหมายถึง สิ่งที่มนุษย์สวมใส่เพื่อปกป้องร่างกายจากสภาวะอากาศ สภาพแวดล้อม ให้ความปลอดภัย ความ สะดวกสบาย ความสวยงาม และเพื่อสะท้อนถึงศาสนา วัฒนธรรม และสังคม

เมื่อมนุษย์เริ่มหันมาสนใจกับการแต่งกาย การออกแบบเครื่องแต่งกายเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์จึงเริ่มมีมากขึ้น ส่งผลให้มีการออกแบบเสื้อผ้าเกิดขึ้นมากมายจนถึงปัจจุบัน โดยเสื้อผ้าจะถูกออกแบบโดยนักออกแบบเสื้อผ้าซึ่งเป็นผู้กำหนดและออกแบบการใช้เสื้อผ้าให้เหมาะสมกับโอกาส สถานที่ เพศ และวัยของผู้สวมใส่ ซึ่งในการออกแบบเครื่องแต่งกายสมัยใหม่ นักออกแบบจะมีแรงบันดาลใจของตนเองจากรูปแบบเครื่องแต่งกายในอดีต ผสมผสานกัน โดยอาศัยองค์ประกอบเกี่ยวกับ เส้นกรอบนอกของรูปทรง ลักษณะของผ้า ประโยชน์ใช้สอย ความสะดวกสบาย และจุดเด่น หรือจุดเน้นของรูปแบบเสื้อผ้า ซึ่งนักออกแบบจะทำการออกแบบเสื้อผ้าไว้บนแบบกระดาษที่มีขนาดตัวหรือสัดส่วนร่างกายที่ได้จากการวัดตัวหรือขนาดมาตรฐาน แล้วขีดเส้นตามโครงสร้างของรูปร่างมนุษย์ออกมาเป็นชิ้นส่วนต่างๆ ตามโครงสร้างของเสื้อผ้าที่นักออกแบบเป็นผู้กำหนด ซึ่งในขั้นตอนนี้ถูกเรียกว่า “การทำแบบตัด”

หัวใจหลักในการออกแบบเสื้อผ้านั้นมาจากการทำแบบตัด ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของการออกแบบ อันส่งผลไปถึงการตัดเสื้อผ้าที่จะนำมาห่อหุ้มร่างกายทั้งหมด ไม่ว่าจะห่อหุ้มแบบใดก็ตาม เช่น แบบหลวม แบบพอดีตัว หรือแบบเข้ารูป กล่าวได้ว่า คุณค่าของเสื้อผ้าเกิดขึ้นหลังจากการสวมใส่ เสื้อผ้าที่ห่อหุ้มภายนอกแล้วปรากฏภาพให้เห็นต่อสายตา และเกิดอารมณ์หรือความรู้สึกต่อเสื้อผ้านั้น นอกจากนี้ สิ่งทั้งหมดที่ปรากฏให้เห็นภายนอกแก่สายตาของคนคนหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นตัวเราหรือคนรอบข้าง ทำให้เกิดความรู้สึกหลังจากมองเห็นภาพตัวเองปรากฏขึ้นในการสวมใส่เสื้อผ้า ซึ่งผู้บริโภคจะเกิดความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบเสื้อผ้า ก็เริ่มจากการที่ได้มองเห็นตัวเราในครั้งแรกที่เกิดขึ้นหลังจากการสวมใส่ ทั้งนี้ ผู้บริโภคแต่ละคนจะมีความชอบ หรือไม่ชอบต่างกัน ดังนั้น นักออกแบบจึงต้องพัฒนาการออกแบบเสื้อผ้าอย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้บริโภคได้อย่างไร้ขีดจำกัด

การพัฒนาการออกแบบเสื้อผ้ามีรายละเอียดหลายประการ เช่น ประเภทเสื้อผ้า ชนิดของเสื้อผ้า โครงสร้างเสื้อผ้า ส่วนประกอบเสื้อผ้า ลักษณะผ้าเข็มและตะเข็บ จำนวนชิ้นแบบตัด ซึ่งลักษณะของผ้าเข็มและตะเข็บมีผลทำให้ผู้สวมใส่เสื้อผ้าเกิดความรู้สึกชอบ ความรู้สึกสบาย ไม่ระคายเคืองต่อรอยตะเข็บที่มีในเสื้อผ้า ซึ่ง “เสื้อไร้ตะเข็บ” เป็นเสื้อผ้าที่ไม่มีรอยต่อของตะเข็บผ้าด้านในและด้านข้าง หรือเป็นเสื้อผ้าที่มีการออกแบบให้มีตะเข็บน้อยที่สุดบนเสื้อผ้า

จากที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนั้น ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของการออกแบบเสื้อผ้าที่ทำให้ผู้สวมใส่เกิดความรู้สึกสบาย ไม่ระคายเคืองจากรอยตะเข็บของเสื้อผ้า อันจะส่งผลต่อความสุขตั้งแต่ครั้งแรกที่เกิดขึ้นหลังจากการสวมใส่ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเกิดแนวคิดที่จะศึกษา และพัฒนาเทคนิคในการทำแบบตัดเสื้อไร้ตะเข็บ เพื่อให้สามารถออกแบบเสื้อผ้าที่มีตะเข็บน้อยที่สุด และ

สามารถตอบสนองต่อความพึงพอใจของผู้บริโภคได้มากที่สุด เพื่อเป็นการเพิ่มคุณค่าและทางเลือกให้กับผู้บริโภคที่เป็นสตรีวัยทำงานที่ต้องสวมใส่เสื้อผ้าเป็นเวลานาน และเป็นการส่งเสริมธุรกิจเกี่ยวกับอุตสาหกรรมเสื้อผ้าด้วย ทั้งในแง่ของการพัฒนาการออกแบบ และแง่ของการกระตุ้นเศรษฐกิจเครื่องแต่งกายในประเทศไทยอีกด้วย

1.2 วัตถุประสงค์

- 1.2.1 เพื่อการออกแบบและพัฒนาเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ ด้วยเทคนิคการทำแบบตัด
- 1.2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บด้วย เทคนิคการทำแบบตัด

1.3 ขอบเขตการวิจัย

การศึกษา เรื่อง การพัฒนาเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ ด้วยเทคนิคการทำแบบตัด กำหนดขอบเขตของการวิจัย เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1.3.1 ด้านเนื้อหา

ศึกษาเฉพาะรูปแบบเสื้อผ้าสตรี พัฒนาเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ ด้วยเทคนิคการทำแบบตัด

1.3.2 ด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาความพึงพอใจต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ เป็นสตรีที่ทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร กำหนดเขตพื้นที่ 3 เขต ได้แก่ เขตบางรัก เขตบางกะปิ และเขตปทุมวัน

กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของบุญธรรม (2551) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 385 คน ทำการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

1.3.3 ด้านตัวแปร

1.3.3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปแบบเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ จำนวน 5 รูปแบบ ประกอบด้วย เสื้อคลุม เสื้อ ชุดติดกัน กระโปรง และกางเกง

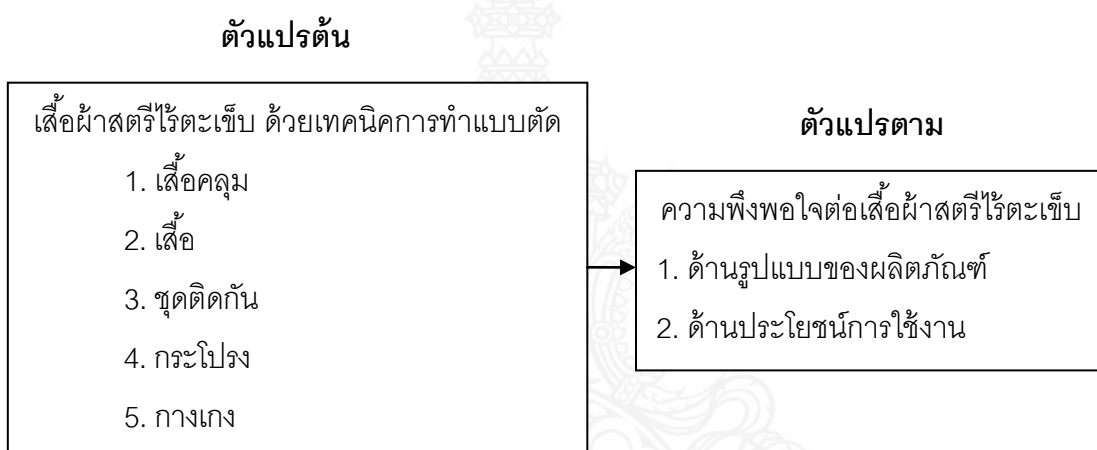
1.3.3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์ และด้านประโยชน์การใช้งาน

1.3.4 ด้านเวลา

ศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคระหว่างเดือนตุลาคม 2559 ถึง เดือน มีนาคม 2560

1.4 กรอบแนวความคิด

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ ด้วยเทคนิคการทำแบบตัด และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดดังกล่าวมาประมวลเป็นกรอบแนวความคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวความคิด

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.5.1 เป็นแนวทางในการออกแบบผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าไร้ตะเข็บ ด้วยเทคนิคการทำแบบตัด
- 1.5.2 ผลข้อมูลจากความพึงพอใจ จะทำให้เกิดประโยชน์ แก่ผู้บริโภค
- 1.5.3 ผลการศึกษาเป็นแนวทางแก่ผู้สนใจด้านการตัดเย็บเสื้อผ้า ในการนำไปออกแบบผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์ เพื่อเป็นทางเลือกแก่ผู้บริโภค

1.6 นิยามศัพท์

1.6.1 ไร้ตะเข็บ หมายถึง เสื้อผ้าที่ไม่มีตะเข็บเลย หรือมีน้อยกว่าเสื้อผ้านชนิดเดียวกัน (สถาบันวิจัยแฟชั่นแห่งประเทศไทย, 2555)

1.6.2 เสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ หมายถึง เสื้อผ้าที่ผู้ศึกษาพัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 5 รูปแบบ คือ เสื้อคลุม เสื้อ ชุดติดกัน กระโปรง และกางเกง ซึ่งเป็นเสื้อผ้าที่มีตะเข็บหลัก แต่ไม่มีรอยต่อของตะเข็บผ้าด้านในและด้านข้าง หรือ มีตะเข็บหลักบนเสื้อผ้าน้อยที่สุด

1.6.3 การพัฒนา หมายถึง การออกแบบเสื้อผ้าสตรีโดยใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ประกอบกับการคำนึงถึง รูปร่าง สี วัสดุ อาชีพ และโอกาสที่ใช้ เพื่อให้ปรากฏผลงานที่มีความสวยงามและเหมาะสม

1.6.4 เทคนิคการทำแบบตัด หมายถึง การออกแบบและวาดเส้นบนแผ่นกระดาษ เพื่อเป็นการคาดคะเนในการตัดชิ้นผ้าสำหรับตัด และเย็บประกอบเป็นเสื้อผ้า เมื่อสำเร็จแล้วจะสวมใส่ได้พอดีกับรูปร่าง

1.6.5 ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติที่ดีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บด้วยเทคนิคการทำแบบตัด ของสุภาพสตรีที่ทำงานในบริษัทเอกชนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร แสดงออกเป็น 5 ระดับ คือ ความพึงพอใจมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษา เรื่อง การพัฒนาเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ ด้วยเทคนิคการทำแบบตัด ผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

- 2.1 ความหมายและความสำคัญของเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ
- 2.2 ความหมายและความสำคัญของเทคนิคการทำแบบตัด
- 2.3 องค์ประกอบของเสื้อผ้า
- 2.4 ความหมายและความสำคัญของการออกแบบ
- 2.5 เทรนด์แฟชั่น ปี 2016
- 2.6 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
- 2.7 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความหมายและความสำคัญของเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ

2.1.1 ความหมายของตะเข็บ

มีผู้ให้คำอธิบายความหมายของตะเข็บ (Seam) ไว้ดังนี้

วิไลวรรณ (2547) อธิบายความหมายของตะเข็บ หมายถึง แนวของฝีเข็มซึ่งยึดผ้า 2 ชั้น หรือมากกว่านั้นเข้าด้วยกัน ให้ความคงทนแก่รูปของเสื้อผ้า และบริเวณที่จะทำให้เสื้อผ้ามีเส้นตะเข็บเย็บต่อกัน โดยความเรียบร้อยของตะเข็บจะขึ้นอยู่กับเทคนิคและความชำนาญในการเย็บตะเข็บ

สถาบันวิจัยแฟชั่นแห่งประเทศไทย (2555) ระบุความหมายของตะเข็บ หมายถึง ตำแหน่งที่วัสดุสิ่งทอตั้งแต่ 2 ชั้นขึ้นไปเย็บติดเข้าด้วยกัน ความหลากหลายของการเย็บและเทคนิคต่างๆ สามารถใช้เป็นประโยชน์ในการออกแบบได้

Gilewska (2011) อธิบายถึงตะเข็บ เป็นการรวมกันของผ้า 2 ชั้น ทางด้านในของเสื้อผ้า ห่างจากริมของผ้าเข้ามาประมาณ 1-2 เซนติเมตร

จากความหมายข้างต้น นำมาสรุปความหมายดังนี้ ตะเข็บ คือ แนวของฝีเข็มที่ปรากฏทางด้านในของเสื้อผ้า สำหรับยึดบริเวณริมผ้า 2 ชั้น หรือมากกว่าเข้าด้วยกัน

2.1.2 ความสำคัญของเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ

คำว่า ไร้ตะเข็บ (Seamless) ตามความหมายที่ระบุในพจนานุกรมศัพท์แฟชั่น หมายถึง เสื้อผ้าที่ไม่มีรอยตะเข็บเย็บเลย หรือมีน้อยกว่าเสื้อผ้าชนิดเดียวกัน การผลิตเสื้อผ้าไร้ตะเข็บอาจทำได้โดยการเชื่อมติดกันด้วยความร้อน เรียกว่า Boarding หรือ Molding และยังสามารถผลิตได้โดยการถักเสื้อผ้าเป็นตัวอย่างไม่ต้องมีรอยต่อ (สถาบันวิจัยแฟชั่นแห่งประเทศไทย, 2555) และส่วนใหญ่แล้วเสื้อผ้าที่ไม่มีตะเข็บหรือเสื้อผ้าไร้ตะเข็บมักพบในเสื้อผ้าที่ผลิตจากผ้าถักชนิด เช่น เสื้อยืดแบบ T-shirt ทั้งนี้ เสื้อผ้าโดยทั่วไปมักมีตะเข็บหลักที่จำเป็นต้องเย็บ ดังนี้

ตะเข็บหลักของเสื้อ ได้แก่ ตะเข็บไหล่ ตะเข็บข้าง ตะเข็บกลางหลังหรือกลางหน้า

ตะเข็บหลักของกระโปรง ได้แก่ ตะเข็บข้าง ตะเข็บกลางหลังหรือกลางหน้า

ตะเข็บหลักของกางเกง ได้แก่ ตะเข็บข้าง ตะเข็บใต้ท้องขา ตะเข็บเป้า

จากประวัติการแต่งกายถือว่าเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นโดยทั่วไปในประวัติศาสตร์ของเสื้อผ้า ความสวยงามของเครื่องแต่งกายเป็นสิ่งที่บรรพบุรุษนั้นได้ให้ความสนใจ และคำนึงถึงในระดับต้นๆ ในหลายศตวรรษที่ผ่านมา เสื้อผ้ามีการถักทอเพื่อการสวมใส่จนมาถึงยุคกลาง จึงมีการตัดเย็บเสื้อผ้าเกิดขึ้น ประวัติศาสตร์ของสมัยอาณาจักรกรีกและโรมัน เสื้อผ้าการแต่งกายมีการพัฒนาอย่างมากในช่วงวัฒนธรรมของอาณาจักรกรีกโบราณ (ประมาณ 100-600 ปี ก่อนคริสกาล) และจักรวรรดิโรมัน (ประมาณ 200 ปี ก่อนคริสกาล-หลังพระเยซูคริสต์สิ้นพระชนม์ 330 ปี) โดย James Laver ในหลักการพื้นฐานของชาวเมดิเตอร์เรเนียน ซึ่งประกอบด้วย ขนาดของชิ้นส่วน ขนาดสีเหลี่ยมผืนผ้าขนาดต่างๆ การใช้ประโยชน์ตามเฉพาะและขนาดสัดส่วนของผู้สวมใส่โดยผ้าหลายๆ ชิ้นถูกประกอบเข้าด้วยกัน เครื่องแต่งกายที่เรียกว่า Chiton เป็นตัวอย่างของเสื้อผ้าที่เป็นขนาดสีเหลี่ยมผืนผ้า นำมาประกอบติดกัน เพื่อวางไว้บนส่วนของร่างกายที่เป็นไหล่ โดยมีเข็มกลัดเป็นตัวยึด ทำให้เกิดการเคลื่อนไหวได้อย่างอิสระ แต่ละส่วนของผ้านั้นจะถูกประกอบออกมาตามส่วนต่างๆ ของร่างกายโดยไม่มีการเย็บโดยใช้ตะเข็บ (Brand and Vos, 2006)

ในการออกแบบและผลิตเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บหรือเสื้อผ้าไร้ตะเข็บทั่วไป จะเป็นการสร้างโอกาสและทางเลือกในการออกแบบและการผลิตที่หลากหลาย ทั้งนี้ สุมณฑิพย์ (2550) ระบุว่า การใช้เทคโนโลยีการผลิตแบบไร้ตะเข็บทำให้ลดข้อจำกัดต่างๆ ไปได้มาก ทำให้ผู้ผลิตสามารถ

ลดต้นทุนการผลิตถึง 40% ส่งผลให้ผลิตภัณฑ์ที่ไปสู่ผู้บริโภคมีราคาลดลง นอกจากนี้เสื้อผ้าไร้ตะเข็บยังเข้ากับรูปร่างได้ดี มีความพอดีตัว ใส่สบาย ไม่อึดอัด ไม่ถูกรัดตึง

เสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ อาจพบได้ในลักษณะของเสื้อคลุมแบบสวมหัวหรือเสื้อคลุมแบบปายที่มีการเย็บเพียงตะเข็บข้าง กางเกงหรือกระโปรงแบบปายที่มีการเย็บเกล็ดเอวและตะเข็บข้างลงมาเล็กน้อย ซึ่งในการออกแบบเสื้อผ้าสามารถหลีกเลี่ยงให้มีจำนวนตะเข็บหลักน้อยที่สุดได้ โดยอาศัยเทคนิคต่างๆ ที่ใช้ในการทำแบบตัด เช่น การทำแบบตัดบนหุ่น การทำแบบตัดบนกระดาษสร้างแบบ โดยในแง่ของการผลิตแล้วการมีตะเข็บจำนวนน้อยจะช่วยลดเวลาและต้นทุนในการผลิตเสื้อผ้าลงได้

2.2 ความหมายและความสำคัญของเทคนิคการทำแบบตัด

2.2.1 ความหมายของแบบตัด (Pattern)

แบบตัด (Pattern) เป็นแบบที่แยกชิ้นส่วนต่างๆ ของเสื้อผ้าไว้ เพื่อแสดงให้เห็นว่าจะต้องตัดผ้าในแต่ละชิ้นส่วนอย่างไร แบบตัดอาจทำด้วยกระดาษหรือวัสดุอื่น เพื่อใช้เป็นต้นแบบ และลอกลงบนผ้าก่อนตัด แบบตัดเสื้อที่ทำด้วยกระดาษ มักเรียกทับศัพท์ว่า แพทเทิร์น (สถาบันวิจัยแฟชั่นแห่งประเทศไทย, 2555)

การสร้างแบบตัด (Pattern Making) หมายถึง การขีดเส้นบนแผ่นกระดาษ ซึ่งเป็นการแสดงความคิดของผู้ออกแบบทำให้รูปแบบความคิดที่ขีดเส้นบนแผ่นกระดาษนั้นออกมาเป็นชิ้นส่วนต่างๆ ซึ่งเมื่อนำเอาส่วนต่างๆ เหล่านี้มาประกอบรวมกันเป็นรูปร่างของเสื้อผ้าที่สวยงามตามแบบตัดซึ่งได้ขีดเส้นไว้ และนำมาสวมใส่ได้พอดีกับรูปร่างของผู้สวมใส่นั้นๆ การสร้างแบบตัดนับได้ว่าเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี วิธีการสร้างแบบตัดนั้นมีมากมายหลายวิธีต่างๆ กันไป แต่ก็มีวัตถุประสงค์เดียวกัน คือ จะต้องทำให้ผ้าผืนเรียบนั้นๆ และสวมใส่พอดีกับรูปร่างที่มีความโค้งมนให้แนบเนียน และพอดีกับรูปร่างของสตรีแต่ละบุคคลให้มากที่สุด (วินิทร, 2553)

แบบตัดเบื้องต้น (Basic Pattern) เป็นสร้างแบบตัดโดยการวัดขนาดรูปร่างของคนจริงๆ หรือหุ่น และสร้างเป็นแบบตัดพอดีตัว ไว้สำหรับกรอเย็บเพื่อนำไปสร้างแบบเสื้อผ้าอื่นๆ ตามต้องการ (จิตรพี, 2554) แบบตัดเบื้องต้นที่ใช้กันในปัจจุบันมีลักษณะเป็นเสื้อพอดีตัวกับรูปร่าง คอกลม แขนยาว กระโปรงสองชิ้นตรงๆ และกางเกงแบบเรียบๆ อาจเรียกว่า แบบตัดเสื้อ กระโปรง และกางเกงเบื้องต้น เพราะว่าเป็นแบบตัดเบื้องต้นที่นำมาใช้เป็นแบบสำหรับตัดเสื้อผ้าได้ทุกแบบ

ชนิดโดยไม่ต้องมีการสร้างแบบใหม่ทุกครั้ง แบบตัดเบื้องต้นจะใช้ขนาดตัวของเจ้าของเส้นนำมาสร้างแบบเพียงครั้งเดียวและเก็บไว้ใช้ได้ถาวร ถ้ารูปร่างนั้นๆ ไม่มีการเปลี่ยนแปลง เมื่อจะตัดเส้นผ้าครั้งใดเพียงนำแบบตัดเบื้องต้นนั้นมาลอก และปรับแบบตัดให้เหมาะสมกับลักษณะรูปร่างของแต่ละบุคคล (วินิทร, 2553)

2.2.2 อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ในการสร้างแบบตัด

การสร้างแบบตัดเพื่อการตัดเย็บเสื้อผ้า มีอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ที่สำคัญ ดังนี้ (จิตรพี, 2554; สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย, 2556; Gilewska, 2011)

2.2.2.1 ไม้บรรทัดพลาสติกใส ขนาดความยาว 12-24 นิ้ว ใช้ในการวัดเพื่อตะเข็บ

2.2.2.2 ไม้โค้ง ใช้สำหรับการโค้งแนวปก แนววงคอ เส้นสะโพก และวงแขน

2.2.2.3 ไม้โค้งสะโพก มีขนาดความยาว 24 ใช้ในการโค้งแนววงคอ ปก เส้นสะโพก เส้นพริ้นเซส (Princess) และแนวเป้ากางเกง

2.2.2.4 เตารีด มีทั้งเตารีดไอน้ำ และเตารีดธรรมดา ใช้รีดผ้าให้เรียบก่อนนำไปทำแบบตัดบนหุ่น

2.2.2.5 ไม้รีดผ้า ควรเป็นไม้ที่สามารถปรับระดับความสูงต่ำได้ ความยาวของไม้รีดผ้าควรยาว 54 นิ้ว กว้าง 15 นิ้ว และขนาดที่ปลายหัวไม้รีดเท่ากับ 6 นิ้ว

2.2.2.6 ไม้ฉาก ทำด้วยโลหะหรือพลาสติก ความยาวทั้ง 2 ด้านของไม้ฉากไม่เท่ากัน มีตัวเลขบอกทั้งเซนติเมตร นิ้ว และขนาดของเศษส่วนด้วย

2.2.2.7 กระดาษสร้างแบบ เป็นกระดาษสีขาวแบบเรียบ หรือมีช่องตารางกว้างช่องละประมาณ 1 นิ้ว ทั้งแผ่นก็ได้

2.2.2.8 ดินสอดำ เลือกชนิด 2B หรือ 5H เพื่อให้เห็นความชัดเจนของเส้นในการสร้างแบบตัดจากผ้าที่ทำแบบบนหุ่นแล้ว

2.2.2.9 กรรไกรตัดผ้า ควรทำด้วยโลหะอย่างดี ลักษณะของกรรไกรจะมีลักษณะต่างกัน กรรไกรแบบ Scissors จะมีขนาดตั้งแต่ 3-6 นิ้ว ที่ด้ามจับหรือขาของกรรไกรจะมีขนาดของกรรไกรเท่ากันทั้ง 2 ขา ส่วนกรรไกรแบบ Shears จะมีขนาดตั้งแต่ 4-8 นิ้ว ที่ด้ามจับหรือขากรรไกรจะมีขนาดขาของกรรไกรไม่เท่ากันทั้ง 2 ขา ขาด้านหนึ่งจะใหญ่กว่าอีกด้านหนึ่ง

2.2.2.10 เข็มหมุด สำหรับกลัดหรือยึดผ้าบนหุ่น เลือกใช้เข็มหมุดชนิดเข็มหมุดตะปู มีลักษณะเข็มเรียว ยาว แหลม สามารถกลัดยึดชิ้นผ้าบนหุ่นได้ง่าย

2.2.2.11 หมอนปักเข็ม สำหรับปักเข็มหมุดตะปูขณะทำการจับแบบบนหุ่น เลือกใช้ชนิดที่มีสายรัดข้อมือเพื่อความสะดวกในการหยิบจับหรือปักเข็มหมุดขณะจับแบบบนหุ่น

2.2.2.12 เข็มมือ สำหรับเย็บยึดแนวจับหรือชิ้นงานหลังการจับแบบบนหุ่น

2.2.2.13 ซอล์กเขียนผ้า ใช้สำหรับขีดทำเครื่องหมาย และทำเส้นต่างๆ บนผ้าชั่วคราว

2.2.2.14 สายวัด ใช้สำหรับการวัดส่วนต่างๆ ของร่างกายหรือหุ่น สายวัดที่ดีต้องมีส่วนที่บอกขนาดเป็นนิ้วและเซนติเมตร

2.2.2.15 ลูกกลิ้ง ใช้ในการกดเครื่องหมาย หรือเส้นต่างๆ ที่อยู่บนผ้าดิบที่ใช้ในการทำแบบบนหุ่นลงสู่กระดาษสร้างแบบ ตัวลูกกลิ้งจะมีพื้นที่แหลมและคม ส่วนด้ามเป็นไม้หรือพลาสติกก็ได้ ลูกกลิ้งมี 2 ชนิด คือ ชนิดพื้นแหลม (Spiked Wheel) ใช้กดกระดาษสร้างแบบและกดทำรอยบนผ้าเนื้อปานกลางจนถึงเนื้อหนา ส่วนชนิดพื้นมนหรือชนิดที่อ (Smooth-Edged Wheel) ใช้กดทำรอยบนกระดาษสร้างแบบแบบนิ่ม (Tissue Paper) และผ้าเนื้อบางเบา เนื้อนิ่ม

2.2.2.16 ไม้หลา ใช้วัดตรวจสอบชายเสื้อชายกระโปรง ทำด้วยไม้หรือโลหะ มีความยาวประมาณ 36 นิ้ว

2.2.2.17 กระดาษทราย (Tracing Paper) เป็นกระดาษอบด้วยเทียนไข มีหลายสี ควรใช้กระดาษทรายสีใกล้เคียงกับผ้า กระดาษทรายจะใช้ร่วมกับลูกกลิ้ง สามารถชักออกได้

2.2.2.18 เหล็กแหลมแทงผ้า ใช้ทำผ้าให้เป็นรู เช่น บริเวณปลายเกล็ด มุมกระเป๋า ตำแหน่งรังดุม เป็นต้น

2.2.2.19 ผ้าเทป (Design Tape หรือ Draping Tape) กว้างประมาณ 3 มม. เล็กชนิดที่มีกาวในตัว ใช้ในการวางเส้นบนหุ่น เช่น เส้นอก เส้นเอว เส้นสะโพก เป็นต้น

2.2.2.20 ผ้า ผ้าที่ใช้ในการทำแบบตัดบนหุ่น มักใช้ผ้ามีสลิ้นที่มีน้ำหนักเบาถึงน้ำหนักปานกลาง แต่อาจใช้ผ้าดิบเนื้อบางแทนได้ เนื่องจากมีราคาถูกกว่า และการจับต้องเนื้อผ้าทำได้ง่ายกว่า เนื้อผ้าไม่ยับง่ายเหมือนผ้ามีสลิ้น ชนิดของผ้ามีสลิ้น อาจแบ่งตามน้ำหนักผ้าได้ดังนี้ ชนิดน้ำหนักเบา มีโครงสร้างการทออย่างหลวมๆ ใช้สำหรับการจับจีบเสื้อสตรี (Blouse) หรือชุดที่ต้องการให้คล้อยตามรูปร่าง (Flowing Dresses) และชุดชั้นใน (Lingerie) ชนิดน้ำหนักปานกลาง มีโครงสร้างการทอที่แน่นขึ้น นำไปจับจีบหรือทำเสื้อบนหุ่นที่ได้รูปดี และใช้สำหรับการทำเสื้อบนหุ่นได้หลายประเภท ชนิดน้ำหนักมาก มีโครงสร้างการทอที่แน่นมาก ใช้สำหรับการทำเสื้อบนหุ่นประเภทเสื้อแจ็กเก็ตหรือเสื้อโค้ต

2.2.2.21 หุ่น หุ่นที่ใช้ในการจับจีบ มีหลายขนาดและทำจากวัสดุต่างกัน การเลือกหุ่นสตรีในการจับจีบบนหุ่น ควรเลือกหุ่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกับรูปร่างของคนมากที่สุด มีการระบุขนาดตัวหรือสัดส่วนของหุ่นไว้อย่างชัดเจน หุ่นด้านซ้ายและขวามีลักษณะเหมือนกันและมีความสมดุลกัน ตัวหุ่นควรมีความแข็งแรง ปรับระดับความสูงต่ำของหุ่นได้ตามต้องการ วัสดุที่หุ้มหุ่นควร

ทำจากผ้าดิบ สามารถกลัดเข็มหมุดได้อย่างสะดวก หุ่นที่ซื้อจากร้านจะยังไม่มีการวางเส้นเทพที่จำเป็นต่อการทำเสื้อผ้าตามตำแหน่งของร่างกาย เช่น เส้นกลางตัวหน้า เส้นกลางตัวหลัง รอบคอ แขนง่า รอบอก รอบเอว รอบสะโพกกลาง ตะเข็บไหล่ ตะเข็บข้าง เมื่อต้องการจะวางเส้นเทพควรเลือกใช้เทพชนิดมีกาว เพื่อให้ติดทนทาน และแนวเส้นเทพไม่เกิดการดึงหย่อนระหว่างการทำงาน ลักษณะหุ่นที่ดีอีกประการ คือ ต้องมีเส้นกลางตัวเป็นแนวเส้นตรง ส่วนเส้นรอบอก เส้นรอบเอว และเส้นรอบสะโพก เมื่อมองด้านข้างต้องไม่ลักษณะบิดเบี้ยว

2.2.3 วิธีการทำแบบตัด

ในการทำแบบตัด แบ่งวิธีการทำแบบตัดเป็น 2 วิธี คือ การทำแบบเสื้อผ้าบนหุ่น (Draping Pattern) และการทำแบบตัดบนกระดาษสร้างแบบ (Paper Pattern)

2.2.3.1 การทำแบบเสื้อผ้าบนหุ่น (Draping Pattern) นิยมทำบนหุ่นหญิงมากกว่าหุ่นชาย โดยเลือกหุ่นที่มีขนาดใกล้เคียงกับรูปร่างของผู้ที่จะสวมใส่เสื้อผ้านั้นให้มากที่สุดเพื่อให้ได้เสื้อผ้าที่สวมใส่ได้พอดี การทำแบบเสื้อผ้าบนหุ่นเหมาะกับแบบเสื้อผ้าที่มีการระบาย การจับ หรือการพันผ้า เช่น เสื้อคอถ่วง กระโปรงเอวถ่วง ซึ่งการทำแบบตัดบนกระดาษสร้างแบบไม่สามารถมองเห็นแนวหรือขนาดของการระบาย แนวจับ หรือแนวพันได้ทันทีเหมือนกับการทำแบบเสื้อผ้าบนหุ่น ในการทำแบบเสื้อผ้าบนหุ่น อาจทำได้ทั้งการใช้กระดาษจับขึ้นบนหุ่นโดยตรง หรือการใช้ผ้าเนื้อบาง มีการห้อย หรือตกถ่วง ทั้งตัวอย่างอิสระ ปราศจากการดึงรั้ง เช่น ผ้าดิบ ผ้าฝ้ายลิน วางทาบบนหุ่นและจับเป็นแบบเสื้อผ้าตามที่ต้องการ (จิตรพี, 2554)

หุ่นที่นำมาใช้ในการทำแบบตัด ต้องมีการวางผ้าเทพตามตำแหน่งที่สำคัญของร่างกาย ในการติดผ้าเทพจะต้องให้ผ้าเทพตึง เรียบ ไม่ย่น ตำแหน่งที่ติดผ้าเทพบนหุ่น คือ เส้นรอบคอ เส้นรอบอก เส้นรอบเอว เส้นรอบสะโพก เส้นง่า เส้นกลางตัว เส้นไหล่ เส้นตะเข็บข้าง เส้นรอบวงแขน เป็นต้น

ภาพที่ 2.1 การวางผ้าเทปบนหุ่น

ในการวางชิ้นผ้าเพื่อทำแบบเสื้อบนหุ่น เริ่มจากการตัดชิ้นผ้าให้มีขนาดใหญ่กว่าส่วนที่จะทำแบบตัด วัดด้านริมผ้าเข้ามาประมาณ 3 เซนติเมตร ชีดให้เป็นแนวเส้นตรง นำเส้นที่ชีดไว้วางทาบตามแนวเส้นกลางตัว กลัดเข็มหมุดในแนวขวาง ค่อยๆ ไล่ผ้าส่วนที่เหลือไปด้านตะเข็บข้าง โดยให้แนวเส้นด้ายพุ่งขนานกับเส้นขวางของลำตัว ไล่ผ้าขึ้นไปด้านวงคอ ตะเข็บไหล่ วงแขน เหว เนื้อที่ผ้าส่วนที่เหลือตรงแนวเอวและวงแขนอาจพับเพื่อทำเป็นเก้ด ใช้การตัดบากหรือการขลิบริมผ้าเพื่อป้องกันการตึงรั้ง ทำเครื่องหมายตามแนวที่สำคัญของหุ่นบนผ้า จากนั้นถอดผ้าออกจากหุ่นนำไปวางบนกระดาษสร้างแบบ กดรอยแนวเส้นต่างๆ ที่อยู่บนผ้าลงสู่กระดาษสร้างแบบ ตรวจสอบแนวเส้นและโค้งส่วนต่างๆ บนกระดาษสร้างแบบให้เรียบร้อย เพื่อใช้เป็นแบบตัดต่อไป ทั้งนี้ การใช้ผ้าดิบทำแบบเสื้อผ้าบนหุ่นก่อนนำมากรอกลงบนกระดาษสร้างแบบจะได้เสื้อที่คล้ายตามรูปร่างของผู้สวมใส่มากกว่า แต่ในการวางผ้าต้องให้ชิ้นผ้าเกิดการทิ้งตัวอย่างสมดุล รักษาแนวเส้นด้ายยืนให้ตั้งฉากกับพื้น แนวเส้นด้ายพุ่งให้ขนานกับลำตัวหรือแนวอก แนวสะโพก ขณะทำการดึงผ้าไม่ควรดึงผ้าแรงเกินไปจนทำให้เกิดการตึงรั้ง (สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย, 2556)

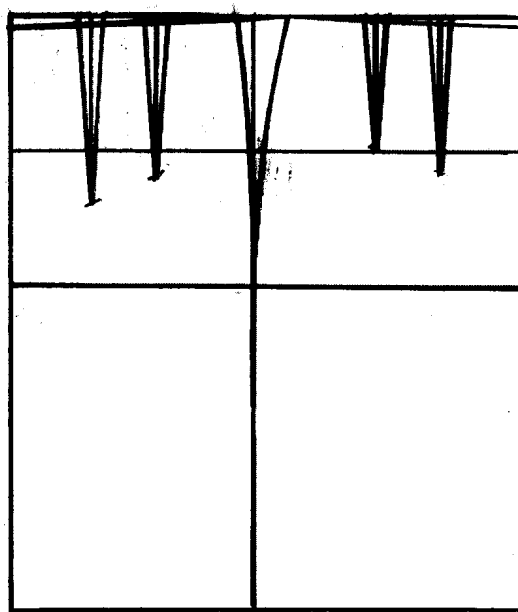

ภาพที่ 2.2 การทำแบบเสื้อผ้าบนหุ่น

2.2.3.2 การสร้างแบบตัดบนกระดาษสร้างแบบ (Paper Pattern) เป็นวิธีการสร้างแบบตัดเสื้อผ้าด้วยการคำนวณสัดส่วนของผู้สวมใส่ หรือจากสัดส่วนมาตรฐานเพื่อสร้างโครงร่างของแบบตัดตามขนาดที่ต้องการลงบนกระดาษสร้างแบบ แล้วทำการออกแบบให้เป็นชิ้นงานแบบตัดเสื้อผ้าตามรูปแบบที่ต้องการ วิธีนี้เหมาะสำหรับผู้เริ่มต้นตัดเย็บเสื้อผ้า เพื่อให้ทราบแนวเส้นที่สำคัญในเสื้อผ้า และให้ฝึกหัดการเย็บตามเส้นที่วาดไว้ในแบบตัดดังกล่าว

การสร้างแบบตัดบนกระดาษสร้างแบบ เหมาะกับการผลิตสินค้าที่มีปริมาณมาก หรือในระบบอุตสาหกรรม ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความละเอียดและมีความแม่นยำสูงในขั้นตอนการออกแบบ การกำหนดขนาด และสัดส่วนของตัวสินค้าให้มีความหลากหลายและสมดุลเพื่อสามารถรองรับปริมาณของผู้บริโภค และเหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับทำแบบตัดเพื่อการทำต้นแบบหรือแบบตัดเพื่อชิ้นงานตัวสินค้าในระบบอุตสาหกรรม เนื่องจากชิ้นงานออกแบบที่ได้จะมีความแบนราบแบบ 2 มิติ สำหรับวางเป็นแบบตัดผ้า เพื่อป้อนเข้าสู่กระบวนการตัดเย็บต่อไป (วัฒนชัย, 2559)

ภาพที่ 2.3 การสร้างแบบตัดบนกระดาษ

2.3 องค์ประกอบของเสื้อผ้า

2.3.1 เส้น (Line)

เส้น และเส้นกรอบนอก ในการออกแบบจะต้องพิจารณาไปพร้อมๆ กัน เพราะเส้นเป็นสิ่งที่ใช้กำหนดบริเวณหนึ่งๆ ให้เกิดรูปร่างขึ้น ทั้งในรายละเอียดบนตัวเสื้อและเส้นกรอบนอกของเสื้อผ้า การเลือกใช้เส้น อาจจะใช้ตามลักษณะรูปร่างของร่างกาย หรือเลือกเส้นที่ตรงกันข้ามกับลักษณะรูปร่างของร่างกายทั้งนี้ขึ้นอยู่กับตำแหน่งที่นำไปใช้และจุดประสงค์ ในการออกแบบเส้นบนเสื้อผ้ามี่ 2 ชนิด คือ เส้นตรง และเส้นโค้ง

2.3.1.1 เส้นตรง เส้นตรงมีทิศทางการใช้อยู่ 3 ทิศได้แก่ ตรงแนวราบ ตรงแนวตั้ง และตรงแนวเฉียงหรือทแยง ส่วนเส้นโค้งไม่สามารถจำกัดทิศทางการใช้ได้แน่นอน แต่ไม่ว่าจะเป็นเส้นตรงหรือเส้นแนวโค้งก็ตามย่อมสามารถทำให้เกิดความรู้สึกต่างๆ กันไปเส้นตรงแนวตั้งโดยปกติจะให้ความรู้สึกในทางเพิ่มความสูงเป็นเส้นที่นิยมกันมากในหมู่ผู้ที่ต้องการมีรูปร่างที่สูงโปร่ง เส้นตรงแนวนอน มักให้ความรู้สึกช่วยเพิ่มความกว้าง เส้นตรงแนวเฉียง หรือทแยง ให้ความรู้สึกสดชื่นกระปรี้กระเปร่ามีชีวิตชีวา และยังช่วยให้พรางตาได้หลายความรู้สึก

2.3.1.2 เส้นโค้ง จัดเป็นเส้นที่มีความคล้อยตามเส้นของรูปร่างมากที่สุด ทำให้รู้สึกอ่อนหวานนิ่มนวล นอกจากนั้นยังให้ความรู้สึกคล่องแคล่วมากขึ้นตามแนวเส้นโค้งที่ขยายกว้างเพิ่มขึ้น

2.3.2 เส้นกรอบนอก (Silhouettes)

เส้นกรอบนอก (Silhouettes) คือ “โครงสร้างเสื้อผ้า” ที่ปรากฏเป็นภาพจากการมองเห็น ประกอบขึ้นจากชิ้นส่วนต่างๆของแบบตัด ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญนำไปสู่กระบวนการตัดเย็บ เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของเสื้อผ้า มีผลต่อความรู้สึก จนเกิดความพึงพอใจของผู้สวมใส่ (สาคร, 2553) เส้นกรอบนอก มีบทบาทสำหรับการออกแบบเสื้อผ้ามาก นอกจากจะเป็นตัวกำหนดโครงร่างภายนอกของเสื้อผ้าแล้ว เส้นกรอบนอกของเสื้อผ้าจะทำให้เกิดความประทับใจต่อผู้พบเห็น และเส้นกรอบนอกยังส่งผลต่อส่วนต่างๆของตัวเสื้อด้วย เส้นกรอบนอกนั้นมีการใช้ตั้งแต่สมัยโบราณ สมัยก่อนจะมีแค่ 3 ทรง คือ ทรงตรง(Tubular)ทรงหางกระรอก(Bustle)ซึ่งเน้นความฟูที่ส่วนหลังของกระโปรง และทรงกระดิ่ง (Bouffant) (ศรีนวล, 2529) เส้นกรอบนอกจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร่อมขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อม ในการออกแบบ

2.3.3 โครงร่างงามมาตรฐาน

2.3.3.1 โครงร่างแบบสลิม (Slim) ลักษณะรูปร่างเพรียวบางโครงสร้างพอดีตัวตามสรีระ แต่เน้นรูปร่างให้มีทรวดทรงโดยเฉพาะช่วงเอวนิยมตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อบางปานกลางและผ้าที่มีความยืดหยุ่นเพื่อเน้นรูปร่างของผู้สวมใส่ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น หากตัดเย็บเป็นชุดกระโปรงตัวกระโปรงนิยมลักษณะสอบเข้าแต่น้อยกว่าโครงร่างแบบสลิมนี้ นิยมความยาวตั้งแต่เหนือเข่าจนถึงคลุมเข่า และหากตัดเย็บเป็นกางเกงนิยมลักษณะเข้ารูปตั้งแต่สะโพกลงไปแต่ปลายขากางเกงสอบเล็กน้อย

2.3.3.2 โครงร่างแบบชีธ (Sheath) ลักษณะรูปร่างทรงผอม เพรียวบางเหมือนปลอกมีด โครงสร้างพอดีตัวไม่เข้ารูปมากนักกระโปรงมีลักษณะตรงหรือสอบเข้าเล็กน้อย มีความยาวตั้งแต่เหนือเข่าจนถึงคลุมเข่าทำนิยมตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อบางจนถึงเนื้อปานกลาง และผ้าที่มีความยืดหยุ่น เช่น ผ้าชีฟองและผ้ายืดไลคร่า เป็นต้น

2.3.3.3 โครงร่างแบบแนชเชอเวิล (Natural) ลักษณะโครงร่างแบบพอดีตัวเป็นธรรมชาติ ช่วงบนพอดีตัว ช่วงล่างบานออกเล็กน้อยตั้งแต่เอวถึงชายกระโปรงคล้ายโครงร่างแบบเอไลน์ จะนิยมความยาวตั้งแต่พอดีเข่าจนถึงคลุมเข่า ตัดเย็บด้วยเนื้อผ้าปานกลาง

2.3.3.4 โครงร่างแบบเอกซ์ไลน์ (X-Line) ลักษณะคล้ายโครงร่างแบบฟิตแอนด์แฟลร์ แม้ว่าช่วงบน และช่วงล่างมีขนาดพอดีตัว แต่ช่วงบนกว้างตั้งแต่ไหล่แคบเข้ารูปช่วงเอว กระโปรง

ช่วงล่างบานออกตั้งแต่เอวจนถึงชายกระโปรงโดย อาจใช้การรูดหรือย้วย ลักษณะเดียวกับตัวเอกซ์ นิยมความยาวตั้งแต่คลุมเข่าจนถึงหน้าแข้งตัดเย็บด้วยเนื้อผ้าปานกลางมีน้ำหนัก

2.3.3.5 โครงร่างแบบคอโรลเอไลน์ (Corolle Line) ลักษณะโครงร่างคล้ายก๊อบไม่มีโครงเสื้อช่วงไหล่พอดีตัวขยายออกช่วงหน้าอกทำให้ดูมีอกใหญ่จากนั้นคออดเล็กลงช่วงเอวพิตเข้ารูปและสะโพกโค้งบานออกอย่างชัดเจนคล้ายทรงโครงร่างแบบอวอร์กลาส กระโปรงบานทรงวงกลมรอบตัวมีความยาวตั้งแต่คลุมเข่าจนถึงน่องนิยมเป็นกระโปรงจีบตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อบางมีน้ำหนัก

2.3.3.6 โครงร่างแบบเอชไลน์ (H-Line) ลักษณะเป็นทรงตัวเอกซ์มีโครงเสื้อทรงตรงตั้งแต่ไหล่ถึงสะโพกใช้เข็มขัดหรือวัสดุอื่นคาดบริเวณเอว ลักษณะเดียวกันกับเส้นขวางกลางตัวเอกซ์นิยมโครงเสื้อขนาดพอดีตัวผู้สวมใส่ไม่เข้ารูปหรือหลวมจนเกินไป มีความยาวคลุมเข่านิยมตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อปานกลางและผ้าที่มีความยืดหยุ่นเพื่อเน้นรูปร่างของผู้สวมใส่ยิ่งขึ้น

2.3.3.7 โครงร่างแบบเพนเซล (Pencil (Straight) ลักษณะทรงตรงเหมือนกล่องสี่เหลี่ยมผืนผ้าหรือสี่เหลี่ยมจัตุรัสมีโครงเสื้อทรงตรงตั้งแต่ไหล่ถึงสะโพกนิยมใช้ขนาดสะโพกเป็นเกณฑ์ในการวัดเพื่อความพอดีของความกว้างชายกระโปรง มีความยาวคลุมเข่านิยมตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อบางจนถึงปานกลาง

2.3.3.8 โครงร่างแบบทราพีซอยด์ (Trapezoid) ลักษณะรูปทรงสี่เหลี่ยมคางหมูมีลักษณะคล้ายโครงร่างแบบเอไลน์แต่เอไลน์มีโครงร่างที่ผอมเพรียวกว่า นิยมปล่อยบานตั้งแต่หน้าอกเป็นต้นไปชายกระโปรงปล่อยบานออกจากร่างกายนิยมตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อปานกลางไม่เหมาะกับผ้าที่มีน้ำหนักทั้งตัว มีความยาวตั้งแต่เหนือหัวเข่าจนถึงครึ่งหน้าแข้ง

2.3.3.9 โครงร่างแบบสแวกเกอร์ (Swagger) ลักษณะทรงสี่เหลี่ยมคางหมูคล้ายโครงร่างแบบทราพีซอยด์แต่ช่วงไหล่มีความกว้างคลุมไหล่ทั้งสองข้างแบบพอดีตัวตัวเสื้อปล่อยตรงลงมา ชายเสื้อแยกตะเข็บทั้งด้านหน้าและด้านหลังให้ย้วยบานออกรวม 11 นิ้วขึ้นไป มีความยาวตั้งแต่พอดีเข่าจนถึงคลุมเข่าตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อหนา นิยมตัดเย็บเป็นเสื้อแขนยาวไม่มีตะเข็บรอยต่อระหว่างแขนกับตัวเสื้อนิยมสวมใส่ควบคู่กับกระโปรงทรงตรงสอบพอดีตัวมีความยาวตั้งแต่เอวจนถึงหน้าแข้ง

2.3.3.10 โครงร่างแบบคอมบิเนชัน ฟิตติ้ง (Combination Fitting) ลักษณะทรงคล้ายโครงร่างแบบสแวกเกอร์ แต่ช่วงไหล่มีขนาดพอดีตัวลำตัวเสื้อปล่อยตรงลงมา ชายเสื้อย้วยบานออกเป็นโครงร่างที่เหมาะสมสำหรับผู้หญิงมีครรภ์ที่มีการขยายตัวของหน้าท้องและเล็กลงหลังคลอดบุตร เพราะโครงร่างนี้ช่วงเอวมีการรูดด้วยยางยืดระหว่างเกล็ดใต้ทรงทำให้ช่วงเอวคอดลงแต่

สามารถหดและขยายได้ นิยมอำพรางรอยจุดช่วงเอวโดยการแทรกเข็มขัดเอาไว้ที่เกดัดใต้ทรงหรือตะเข็บข้าง มีความยาวตั้งแต่พอดีเข้าจนถึงคลุมเข้าตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อปานกลาง

2.3.3.11 โครงร่างแบบแอมเพิล (Ample) ลักษณะรูปทรงไซมีโครงสร้างกว้างคลุมไหล่ทั้งสองข้างจากนั้นพองตัวออกกว้างปกคลุมทั่วร่างกายช่วงบน นิยมตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อเบาไม่มีน้ำหนักมีความยาวตั้งแต่พอดีเข้าจนถึงพื้น

2.3.3.12 โครงร่างแบบเอไลน์ (A-Line) โครงร่างนี้เป็นโครงร่างที่ได้รับความนิยมมากที่สุดเป็นโครงสร้างที่ Christian Dior คิดค้นขึ้นต่อจากเอชไลน์ ลักษณะรูปทรงส่วนบนเข้ารูปพอดีตัวจนถึงรูปพีตเพื่อเน้นสรีระให้ชัดเจนด้วยคอร์เซ็ต (Corset) ส่วนใหญ่มีการตัดต่อตะเข็บช่วงสะโพกบนกระโปรงบานออกตั้งแต่สะโพกลงมาลักษณะเดียวกับตัวเอหรือสามเหลี่ยม มีความยาวตั้งแต่เหนือเข้าจนถึงพื้นนิยมตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อปานกลาง

2.3.3.13 โครงร่างแบบเต็นท์ (Tent) ลักษณะรูปทรงแบบสี่เหลี่ยมคางหมูมีขนาดกว้างกว่าโครงร่างแบบทระพีชยอดโครงสร้างหลวมตั้งแต่ไหล่ลงมา ชายกระโปรงปล่อยบานเต็มตัวเพื่อให้สามารถสวมใส่ กระโปรงที่มีความบานไว้ด้านในอีกชั้น ด้านหลังมีขนาดกว้างกว่าด้านหน้ามีความยาวตั้งแต่เหนือเข้าจนถึงหน้าแข้ง ในอดีตนิยมตัดเย็บเป็นเสื้อโค้ทมีปกและแขนยาวด้วยผ้าเนื้อหนานุ่ม

2.3.3.14 โครงร่างแบบลอง ทอร์โซ (Long Torso) ลักษณะโครงร่างเป็นแบบลำตัวยาวหลวมไม่เน้นรูปร่างส่วนใหญ่ขยับเส้นเอวลงมาอยู่บริเวณสะโพกล่าง บางแบบอาจพิตที่สะโพกล่างพอดีหรือทำให้เกิดการกระตุ่งขึ้นทำให้ลำตัวดูหลวมยิ่งขึ้นแต่ก็ไม่พิตพอดีตัว ท่อนล่างเป็นกระโปรงทรงตรงปลายบานเล็กน้อยนิยมความยาวตั้งแต่คลุมเข้าจนถึงหน้าแข้ง ตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อบางจนถึงเนื้อปานกลาง

2.3.3.15 โครงร่างแบบทูนิค (Tunic) ลักษณะทรงตรงตั้งแต่ไหล่ปล่อยยาวลงมาจนถึงช่วงระหว่างสะโพกและข้อเท้า สำหรับชุดกลางวันนิยมความยาวตั้งแต่คลุมสะโพกจนถึงเหนือเข้าตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อบางมีน้ำหนักนิยมสวมใส่ควบคู่กับกางเกงขาสั้นหรือกางเกงขายาวรัดรูป

2.3.3.16 โครงร่างแบบวีไลน์ (V-Line) ลักษณะเป็นทรงตัววีมีโครงเสื้อช่วงบนกว้างคลุมไหล่ทั้งหมดและค่อย ๆ สอบแคบลงจนถึงชายกระโปรง นิยมความยาวตั้งแต่พอดีเข้าจนถึงคลุมเข้าตัดเย็บด้วยผ้าได้หลากหลายเนื้อ

2.3.3.17 โครงร่างแบบวายไลน์ (Y-Line) เป็นโครงร่างที่ Christian Dior คิดค้นขึ้นต่อจากโครงร่างแบบเอไลน์แบบกลับหัวจึงมีลักษณะเป็นทรงคล้ายตัวยาย มีโครงเสื้อช่วงไหล่กว้าง

และค่อย ๆ สอบแคบพอดีตัวที่บริเวณเอว นิยมตัดเย็บเป็นเสื้อแขนยาวกระโปรงพอดีตัวนิยมความยาวตั้งแต่พอดีเข้าจนถึงคลุมเข่า ตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อหนานุ่มและผ้าเนื้อเบา

2.6.3.18 โครงร่างแบบทิวลิป (Tulip) ลักษณะรูปทรงดอกทิวลิปมีโครงสร้างช่วงบนเน้นใหญ่เล็กน้อยพองขยายช่วงหน้าอกจากนั้นเน้นพิตพอดีช่วงเอวและช่วงล่างเป็นกระโปรงขนาดพอดีตัว ปลายกระโปรงสอบเข้าเล็กน้อยเพื่อทำให้ผู้สวมใส่ดูมีรูปร่างดีและเอวเล็ก นิยมความยาวตั้งแต่เหนือเข่าจนถึงพื้นตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อเบาและผ้าเนื้อปานกลาง

2.3.3.19 โครงร่างแบบอวาร์กลาส (Hourglass) ลักษณะรูปทรงนาฬิกาทรายมีโครงสร้างคล้ายโครงร่างแบบทิวลิปแม้ว่าช่วงบนและช่วงล่างพอดีตัวแต่มีความกว้างมากกว่าและไม่เน้นช่วงไหล่ ส่วนใหญ่นิยมให้ช่วงบนและช่วงล่างพองมากกว่ารูปร่างของผู้สวมใส่จริงเน้นพิตพอดีช่วงเอว มีความยาวตั้งแต่คลุมเข่าจนถึงหน้าแข้งตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อเบาและผ้าเนื้อปานกลาง

2.3.3.20 โครงร่างแบบแมกเนท (Magnet) ลักษณะโครงร่างคล้ายแม่เหล็กรูปเกือบม้าท่อนบนหลวมแล้วสอบเข้าช่วงชายกระโปรง กระโปรงมีความยาวตั้งแต่คลุมเข่าจนถึงหน้าแข้งมีโครงร่างที่ใหญ่กว่าผู้สวมใส่มากนักนิยมใช้โครงร่างนี้สำหรับเสื้อคลุมชั้นนอกและตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อหนานุ่มและผ้าเนื้อปานกลางโดยแทรกใยสังเคราะห์ไว้ด้านใน

2.3.3.21 โครงร่างแบบไคท์ (Kite) ลักษณะโครงร่างคล้ายวาวหรือรูปหกเหลี่ยมท่อนบนหลวมแล้วสอบเข้าพอดีกับชายกระโปรงรอบขา นิยมความยาวตั้งแต่หน้าเข่าจนถึงคลุมเข่าตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อปานกลางและผ้าเนื้อเบา โครงสร้างมีขนาดใหญ่กว่าผู้สวมใส่ค่อนข้างมากแต่ไม่ใหญ่เท่าโครงร่างแบบแมกเนท

2.3.3.22 โครงร่างแบบสปินเดิล (Spindle) ลักษณะโครงร่างคล้ายกระสวยทอผ้า โครงสร้างมีขนาดใหญ่กว่าผู้สวมใส่เล็กน้อยโดยช่วงท่อนบนและชายกระโปรงท่อนล่างแคบพอดีตัวผู้สวมใส่แต่พองออกช่วงกลางลำตัวมีความยาวตั้งแต่หน้าเข่าจนถึงคลุมเข่า นิยมตัดเย็บด้วยผ้าที่มีน้ำหนักเบา

2.3.3.23 โครงร่างแบบโคควูน (Cocoon) ลักษณะโครงร่างคล้ายรังไหมโครงสร้างที่ขนาดใหญ่กว่าผู้สวมใส่ค่อนข้างมากแต่ไม่ใหญ่เท่าโครงร่างแบบแมกเนทแม้ว่าช่วงบนหลวมเหมือนโครงร่างแบบแมกเนทแต่ช่วงล่างค่อย ๆ สอบเข้าจนถึงชายกระโปรงคล้ายโครงร่างแบบไคท์ มีความยาวตั้งแต่คลุมเข่าจนถึงหน้าแข้งนิยมตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อหนานุ่มและผ้าเนื้อปานกลางโดยแทรกใยสังเคราะห์ไว้ด้านใน

2.3.3.24 โครงร่างแบบบาร์เรล (Barrel) ลักษณะโครงร่างคล้ายถังเหล็กช่วงท่อนบนและชายท่อนล่างแคบพอดีตัวผู้สวมใส่เหมือนโครงร่างแบบสปินเดิล แต่พองออกช่วงกลางลำตัว

และโครงสร้างมีขนาดใหญ่กว่าผู้สวมใส่มากกว่า มีความยาวตั้งแต่คลุมเข่าจนถึงหน้าแข้งนิยมตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อเบาและผ้าเนื้อปานกลางโดยบางแบบอาจแทรกส้อมหรือโครงไว้ด้านใน

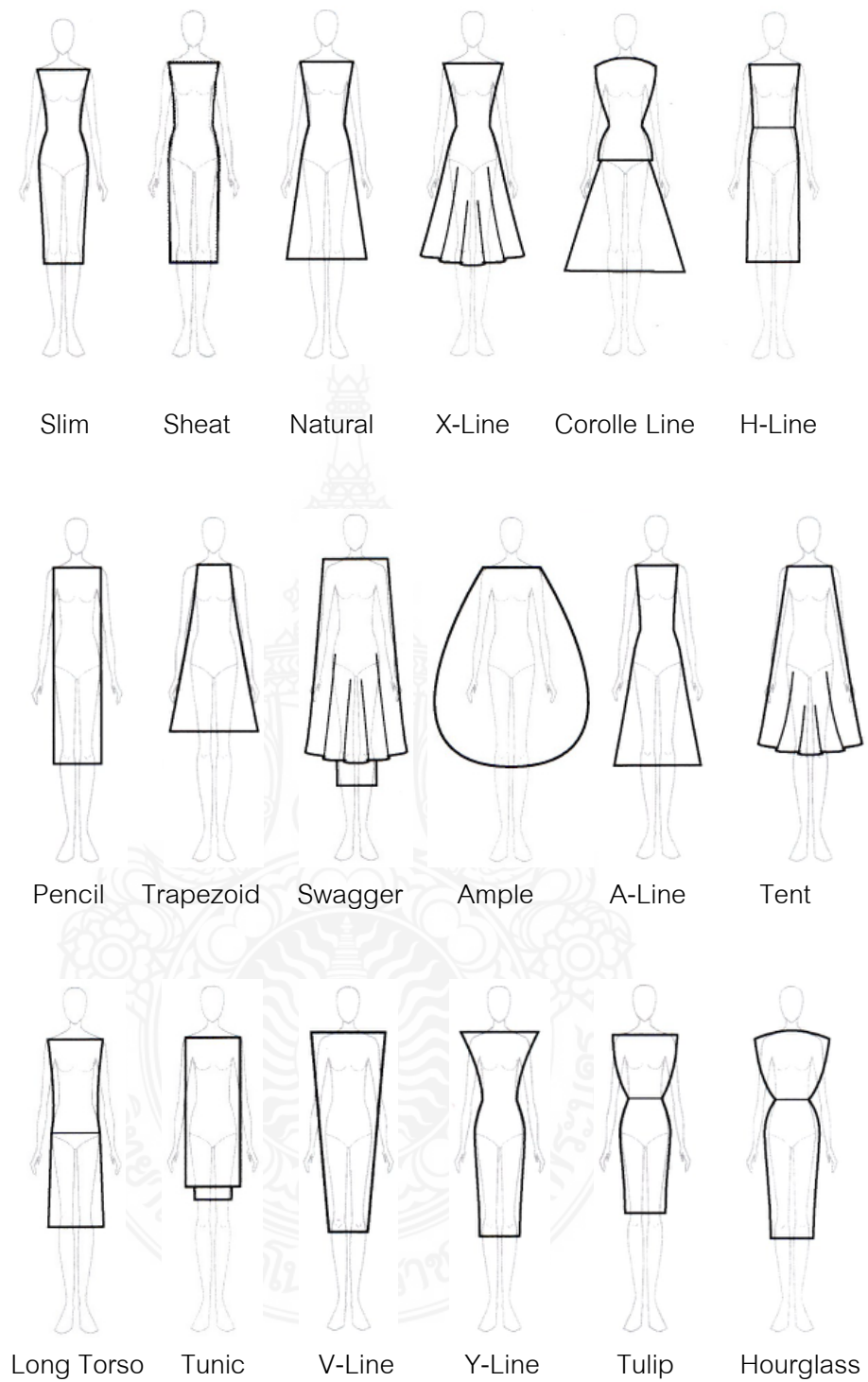
2.3.3.25 โครงร่างแบบบับเบิล (Bubble) ลักษณะโครงร่างพองออกคล้ายพองอากาศหรือแมงกะพุน ท่อนบนมีขนาดพอดีตัวหรือเข้ารูป ท่อนล่างโป่งพองบานออกและชายม้วนเก็บเข้าด้านในนิยมความยาวตั้งแต่หน้าขาจนถึงเหนือเข่า ทำให้ผู้สวมใส่ดูมีขาเรียวยาวขึ้นตัดกับความพองของชายกระโปรงตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อบางเบา

2.3.3.26 โครงร่างแบบบอลูน (Balloon) ลักษณะโครงร่างพองออกคล้ายลูกโป่งท่อนบนมีขนาดพอดีตัวหรือเข้ารูป ท่อนล่างโป่งพองบานออกและชายม้วนเก็บเข้าด้านในแต่แคบกว่าโครงร่างแบบบับเบิลนิยมความยาวตั้งแต่คลุมเข่าจนถึงหน้าแข้งตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อบางเบา

2.6.3.27 โครงร่างแบบเบล (Bell) ลักษณะโครงร่างคล้ายระฆังคว่ำ ท่อนบนพอดีตัวหรือเข้ารูปจนถึงเอวเปิดไหล่ท่อนล่างสะโพกบนเข้ารูปและบานออกช่วงสะโพกล่าง นิยมความยาวตั้งแต่หน้าขาจนถึงเหนือเข่าตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อปานกลางไม่แนบเนื้อ

2.3.3.28 โครงร่างแบบคิวโพล่า (Cupola) ลักษณะโครงร่างคล้ายหลังคาทรงโดม ท่อนบนมีขนาดพอดีตัว ท่อนล่างเข้ารูปช่วงเอวและบานออกตั้งแต่สะโพกจนถึงชายกระโปรง มีจีบรูดรอบเอวน้อยกว่าโครงร่างแบบเดรนเดลหรือไม่มี มีความยาวตั้งแต่คลุมเข่าจนถึงหน้าแข้งนิยมตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อปานกลาง

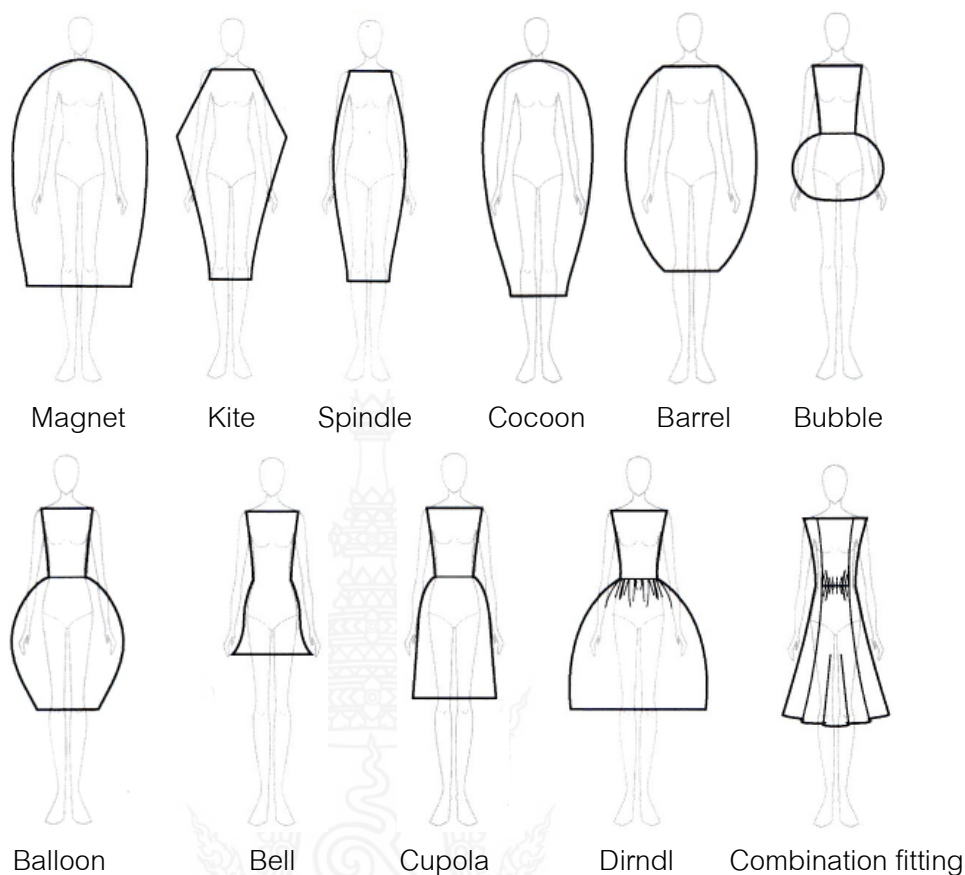
2.3.3.29 โครงร่างแบบเดอนเดล (Dirndl) ลักษณะโครงร่างท่อนบนเข้ารูปจนถึงเอว คอกว้าง ท่อนล่างจีบรูดรอบเอวบานออกตั้งแต่เอวจนถึงชายกระโปรงเป็นกระโปรงเต็มตัวหรือกระโปรงวงกลม มีขอบเอวหรือผ้าคาดเอวมีความยาวตั้งแต่เหนือเข่าจนถึงหน้าแข้ง นิยมตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อปานกลางเพื่อให้สามารถจีบรูดได้บานและไม่หนาจนเกินไป

ภาพที่ 2.4 โครงร่างเงามาตรฐาน

ที่มา : Fashion Trendsetter (2558)

ภาพที่ 2.4 (ต่อ)

2.4 ความหมายและความสำคัญของการออกแบบ

2.4.1 ความหมายของการออกแบบ

ความหมายของการออกแบบมีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้
 นวลน้อย (2542) อธิบายถึงการออกแบบ หมายถึง กระบวนการที่สนองความต้องการ
 ในสิ่งใหม่ๆ ของมนุษย์ ซึ่งส่วนใหญ่เพื่อการดำรงชีวิตให้อยู่รอด และสร้างความสะดวกสบายมาก
 ยิ่งขึ้นออกแบบมีคุณค่ามากขึ้นก็ได้ ดังนั้นนักออกแบบ (Designer) คือ ผู้ที่พยายามค้นหา และ
 สร้างสรรค์สิ่งใหม่ หาวิธีการแก้ไข หรือหาคำตอบใหม่ๆ สำหรับปัญหาต่างๆ

มาโนช (2549) ระบุว่า การออกแบบ หมายถึง การรู้จักวางแผนจัดตั้งขั้นตอน และรู้จัก
 เลือกใช้วัสดุวิธีการเพื่อทำตามที่ต้องการ โดยให้สอดคล้องกับลักษณะรูปแบบและคุณสมบัติของ
 วัตถุแต่ละชนิดตามความคิดสร้างสรรค์การปรับปรุงแบบ ผลงาน หรือสิ่งต่างๆ ที่มีอยู่แล้วให้

เหมาะสม มีความแปลกใหม่เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ความเหมาะสม ความสะดวกสบายในการใช้งานยังคงเหมือนเดิมหรือดีกว่าเดิม รวบรวมหรือการจัดองค์ประกอบทั้งที่เป็น 2 มิติ และ 3 มิติ เข้าด้วยกันอย่างมีหลักเกณฑ์ การนำองค์ประกอบของการออกแบบมาจัดรวมกันนั้น ผู้ออกแบบจะต้องคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอย และความงามอันเป็นคุณลักษณะสำคัญของการออกแบบ การออกแบบเป็นศิลปะของมนุษย์ เนื่องจากเป็นสร้างค่านิยมทางความงาม และสนองคุณประโยชน์ทางกายภาพให้แก่มนุษย์

วีรุณ (2527) การออกแบบ หมายถึง การวางแผนสร้างสรรค์รูปแบบ โดยวางแผน จัดส่วนประกอบของการออกแบบ ให้สัมพันธ์กับประโยชน์ใช้สอยวัสดุ และการผลิตของสิ่งที่ต้องการออกแบบนั้น

สิทธิศักดิ์ (2529) การออกแบบ หมายถึง เป็นกิจกรรมอันสำคัญประการหนึ่งของมนุษย์ ซึ่งหมายถึงสิ่งที่มีอยู่ในความนึกคิด อันอาจจะเป็นโครงการหรือรูปแบบที่นักออกแบบกำหนดขึ้น การจัดทำทาง ถ้อยคำ เส้น สี แสง เสียง รูปแบบ และวัสดุต่างๆ โดยมีกฎเกณฑ์ทางความงาม

Bevlin (1980) กล่าวว่า การออกแบบ หมายถึง การถ่ายทอดรูปแบบจากความคิดออกมาเป็นผลงาน ที่ผู้อื่นสามารถมองเห็น รับรู้ หรือสัมผัสได้ เพื่อให้มีความเข้าใจในผลงานร่วมกัน โดยมีความสำคัญอยู่หลายประการ กล่าวคือ ในแง่ของการวางแผน การทำงาน งานออกแบบจะช่วยให้การทำงานเป็นไปตามขั้นตอนอย่างเหมาะสมและประหยัดเวลา ดังนั้น อาจถือว่าการออกแบบคือ การวางแผนการทำงานก็ได้ ในแง่ของการนำเสนอผลงานนั้น ผลงานออกแบบจะช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องมีความเข้าใจตรงกันอย่างชัดเจน ดังนั้นความสำคัญในด้านนี้คือ เป็นสื่อความหมายเพื่อความเข้าใจระหว่างกัน เป็นสิ่งที่อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับงาน งานบางประเภทอาจมีรายละเอียดมากมายซับซ้อน ผลงานออกแบบจะช่วยให้ผู้เกี่ยวข้อง และผู้พบเห็นมีความเข้าใจที่ชัดเจนขึ้น หรืออาจกล่าวได้ว่า ผลงานออกแบบ คือ ตัวแทนความคิดของผู้ออกแบบได้ทั้งหมดนั่นเอง

2.4.2 การจัดองค์ประกอบในการออกแบบ

ดิสนีย์ (2552) ระบุการจัดองค์ประกอบในการออกแบบ ประกอบด้วย

2.4.2.1 เอกภาพ คือ จุดมุ่งหมายในการสร้างภาพรวมของงาน เป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ออกแบบจะต้องคำนึงถึง และถือเป็นจุดเริ่มต้นในการจัดองค์ประกอบ

2.4.2.2 ความสมดุล คือ สภาพที่พอเหมาะพอดีตามสภาพของการมองเห็นซึ่งเกี่ยวข้องในเรื่องการรับรู้ เรื่อนำหนักจากสิ่งที่มองเห็นด้วยความรู้สึกทางสมดุลนี้เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นใน

ส่วนของความคิดในเรื่องความงามของสิ่งนั้นๆ ความสมดุลมี 2 ชนิด คือ ความสมดุลที่ลักษณะเหมือนกัน หมายถึง การออกแบบที่กำหนดส่วนประกอบให้มีลักษณะ ซ้าย ขวา บน ล่าง เท่ากัน หลักทางการออกแบบ หมายถึง ความสมดุลที่มรลักษณะ น้ำหนัก สี ผิว หรือเส้นที่เหมือนกันได้ และความสมดุลที่ไม่เหมือนกัน หมายถึง การออกแบบในความรู้สึกของการรับรู้ มีลักษณะสมดุลกันในตัวเองไม่จำเป็นต้องเท่ากัน เป็นสมดุลที่เกิดในลักษณะที่แตกต่างกัน

2.4.2.3 ความสัมพันธ์ทางศิลปะ เป็นสิ่งที่ต้องพิจารณา ในการจัดองค์ประกอบ เพื่อให้เกิดองค์ประกอบที่สมบูรณ์ลงตัว ได้แก่ การเน้น จุดสนใจ จุดสำคัญ จุดสำรวจ จังหวะความต่างกัน และความกลมกลืน

2.4.3 การสร้างสรรค์เทคนิคการออกแบบเสื้อผ้าไร้ตะเข็บ

การทำแบบตัดนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการออกแบบ ซึ่งการออกแบบเป็นความคิดที่ถ่ายทอดออกมาเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีผลต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ในด้านความงาม และประโยชน์ใช้สอย ในขณะเดียวกันเสื้อผ้าไร้ตะเข็บเป็นเสื้อผ้าที่สามารถตอบสนองความต้องการในเรื่องของการสวมใส่สบายให้กับมนุษย์ได้ ดังนั้นการออกแบบและการทำแบบตัดเสื้อผ้าไร้ตะเข็บจึงเป็นสิ่งสำคัญในการเพิ่มความสะดวกสบายของชีวิต อ้อยใจ (2553) ได้กล่าวถึงกระบวนการออกแบบไว้ดังนี้

2.4.3.1 แนวคิด (Concept) ถือเป็นพื้นฐานในการสร้างผลงานด้านการออกแบบและเป็นความคิดรวบยอดที่ผู้สร้างสรรค์ผลงานต้องมี เพื่อจำกัดขอบเขตและกำหนดทิศทางในการทำงาน แนวคิดมีผลทำให้ผลงานมีความโดดเด่นและสื่อสารให้กับผู้ชมได้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์การออกแบบ เช่น การออกแบบเสื้อผ้าภายใต้แนวคิด “สงบและสันติสุข” ซึ่งอาจคิดแยกเป็น Theme สัญลักษณ์แห่งสันติสุข จึงมี Inspiration (แรงบันดาลใจ) จากนกพิราบสีขาวหรือเทพีเสรีภาพ ดังนั้นแนวคิดจึงเป็นสิ่งที่กำหนดขอบเขตของการทำงานและมี Theme เป็นทิศทางในการทำงานให้อยู่ภายใต้แนวคิดที่กำหนดไว้

2.4.3.2 การศึกษาค้นคว้า (Research) การศึกษาค้นคว้าเป็นส่วนสำคัญเพื่อให้การออกแบบมีความเข้าใจลึกซึ้งใน Theme และ Inspiration ที่กำลังจะทำและมีส่วนให้ผลงานมีความแตกต่างจากผลงานของผู้อื่นที่สร้างสรรค์ไว้แล้ว โดยการศึกษาค้นคว้าควรศึกษาในเรื่องของสังคม (Sociology) ความเชื่อ (Folklore) ประวัติศาสตร์ (History) แนวโน้ม (Trend) ธรรมชาติ (Nature) แรงบันดาลใจ (Inspiration) และศิลปะ (Art)

2.4.3.3 Story Board เป็นภาพในจินตนาการภายใต้แนวความคิดที่กำหนดไว้โดยได้จากการศึกษาค้นคว้า การสร้าง Story Board ทำให้ขอบเขตของ Concept และ Theme ชัดเจนมากขึ้น

2.4.3.4 Theme การออกแบบที่มีแนวคิดชัดเจนทำให้การทำงานในแต่ละขั้นตอนมีทิศทางที่แน่นอน การกำหนดทิศทางการทำงานจึงมีกระบวนการดังนี้

1) Look/Style Cloth การออกแบบที่ดีควรกำหนดลักษณะรูปแบบเสื้อผ้าเพื่อเป็นข้อจำกัดให้ออกแบบให้อยู่เฉพาะที่ต้องการ

2) Target การออกแบบเสื้อผ้าต้องคำนึงถึงการตอบสนองความต้องการของกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย ดังนั้นนักออกแบบต้องสร้าง Customer Profile ที่อธิบายถึงรูปแบบของการดำรงชีวิตของกลุ่มลูกค้า การสร้างขอบเขตของกลุ่มลูกค้าส่งผลให้ผู้ผลิตสามารถคาดเดาปริมาณการขายได้

3) Silhouette/Form รูปทรงหรือเส้นกรอบนอกของเสื้อผ้าที่ต้องการออกแบบใน Collection

2.4.3.5 Material การกำหนดคุณลักษณะของวัสดุเพื่อใช้ในการออกแบบเสื้อผ้าใน Collection ซึ่งต้องมีการคำนึงถึง Concept และ Theme เช่น แนวความคิดที่เป็นธรรมชาติควรเลือกใช้ผ้าที่เป็นธรรมชาติเป็นหลัก

2.4.3.6 Color การกำหนดสีใน Collection นักออกแบบต้องคำนึงถึง Concept และ Theme เนื่องจากผ้ามีคุณสมบัติต่างกันและเมื่อย้อมสีแล้วทำให้สีที่ปรากฏบนผ้าให้ความรู้สึกต่างกันได้ จึงควรพิจารณาให้สอดคล้องกัน

2.4.3.7 Detail เป็นการกำหนดรายละเอียดภายในของเสื้อผ้าเพื่อเสริมให้ผลิตภัณฑ์มีความโดดเด่น

2.4.3.8 Embroidery การตกแต่งด้วยวัสดุต่างๆ

2.4.4 การออกแบบ (Design)

การออกแบบเป็นการสร้างสรรค์ผลงานจากความคิด ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.4.4.1 Objective วัตถุประสงค์การออกแบบ สามารถแบ่งได้เป็นการสร้างสรรค์งานเพื่อแสดงแนวคิด เน้นเรื่องความแปลกใหม่และความสวยงามของผลิตภัณฑ์ กับการสร้างสรรค์งานเพื่อประโยชน์ใช้สอย มีจุดมุ่งหมายการคิดดัดแปลงและสร้างผลิตภัณฑ์ให้เหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย

2.4.4.2 การเลือกแรงบันดาลใจที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานภายใต้ Concept ที่กำหนด โดยคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของสิ่งบันดาลใจนั้นๆ และการตัดทอนรายละเอียดบางส่วนออกไป

2.4.4.3 Sketch เป็นการวาดภาพร่างตาม Concept เพื่อพิจารณาเลือกลงใน Collection โดยภาพร่างอาจไม่ต้องการรายละเอียดมากนัก แต่เป็นการร่างภาพที่แปลงจากจินตนาการมาเป็นรูปแบบเสื้อผ้า

2.4.4.4 Collection เมื่อนักออกแบบได้มีการออกแบบผลิตภัณฑ์จากแนวความคิดและวาดภาพร่างจากจินตนาการแล้ว ต้องนำมารวบรวมให้เป็น Collection โดยให้มีรูปแบบเสื้อผ้าที่ใกล้เคียงกัน อาจแตกต่างกันในรายละเอียด เช่น ด้านของความยาว สีเส้นที่ใช้ร่วมกัน เป็นต้น

2.4.4.5 Illustration เป็นขั้นการออกแบบที่เกิดจากการใช้ฝีมือวาดหรือการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการสร้างสรรค์ผลงานออกมา

2.5 เทรนด์แฟชั่น ปี 2016

2.5.1 สี (color)

สีเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการออกแบบเสื้อผ้า และก่อให้เกิดความรู้สึกตื่นตา ไม่น่าเบื่อ สีสมีความเกี่ยวข้องกับ อารมณ์ ความรู้สึก การเลือกสีเพื่อนำมาใช้ในการออกแบบเสื้อผ้าควรนำอิทธิพลของสีและความรู้เรื่องทฤษฎีมาใช้ควบคู่กับการพิจารณา เพื่อให้เสื้อผ้ามีความสวยงามเสริมบุคลิกของผู้สวมใส่ ทำให้เป็นที่ประทับใจต่อผู้พบเห็น หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสีที่ใช้บนเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย (ศรีธัญย์, 2554) โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.5.1.1 แฟชั่น คัลเลอร์ (Fashion Color) หมายถึง สมัยนิยมของสี ในงานออกแบบเสื้อผ้ามักไม่นิยมนำสีเบื่อบริเวณต้น ได้แก่ สีแดง สีเหลือง สีน้ำเงิน สีเขียว สีส้ม และสีม่วง มาใช้กับเสื้อผ้า ดังนั้นควรนำสีมาลดค่าความเข้มหรือเพิ่มค่าความเข้มของสีก่อนนำมาใช้ เพื่อทำให้เสื้อผ้ามีความงามยิ่งขึ้น

2.5.1.2 สเตเบิล คัลเลอร์ (Staple Color) หมายถึง สีใดๆ ก็ตามที่ใช้ร่วมกับสีต่างๆ แล้วเกิดสีผสมผสานไปกันได้เสมอ สเตเบิล คัลเลอร์ของประเทศเขตนานาชาติ คือ สีดำ สีน้ำตาลปนดำ และสีกรมท่า ส่วนสเตเบิล คัลเลอร์ของประเทศเขตร้อน คือ สีขาว และสีครีม

2.5.1.3 แฟร์ คัลเลอร์ (Fair Color) หมายถึง สีใดๆ ที่ทำหน้าที่เน้นหรือตัดเส้น

2.5.1.4 แฟร์ แอคเซสเซอรี (Fair Accessories) หมายถึง เครื่องประดับ เข็มขัด ผ้าพันคอ คอปก ขอบปลายแขน หมวก ซึ่งจะช่วยให้เกิดจุดเด่นให้กับเสื้อผ้า

2.5.1.5 รีเลตเตด คัลเลอร์ (Related Color) คือ สีร่วม เช่น เสื้อสีส้มที่มีสีม่วงกับแดงเป็นสีร่วม หรือ สีม่วงกับสีเขียวที่มีสีน้ำเงินเป็นสีร่วม เป็นต้น

2.5.1.6 อันรีเลตเตด (Unrelated Color) หมายถึง สีสองสีที่ไม่มีสีร่วมกัน เช่น สีเหลือง กับสีม่วง ไม่มีสีร่วมกัน หรือ สีเขียวกับสีแดงที่ไม่มีสีร่วมกัน เป็นต้น

2.5.1.7 การใช้สีใกล้เคียงหรือสีกลมกลืน (Harmony) คือ การเลือกใช้สีในวรรณะเดียวกันแต่ค่าสีต่างกัน เช่น วรรณะสีเขียวเลือกใช้น้ำเงินคู่กับสีฟ้า หรือ อาจเลือกใช้สีที่อยู่ใกล้เคียงกันในวงจรสีกก็ได้ เช่น สีเขียวกับสีเหลือง เป็นต้น การใช้สีกลมกลืนมักนิยมใช้ค่าสีสว่างมากกว่าสีมืดบนพื้นที่ส่วนใหญ่ จึงสามารถนำสองสีมาใช้คู่กันได้ในสัดส่วน 50:50 แบบเสื้อที่ใช้สีกลมกลืนให้ความหรู สวย เรียบ สบายตา

2.5.1.8 การใช้สีตรงข้ามหรือสีตัดกัน (Contrast) แบบเสื้อที่ใช้สีตรงข้ามกันจะสวยงามต้องนำมาใช้ให้ถูกสัดส่วน ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธีดังนี้

1) การใช้สีตรงข้ามเท่ากัน ต้องใช้สีใดสีหนึ่งมีจำนวนมากกว่า ที่นิยมใช้กันคือ อัตราส่วน 20:80

2) ถ้าต้องการให้สีตัดกัน ในเนื้อที่จำนวนเท่ากันคือ 50:50 ก็ใช้ได้ โดยลดค่าความเข้มของสีใดสีหนึ่งลง เช่น เมื่อใช้สีเขียวกับสีแดงให้ลดความเข้มของสีแดงลงมา ใช้สีเขียวกับสีชมพู หรือการระบายสี ถ้าจะใช้คู่กับสีแดง เราจะลดความสดใสของสีเขียวได้โดยการนำสีแดงมาผสมลงบนสีเขียวเล็กน้อย จะทำให้สีเขียวลดค่าความสดใสลง เป็นต้น

3) การใช้สีตรงข้าม 2 สี ในแบบเสื้ออาจทำให้มองดูบาดตา แก้ไขได้โดยการใช้สีดำหรือสีเข้มอื่นๆ มาคั่นกลางระหว่างสีตัดกัน 2 สีจะทำให้ดูสวยงาม

2.5.1.9 การใช้สีให้เหมาะสมกับฤดูกาล คือ ต้องเลือกสีที่ตัดกับสิ่งแวดล้อมในฤดูนั้น เช่น ฤดูร้อน สิ่งแวดล้อมมักเป็นสีอุ่น ทำให้เกิดความรู้สึกแห้งแล้ง สีของเครื่องแต่งกายควรเป็นสีเขียวและให้ความรู้สึกสดชื่น เช่น สีเขียวใบไม้อ่อน สีคราม เป็นต้น

2.5.1.10 การใช้สีให้เหมาะสมกับวัย เช่น วัยหนุ่มสาว เป็นผู้ที่อยู่ในวัยทำงานสามารถใช้สีได้ทุกสี ทั้งสีสด สีเข้ม สีหม่น โดยดูจากการใช้สอยว่าเป็นชุดในโอกาสใด ควรเลือกให้เข้ากับสีผิว สวมใส่แล้วช่วยส่งเสริมบุคลิกภาพ

2.5.1.11 เทรนด์สีที่ใช้ในการออกแบบ สีมียุทธศาสตร์สำคัญในด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ เพื่อที่จะสามารถตอบสนองกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายมากที่สุด การใช้เทรนด์สีเพื่อการออกแบบจึงมีความสำคัญ เพราะเป็นตัวกำหนดขอบเขตการใช้สีบนผลิตภัณฑ์ และสามารถสื่อให้เห็นถึงแนวโน้มสีที่จะนำมาใช้ในปีถัดไป สีที่ใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์สำหรับสตรี แบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1) โทนสีอุ่น (Warm Tones) สีกลุ่มนี้จะให้ความรู้สึกอบอุ่น ร้อนแรงสนุกสนาน รื่นเริง ตื่นเต้นท้าทาย หรรษา เจิดจรัส และลึกลับ

2) โทนสีเย็น (Cool Tones) โดยสีกลุ่มนี้เมื่อนำมาใช้ จะให้ความรู้สึกสดชื่น ปลอดโปร่งเย็นสบายรู้สึกเป็นกันเอง พักผ่อน อิศระ และเป็นธรรมชาติ

3) โทนสีกลาง (Neutral Tones) สีกลุ่มนี้เป็นสีที่ไม่ถืออยู่วาระใดของสี และถือได้ว่าไม่มีเนื้อสีอยู่จริง คือสามารถอยู่คู่กับสีทุกๆ โทนสีได้ง่าย ในขณะที่เดียวกันก็สามารถใช้สีนี้ ตกแต่งได้ทันที Neutral Color ให้ความรู้สึกราบเรียบ สะอาดตา

2.5.2 เทรนด์สีปี 2016

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบ คือการกำหนดความนึกคิดที่ผู้ออกแบบ ต้องการแสดงออก โดยใช้กระบวนการศิลปะและทฤษฎีต่าง ๆ เพื่อให้เกิดสิ่งใหม่หรือการแก้ไขสิ่ง เดิมให้ดีขึ้น และมีความเหมาะสมในการใช้งานยิ่งขึ้น ซึ่งต้องประมวลความคิดหลายด้าน เช่น กลุ่มเป้าหมาย องค์ประกอบการออกแบบ รูปร่าง รูปทรง เส้น สี การต่อลวดลาย ความสมดุล เพื่อให้ได้ความลงตัวเกิดขึ้นกับผลิตภัณฑ์ นอกจากนี้ได้กำหนดโทนสีของการออกแบบ โดยใช้โทน สีในเทรนด์แฟชั่นปี 2016 โดยใช้ โทนสีที่เป็นธรรมชาติ เป็นสีที่ทำให้เกิดความรู้สึก สุกภาพ อบอุ่น เรียบร้อย จึงเหมาะสำหรับที่จะนำมาออกแบบเสื้อผ้าสตรีไว้ตะเข็บได้อย่างเหมาะสม

ภาพที่ 2.5 เทรนด์สีปี 2016

ที่มา : Fashion Trendsetter (2558)

2.6 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

2.6.1 ความหมายของความพึงพอใจ

คเซนพงษ์ (2550) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ เห็นด้วย ประทับใจ ภูมิใจ ยินดีในสิ่งที่สอดคล้องกับความต้องการของตนเอง ความพึงพอใจก่อให้เกิดความร่วมมือ ร่วมใจ ความเข้าใจอันดีต่อกัน ความสามัคคีในหมู่คณะ และเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จ

อมรรัตน์ (2553) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความชอบใจ พอใจ ต่อสิ่งนั้นๆ หรือ กิจกรรมนั้นๆ หรือเป็นอารมณ์ของความรู้สึกที่มีความสุขว่าเรื่องอย่างมาก เป็นความสำเร็จ หรือ ความสุขสดชื่นที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับผลการตอบสนองตามที่ต้องการ ไม่ว่าจะ เป็นความต้องการ ทางด้านร่างกายและจิตใจ โดยความพึงพอใจที่เกิดขึ้นหลังการได้รับบริการเป็นความ พึงพอใจใน ด้านความสะอาดที่ได้รับ ด้านตัวเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการด้านคุณภาพของบริการที่ได้รับ ด้าน ระยะเวลาในการดำเนินการ และด้านข้อมูลที่ได้รับจากการบริการ

นรเศรษฐ์ (2551) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นจากความรู้สึกภายใน อันเป็นผลที่รับจากการตอบสนองความต้องการ ความพึงพอใจจะถูกประเมินหรือวัดได้ จาก พฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคลนั้น และพฤติกรรมที่แสดงออกนั้นจะมี 3 ลักษณะ คือ พฤติกรรม ที่แสดงออกในทางบวก พฤติกรรมที่แสดงออกในทางลบ และพฤติกรรมที่รู้สึกเฉยๆ ต่อสิ่งเ้า

สายรุ้ง (2553) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก ความคิด อารมณ์ทางด้าน บวกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยมีลักษณะเป็นพฤติกรรมการแสดงออกของบุคคลที่เกิดจากการ ประเมินความแตกต่างระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่ได้รับจริงในสถานการณ์อันหนึ่งอันใด สามารถ เปลี่ยนแปลงได้ตามปัจจัยแวดล้อม และสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

Yoder (1958) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ผลรวมของความรู้สึกของบุคคลใด บุคคลหนึ่งว่าชอบหรือไม่ชอบสภาพต่าง ๆ ในกิจกรรมของเขา และมีระดับมากน้อยเพียงใด

Davis and Newstrom (1976) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกในทางที่ดี ของบุคคลที่ได้รับการตอบสนองตามความต้องการเกี่ยวกับความรู้สึกตัว การรับรู้ อารมณ์ และ สภาพแวดล้อม

Vroom (1964) กล่าวว่า ทศนคติและความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งสามารถใช้แทนกันได้ เพราะทั้งสองคำนี้จะหมายถึงผลที่ได้จากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ทศนคติด้านบวก

จะแสดงให้เห็นสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้น และทัศนคติด้านลบจะแสดงให้เห็นสภาพความไม่พึงพอใจนั่นเอง

Parker and Oglesby (1972) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการทำกิจกรรมเป็นความรู้สึกในเรื่องต่าง ๆ ของบุคคลที่มีกิจกรรมทำ

Good (1973) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง คุณภาพหรือระดับความรู้สึกอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากความสนใจ และทัศนคติของบุคคลที่มีต่อกิจกรรมที่เขาทำอยู่ในทางบวก

Wolman (1973) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก (Felling) มีความสุขเมื่อคนเราได้รับผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย (Goals) ความต้องการ (Want) หรือแรงจูงใจ (Motivation)

Morse (1995) กล่าวว่า ความพึงพอใจในกิจกรรม หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่สามารถลดความเครียดของบุคคลให้น้อยลงถ้ามีความตึงเครียดมากจะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจในกิจกรรมความตึงเครียดนี้เป็นผลมาจากความต้องการของบุคคล หากบุคคลได้รับการตอบสนองความต้องการแล้วความตึงเครียดก็จะลดน้อยลงหรือหมดไป อันเป็นผลให้เกิดความพึงพอใจในกิจกรรม

จากความหมายของความพึงพอใจ สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากความต้องการหรือความคาดหวังของบุคคล ซึ่งเป็นการจูงใจให้บุคคลพยายามที่จะตอบสนองความต้องการหรือความคาดหวังของตนเองให้ได้ และเมื่อบุคคลสามารถตอบสนองความต้องการหรือความคาดหวังของตนเองได้แล้วก็จะเกิดความพึงพอใจในสิ่งนั้นๆ แต่ในทางตรงกันข้ามหากบุคคลไม่สามารถที่จะตอบสนองความต้องการหรือความคาดหวังของตนเองได้ ความพึงพอใจก็จะไม่เกิดขึ้น

2.6.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นพื้นฐานของมนุษย์ หากคนเรามีความรู้สึกพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ อาจนำมาซึ่งความพอใจเพียง แต่หากไม่มีความพึงพอใจ ก็จะทำให้เกิดความต้องการอยากมีอยากได้ สำหรับทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจนั้น ได้มีนักวิชาการชาวต่างประเทศได้ทำการศึกษา วิจัย ค้นคว้า เกี่ยวกับความพึงพอใจ โดยได้ศึกษาจากปัจจัย และตัวแปรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และมีผลต่อพฤติกรรมความพึงพอใจมนุษย์ ดังนี้

2.6.2.1 ทฤษฎีความต้องการของ Maslow (1970) กล่าวว่า เมื่อบุคคลได้รับการตอบสนองหรือความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้วบุคคลนั้นย่อมจะแสวงหาความต้องการในสิ่งอื่นต่อไปอีกไม่มีวันสิ้นสุด ความต้องการของมนุษย์จะเป็นไปในลักษณะตามลำดับขั้นต่ำไปหาสูง

(Hierarchy of Needs) คือ เมื่อความต้องการขั้นต่ำและได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการในขั้นสูงก็ตามมาซึ่งลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์แบ่งออกเป็น 5 ขั้น คือ

ขั้นที่ 1 ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ซึ่งความต้องการดังกล่าวถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงชีพอยู่ ซึ่ง ได้แก่ ความต้องการด้านปัจจัยสี่ ดังนั้นเพื่อการดำรงชีวิตอยู่ได้ของมนุษย์ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องไปหาสิ่งเหล่านี้มาสนองตอบความต้องการของตนเอง อยู่ตลอดเวลา หากมนุษย์ขาดสิ่งเหล่านี้ไปการตอบสนองให้กับความต้องการของร่างกายจะเป็นสิ่งที่ใช้จูงใจมนุษย์ได้

ขั้นที่ 2 ความต้องการด้านความปลอดภัย (Safety Needs) จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์ต้องการความปลอดภัยทั้งด้านร่างกายและจิตใจ เช่น ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความมั่นคงในหน้าที่การงาน ความเป็นอิสระจากความกลัวเป็นอิสระจากการถูกบังคับ ชูเชิญจากผู้อื่น ซึ่งเป็นความต้องการที่จะได้รับการปกป้องคุ้มครองความต้องการประเภทนี้จะเริ่มขึ้นตั้งแต่วัยทารกจนกระทั่งวัยชรา

ขั้นที่ 3 ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของสังคม (Social or Belonging Needs) เมื่อความต้องการในขั้นที่ 1 และ 2 ได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์จะมีความต้องการให้เป็นที่รักของผู้อื่น มีความต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น ต้องการที่จะเข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์การต่างๆ และต้องการให้ตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

ขั้นที่ 4 ความต้องการที่จะมีฐานะเด่นในสังคม (Esteem or Status Needs) เป็นความต้องการที่จะมีความมั่นใจในตนเองในด้านความสามารถ ต้องการให้ผู้อื่นเห็นว่าตนมีความสามารถมีคุณค่า เป็นที่ยอมรับยกย่องจากผู้อื่น รวมถึงความต้องการมีฐานะเด่นในสังคมเป็นที่สรรเสริญนับหน้าถือตาของบุคคลทั่วไปในสังคม

ขั้นที่ 5 ความต้องการที่จะรู้จักตนเองอย่างแท้จริง และพัฒนาตนเองได้เต็มที่ตามศักยภาพของตน (Self-Actualization or Self Realization Needs) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์เป็นความต้องการที่จะรู้จักตนเอง รู้สภาพที่แท้จริงของตนเอง กล้าที่จะตัดสินใจเลือกทางเดินชีวิตของตนเองปรารถนาที่จะเป็นคนดีที่สุดเท่าที่จะมีความสามารถได้ เป็นกระบวนการที่มนุษย์ต้องการที่จะพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ตามศักยภาพของตน ซึ่งเป็นกระบวนการที่ไม่มีจุดจบตลอดเวลาที่ยังมีชีวิตอยู่ โดยจะเป็นความต้องการที่เกิดขึ้นหลังจากที่ความต้องการ ทั้ง 4 ขั้น ได้รับการตอบสนองแล้ว

2.6.2.2 ทฤษฎีความต้องการของ Alderfer (1969) ได้เสนอทฤษฎี ERG ซึ่งแบ่งความพึงพอใจออกตามลักษณะของความต้องการของมนุษย์ 3 กลุ่ม คือ

1) ความต้องการดำรงชีวิต (Existence Needs) หรือ E เป็นความพึงพอใจที่เกิดจากความต้องการทางร่างกายและปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต

2) ความต้องการสัมพันธ์ (Relatedness Needs) หรือ R เป็นความพึงพอใจที่เกิดจากความต้องการทางสังคมที่จะมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ เช่น สมาชิกในครอบครัว เพื่อนฝูง เพื่อนร่วมงาน และคนที่ต้องการจะมีความสัมพันธ์ด้วย

3) ความต้องการเจริญก้าวหน้า (Growth Needs) หรือ G เป็นความพึงพอใจที่เกิดจากความต้องการที่จะพัฒนาตนตามศักยภาพสูงสุด

นอกจากนี้ แอลเดอร์เฟอร์ ยังกล่าวอีกว่า มนุษย์อาจทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อความต้องการเจริญก้าวหน้าก็ได้ถึงแม้จะยังไม่ได้รับความพึงพอใจ

2.6.2.3 ทฤษฎีความต้องการของ Murray (1970) กล่าวว่า ความต้องการเป็นการเรียนรู้มากกว่าเป็นไปโดยธรรมชาติและจะถูกระตุ้นจากสภาวะแวดล้อมภายนอก เช่น คนที่มีความต้องการสัมพันธ์ภาพสูง ก็จะดำเนินตามความต้องการด้วยการสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ เมื่อมีสภาวะแวดล้อมเหมาะสม ลักษณะนี้เป็นความต้องการที่ปรากฏอย่างชัดเจน ถ้าความต้องการไม่มีสัญญาณกระตุ้นก็จะเป็นความต้องการแฝงอยู่ในหรือไม่มีการกระทำ เมอร์เรย์เชื่อว่าความต้องการเป็นพื้นฐานที่จะทำให้เกิดแรงขับหรือแรงจูงใจที่ส่งผลให้มีพฤติกรรมไปในทิศทางที่จะนำไปสู่เป้าหมาย เมอร์เรย์ยังกล่าวอีกว่า ความต้องการของมนุษย์มีทั้งที่เกี่ยวกับตัวมนุษย์เองและส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติสัมพันธ์กับสภาวะแวดล้อมของมนุษย์โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มความต้องการขั้นต้นหรือความต้องการทางกาย เช่น ความต้องการอาหารน้ำ เพศ ขับถ่าย และเครื่องแต่งกาย เป็นต้น และกลุ่มความต้องการขั้นที่สองหรือความต้องการทางจิต เช่น ความต้องการสัมฤทธิ์ผล ก้าวร้าว สัมพันธภาพ อำนาจ อิทธิพล คล้อยตาม เป็นต้นของตัวเอง เป็นต้น นอกจากนี้แล้วในปัจจุบันเรายังสามารถพบความต้องการของ Murray ที่ยังคงใช้กันอยู่ คือ ความต้องการสัมฤทธิ์ผล (Achievement) ความต้องการสัมพันธ์ภาพ (Affiliation) ความต้องการก้าวร้าว (Aggression) ความต้องการเป็นตัวของตัวเอง (Autonomy) ความต้องการมีอิทธิพลหรือบังคับผู้อื่น (Dominance) ความต้องการแสดงออก (Exhibition) และความต้องการปกป้องดูแลผู้อื่น (Nurturance)

2.7 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศรัณย์ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาลวดลายพิมพ์จากศิลปะอาร์ตนูโวบนผ้าใยแก้วซิงเพื่อ ออกแบบชุดทำงานสตรี ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 25-30 ปี มี สถานภาพโสด อาชีพเป็นพนักงานเอกชน มีรายได้ระหว่าง 15,000-25,000 บาท การศึกษาอยู่ใน ระดับปริญญาตรี เคยซื้อ/เคยใช้ เสื้อผ้าและเครื่องประดับการแต่งกายจากผ้าใยแก้วซิง ซึ่ง ประเภทที่ซื้อมากที่สุด คือ กระเป๋า โอกาสที่สวมใส่จะสวมใส่เป็นชุดลำลอง และเหตุผลในการ ตัดสินใจเลือกซื้อชุดทำงาน คือ ซื้อเมื่อชอบ ประเด็นที่พิจารณาในการตัดสินใจซื้อชุดทำงาน คือ ความสวยงาม รูปแบบ ความทันสมัย และความถี่ในการซื้อ คือ ซื้อทุกเดือน ราคาของชุดทำงานที่ ซื้อประมาณ 500-1,000 บาท/ตัว เพื่อนและเพื่อนร่วมงานเป็นบุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ซื้อชุดทำงาน ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อชุดทำงานสตรี พบว่า แบบชุดติดกันลายผีเสื้อ รองลงมา คือ ลายเถาวัลย์ และลายดอกไม้ มีค่าเฉลี่ย 4.03, 3.99 และ 3.90 ตามลำดับ แบบเสื้อคลุมลายผีเสื้อ ได้รับความพึงพอใจเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ ลาย เถาวัลย์ และลายดอกไม้ มีค่าเฉลี่ย 4.09, 4.03 และ 3.95 ตามลำดับ ส่วนแบบกระโปรงลาย เถาวัลย์มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.09 รองลงมา คือ ลายดอกไม้และลายผีเสื้อ มีค่าเฉลี่ย 4.00 และ 3.98 ซึ่งพบว่าทุกแบบได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

วีระศักดิ์ (2558) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาลวดลายผ้าฝ้ายมัดหมี่ย้อมครามด้วยเทคนิคคณิต ศิลป์ ประเภท Tessellation เพื่อออกแบบชุดโอกาสพิเศษ ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่อายุ 25-30 ปี สถานภาพโสด มีรายได้ระหว่าง 15,000-25,000 บาท มีการศึกษาอยู่ใน ระดับปริญญาตรี เคยซื้อ/เคยใช้เสื้อผ้าจากผ้าฝ้ายมัดหมี่ย้อมคราม โดยจะซื้อเมื่อชอบ ประเด็นในการ ตัดสินใจซื้อ คือ รูปแบบทันสมัย มีความสวยงาม ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อชุดโอกาส พิเศษ พบว่า มีความพึงพอใจต่อชุดทุกแบบในระดับมาก โดยแบบที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุด 3 แบบแรก คือ ชุดค็อกเทลลายสี่เหลี่ยม รองลงมา คือ ชุดราตรีเป็นทางการลายสามเหลี่ยม และ ชุดราตรีไม่เป็นทางการลายสามเหลี่ยม

นุชดาว (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดราตรีโดยการตกแต่งด้วยเทคนิคการสานจากเศษ เส้นด้ายไหมเหลือทิ้งของกิจการผ้าไหมบ้านควัว เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 31-35 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และมีรายได้อยู่ระหว่าง 20,001-30,000 บาท ส่วนใหญ่เคยซื้อชุดราตรีผ้าไหมและซื้อชุดผ้าไหม ภายในห้างสรรพสินค้า เหตุผลที่ไม่นิยมชุดราตรีที่ผลิตจากผ้าไหม เพราะเทคนิคที่ใช้ตกแต่งไม่

แปลกทั้งหมด และส่วนใหญ่ไม่เคยเห็นชุดราตรีที่มีการตกแต่งด้วยเทคนิคการสานเส้นไหม ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการพัฒนาชุดราตรี โดยการตกแต่งด้วยเทคนิคการสานจากเศษเส้นด้ายไหม บ้านครัว เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยรูปแบบชุดราตรีสีน ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในรูปแบบที่ 2 มากที่สุด ในด้านชุดแบบชุดราตรียาว ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในรูปแบบที่ 2 มากที่สุด และในด้านรูปแบบชุดราตรีหน้ายาวหลังสั้น ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในรูปแบบที่ 3 มากที่สุด

สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ (2550) สำรวจทัศนคติและพฤติกรรมการบริโภคต่อเสื้อผ้าชุดทำงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาทัศนคติต่อเสื้อผ้าชุดทำงานในด้านผลิตภัณฑ์ ราคาและการส่งเสริมการตลาด และเพื่อศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภคต่อเสื้อผ้าชุดทำงาน ในด้านราคา ความถี่และโอกาสในการเลือกซื้อสินค้า ตลอดจนปัจจัยการตัดสินใจซื้อเสื้อผ้าชุดทำงาน โดยจำแนกตามลักษณะตลาดการบริโภคภายในประเทศ ได้แก่ ตลาดนัด ตลาดไฮเปอร์มาร์เก็ต และห้างสรรพสินค้า ทำให้สามารถทราบถึงมุมมองการบริโภคของผู้บริโภค ผลการวิจัยพบว่าในภาพรวมทัศนคติของผู้บริโภคชุดทำงาน ทางด้านภาพลักษณ์ทางผลิตภัณฑ์รวมทั้งปัจจัยที่มีผลต่อการบริโภคจะอยู่ในระดับมากและปานกลาง ซึ่งจะมีผลต่อการตัดสินใจของผู้บริโภคที่เลือกชุดทำงาน โดยเฉพาะลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่ผู้บริโภคจะมีความเห็นที่ใกล้เคียงกัน เช่น ความเรียบง่ายในการตัดเย็บ ความคงทนของสีและผ้า ผู้บริโภคส่วนใหญ่จะซื้อสินค้าเมื่อชอบหรือถูกใจ หากเติมรูปแบบ สี สัน ลวดลาย ที่ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้มากขึ้นและส่งเสริมการขายที่ผู้บริโภคสนใจมากที่สุด คือ การลดราคาชุดทำงานในระดับ 30%-50% จะเป็นช่วงที่เหมาะสมที่สุดสำหรับตลาดไฮเปอร์มาร์เก็ตและห้างสรรพสินค้า สำหรับราคาที่เหมาะสมอยู่ในช่วง 500-1,000 บาท/ตัว

พรนารี (2551) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การออกแบบเครื่องแต่งกาย ทูอินวัน ด้วยการปรับเปลี่ยนโครงสร้าง มีวัตถุประสงค์เพื่อหาแนวทางการออกแบบเครื่องแต่งกายแบบ ทูอินวัน ด้วยการปรับเปลี่ยนโครงสร้าง ผลการวิจัยสรุปได้ว่าการออกแบบมากมายหลายแบบ บางแบบนั้นก็มีรูปแบบที่เรียบง่ายและขาดเอกลักษณ์ในตัวสินค้า ซึ่งทำให้รูปแบบที่ออกมามีความคล้ายคลึงกันมากในท้องตลาด ตลอดจนการพัฒนาทางด้านธุรกิจเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายในประเทศไทย และภายนอกประเทศที่มีความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว ดังนั้นจึงมีความสำคัญอย่างมากที่นักออกแบบไทยควรสร้างแนวทางการออกแบบการแต่งกายที่มีความคิดสร้างสรรค์ มีเอกลักษณ์และ

เป็นการนำเสนอรูปแบบเสื้อผ้าใหม่ๆ ที่ตอบสนองความต้องการของกลุ่มบริโภคที่แท้จริงด้วยการวิเคราะห์ถึงความต้องการ วิถีชีวิต และปัญหาของกลุ่มผู้บริโภคอย่างลึกซึ้ง ดังนั้นรูปแบบของสินค้าจึงต้องตรงกับสิ่งที่เขาอยากได้ แสดงถึงตัวตนของเขา และช่วยแก้ปัญหาด้านเครื่องแต่งกายที่ตรงกับความต้องการที่แท้จริง จะสามารถทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อสินค้าด้วยจุดเด่น และเป็นจุดขายที่ต่างสินค้าทั่วไปที่มีให้เลือกทั่วไปตามท้องตลาด

พาริดา (2552) วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ผ้าไทยเพื่อการสวมใส่ของผู้หญิงวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้มีจุดหมายเพื่อศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจการซื้อผลิตภัณฑ์ผ้าไทยเพื่อการสวมใส่ของผู้หญิงวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้หญิงวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร จำนวน 385 ตัวอย่าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความถี่ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ Chi-Square โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สถิติ Cramer's V จากการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุ 31-40 ปี ประกอบอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท และมีการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่เลือกเส้นใยที่ผลิตผ้าไทยจากใยฝ้าย ประเภทของผ้าที่ซื้อมากที่สุดคือ เสื้อผ้าสำเร็จรูป โอกาสที่จะซื้อเพื่อออกงานสังคม/สังสรรค์ ส่วนใหญ่ซื้อจากร้านจำหน่ายผ้าไทยในกรุงเทพมหานคร และบุคคลที่มีสิทธิ์ร่วมในการตัดสินใจซื้อ คือ ตนเอง ผลทดสอบสมมติฐานด้วยวิธีการทางสถิติ พบว่า 1) ปัจจัยด้านอายุ มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ผ้าไทยเพื่อการสวมใส่ของผู้หญิงวัยทำงาน ในด้านการเลือกเส้นใยที่ผลิตประเภทของผลิตภัณฑ์ด้านโอกาสในการสวมใส่ ด้านแหล่งจำหน่าย และบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจซื้อ 2) ปัจจัยด้านอาชีพ มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ผ้าไทยเพื่อการสวมใส่ของผู้หญิงวัยทำงาน ในด้านประเภทของผลิตภัณฑ์ ด้านโอกาสของการสวมใส่ และในด้านของบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจซื้อ 3) ปัจจัยด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ผ้าไทยเพื่อการสวมใส่ของผู้หญิงวัยทำงาน ในด้านประเภทของผลิตภัณฑ์ ด้านแหล่งจำหน่าย และในด้านของบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจซื้อ 4) ปัจจัยด้านระดับการศึกษา มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ผ้าไทยเพื่อการสวมใส่ของผู้หญิงวัยทำงาน ในด้านการเลือกเส้นใยที่ผลิต ด้านประเภทของผลิตภัณฑ์ ด้านโอกาสในการสวมใส่ผลิตภัณฑ์ 5) ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านผลิตภัณฑ์ มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ผ้าไทยเพื่อ

การสวมใส่ของผู้หญิงวัยทำงาน ในด้านโอกาสในการสวมใส่ผลิตภัณฑ์ และด้านแหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์ 6) ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านราคา มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ผ้าไทยเพื่อการสวมใส่ของผู้หญิงวัยทำงาน ในด้านการเลือกเส้นใยที่ผลิต 7) ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านการจำหน่าย มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ผ้าไทยเพื่อการสวมใส่ของผู้หญิงวัยทำงาน ในด้านประเภทของผลิตภัณฑ์ ด้านโอกาสของการสวมใส่ ด้านแหล่งจำหน่าย และในด้านของบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจซื้อ และ 8) ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านการส่งเสริมการตลาด มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ผ้าไทยเพื่อการสวมใส่ของผู้หญิงวัยทำงาน ในด้านการเลือกเส้นใยที่ผลิตและด้านประเภทของผลิตภัณฑ์

บทที่ 3

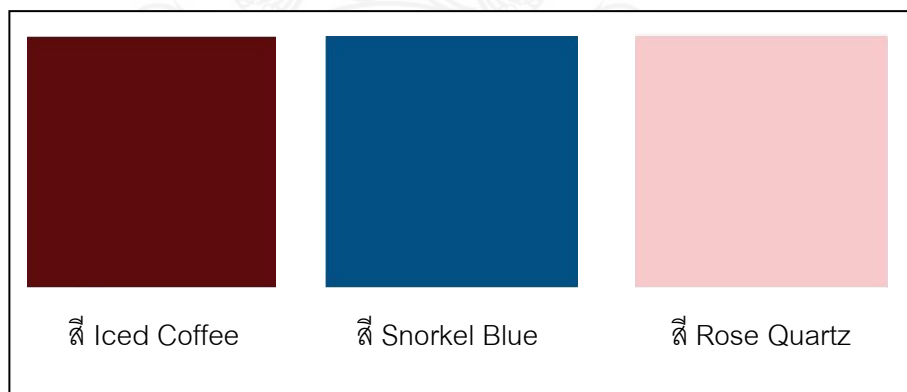
วิธีดำเนินการ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ ด้วยเทคนิคการทำแบบตัด เป็นการศึกษาพัฒนาเสื้อผ้าสตรีให้สามารถสวมใส่ได้สะดวกสบายมากขึ้น โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

3.1 การทำผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บต้นแบบ

3.1.1 การออกแบบเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ

3.1.1.1 โทนสีที่ใช้ในการออกแบบเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ ผู้วิจัยเลือกโทนสีในการออกแบบจากสีที่ได้รับความนิยมในปี 2016 ตามที่ระบุไว้ใน Pantone Fashion Color Report Spring 2016 จำนวน 3 สี ประกอบด้วย สี Iced Coffee สี Snorkel Blue และสี Rose Quartz

ภาพที่ 3.1 เทรนด์สีที่ใช้ในการออกแบบ

ที่มา: <http://www.slixon.com/2016/02/05/>

[pantone-spring-2016-palette-inspiration/](http://www.slixon.com/2016/02/05/pantone-spring-2016-palette-inspiration/)

1) สี Iced Coffee โทนสีที่อิงกับธรรมชาติ เป็นสีโทนกลางที่แลดูหนักแน่นและเรียบง่าย ให้ความเป็นกลาง และโดดเด่น เช่น สีน้ำตาลกาแฟ สีน้ำตาลอ่อนๆ ซึ่งสื่อถึงความมั่นคง

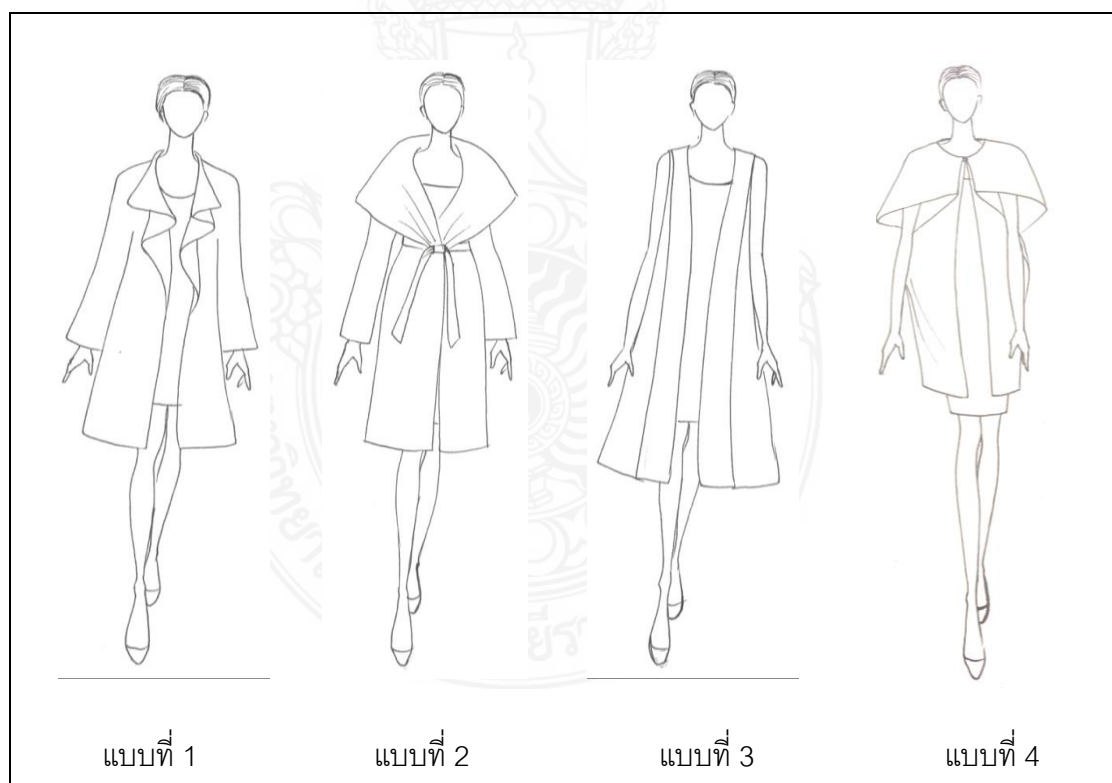

ทางความรู้สึก อบอุ่นและเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งความเป็นธรรมชาติ ความนุ่มนวล และความลุ่มลึกของสี จึงเป็นรากฐานในการนำไปผสมผสานกับสีโทนอื่นๆ ได้ดี เช่น สี Snorkel Blue

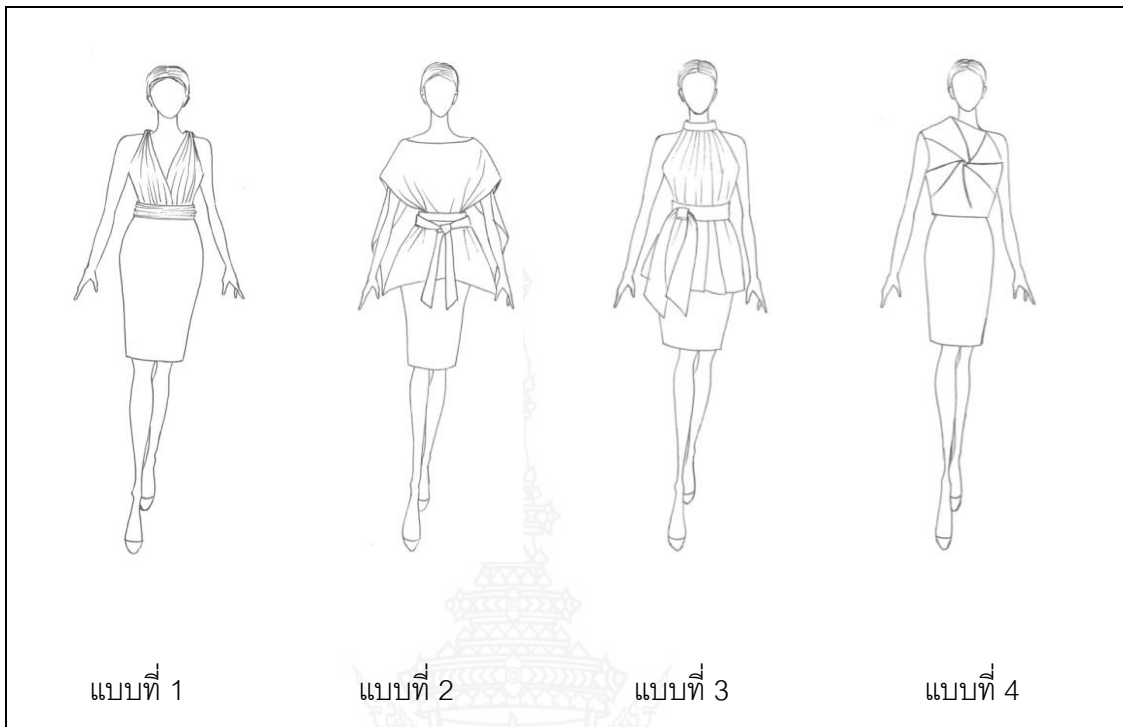
2) สี Snorkel Blue โทนสีกลุ่มกรมท่า สีสื่อถึงความสุข และความมีชีวิตชีวา เช่น สีน้ำเงินที่ไม่ค่อยสว่างแต่แลดูสดใส เหมาะสำหรับชุดกลางวันและกลางคืน สีที่เข้าคู่กันได้ดี คือ สีน้ำตาลช็อคโกแลต และสีธรรมชาติ ซึ่งจะช่วยให้สีโทนนี้ดูคลาสสิก

3) สี Rose Quartz โทนสีอบอุ่น สุภาพ และอ่อนหวาน ขณะเดียวกันก็ยังเป็น โทนสีที่เข้ายวนใจ สีสื่อถึงความเห็นอกเห็นใจ และความสงบนิ่ง การผ่อนคลาย ความเรียบง่ายของ ธรรมชาติ เช่น ชมพูพาสเทล

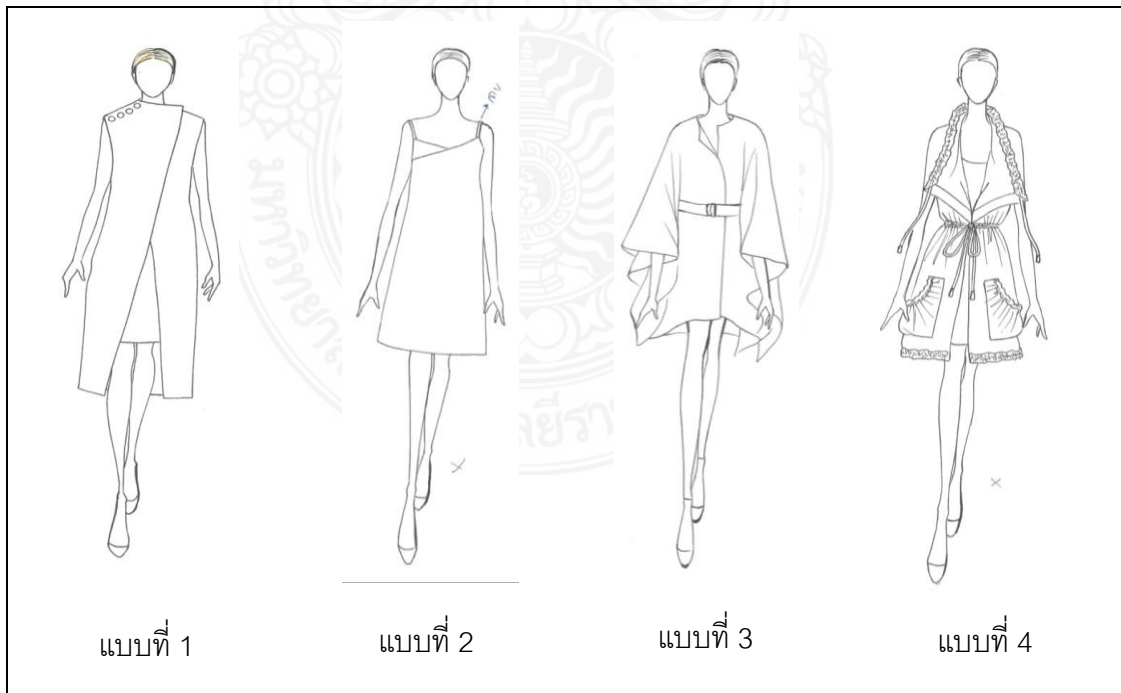
3.1.1.2 การออกแบบเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ ผู้วิจัยกำหนดประเภทเสื้อผ้าสตรี 5 ประเภท ประกอบด้วย เสื้อคลุม เสื้อ ชุดติดกัน กระโปรง และกางเกง แต่ละประเภทมีแบบร่าง จำนวน 4 แบบ รวมทั้งหมด 20 แบบ ดังภาพที่ 3.2 - 3.6

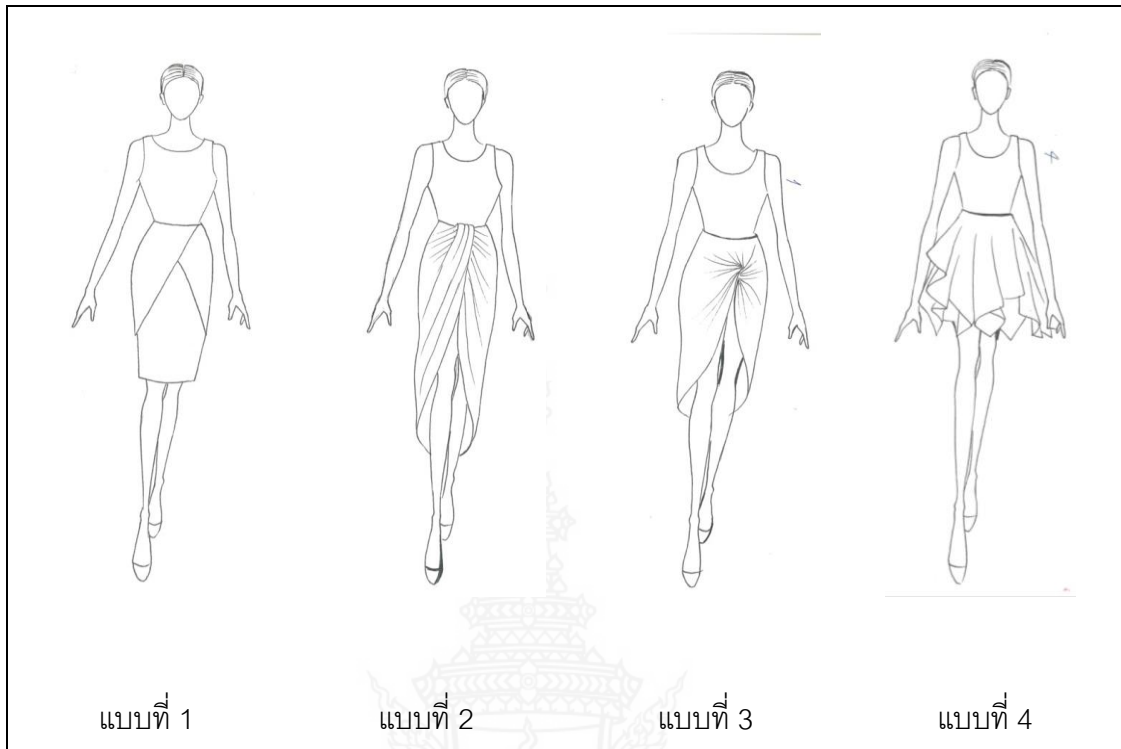
ภาพที่ 3.2 แบบร่างเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบเสื้อคลุม จำนวน 4 แบบ

ภาพที่ 3.3 แบบร่างเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบเสื้อ จำนวน 4 แบบ

ภาพที่ 3.4 แบบร่างเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบชุดติดกัน จำนวน 4 แบบ

ภาพที่ 3.5 แบบร่างเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบกระโปรง จำนวน 4 แบบ

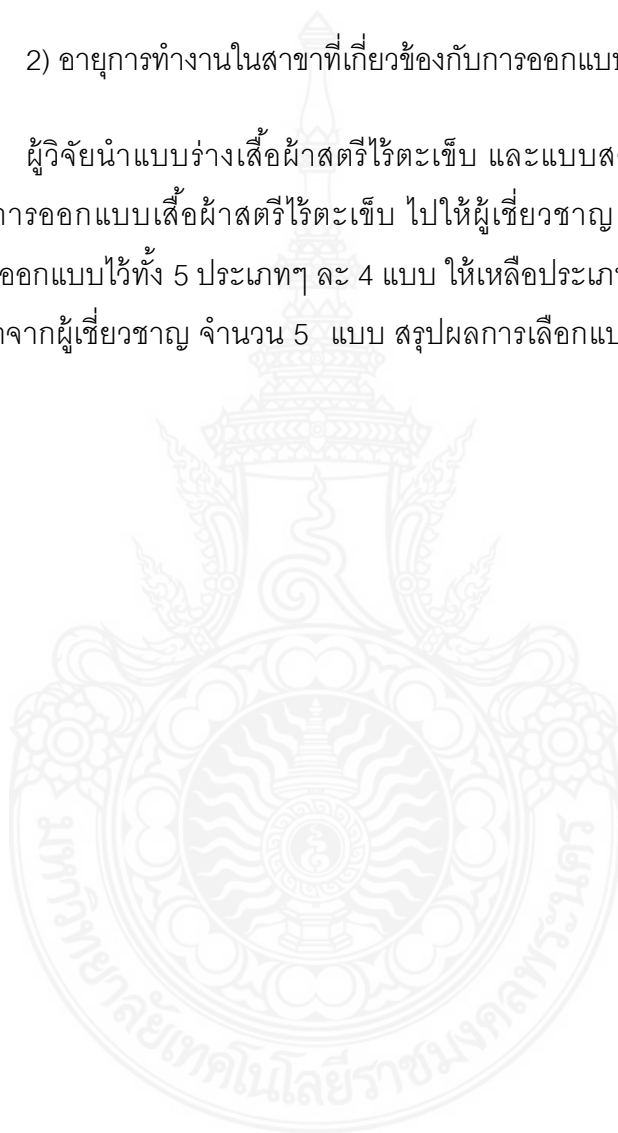
ภาพที่ 3.6 แบบร่างเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบกางเกง จำนวน 4 แบบ

3.1.1.3 การเลือกแบบร่างเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบเสื้อผ้า จำนวน 5 คน ผู้วิจัยคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบเสื้อผ้าแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1) วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป สาขาที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบเสื้อผ้า

2) อายุการทำงานในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบเสื้อผ้า ไม่น้อยกว่า 5 ปี

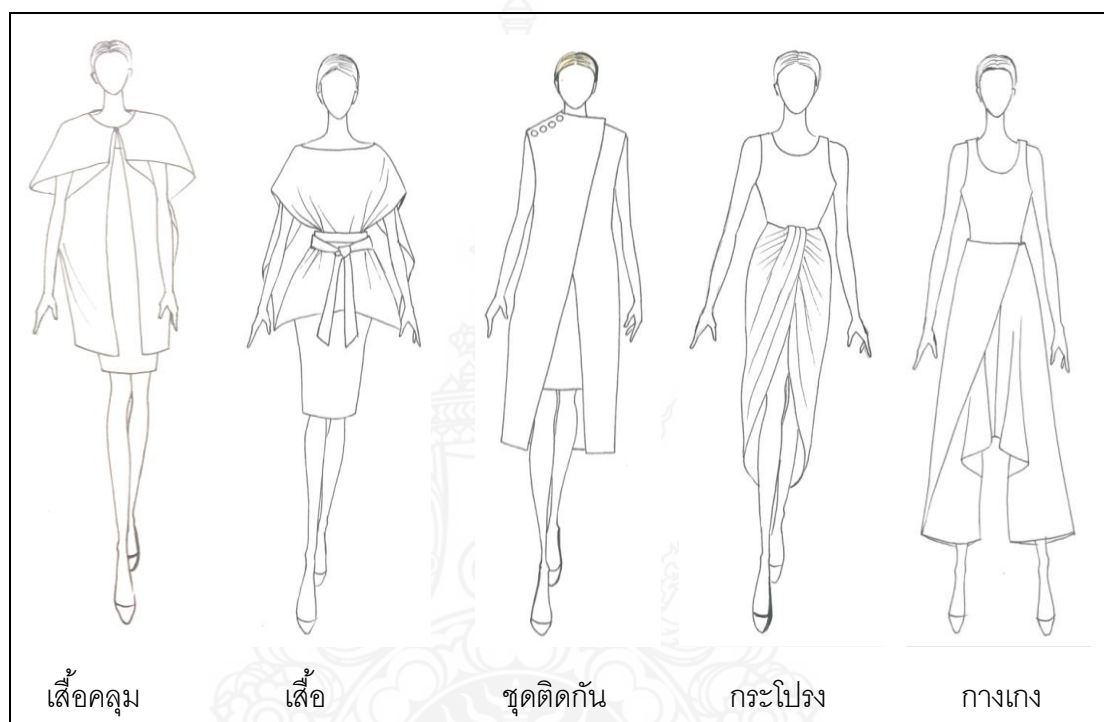
ผู้วิจัยนำแบบร่างเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ และแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการออกแบบเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญเลือกแบบร่างเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บที่ผู้วิจัยออกแบบไว้ทั้ง 5 ประเภทๆ ละ 4 แบบ ให้เหลือประเภทละ 1 แบบ รวมแบบชุดที่ผ่านการคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 แบบ สรุปผลการเลือกแบบร่างเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ผลการเลือกแบบร่างเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บโดยผู้เชี่ยวชาญ

รูปแบบ	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
เสื้อคลุม						
แบบที่ 1					✓	1
แบบที่ 2						0
แบบที่ 3						0
แบบที่ 4	✓	✓	✓	✓		4
เสื้อ						
แบบที่ 1						0
แบบที่ 2		✓	✓	✓	✓	4
แบบที่ 3	✓					1
แบบที่ 4						0
ชุดติดกัน						
แบบที่ 1	✓	✓	✓	✓	✓	5
แบบที่ 2						0
แบบที่ 3						0
แบบที่ 4						0
กระโปรง						
แบบที่ 1						0
แบบที่ 2	✓		✓	✓	✓	4
แบบที่ 3						0
แบบที่ 4		✓				1
กางเกง						
แบบที่ 1						0
แบบที่ 2						0
แบบที่ 3						0
แบบที่ 4	✓	✓	✓	✓	✓	5

จากตารางที่ 3.1 แบบร่างเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บที่ผู้เชี่ยวชาญเลือกมากที่สุด ได้แก่ เสื้อคลุมรูปแบบที่ 4 (จำนวน 4 คน) เสื้อรูปแบบที่ 2 (จำนวน 4 คน) ชุดติดกันรูปแบบที่ 1 (จำนวน 5 คน) กระโปรงรูปแบบที่ 2 (จำนวน 4 คน) และกางเกงรูปแบบที่ 4 (จำนวน 5 คน) ทั้งนี้ สามารถสรุปแบบร่างที่ผ่านการคัดเลือกในการนำไปตัดเย็บเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ ดังภาพที่ 3.7

ภาพที่ 3.7 แบบร่างเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บที่ได้รับการคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญ

3.1.2 การทำแบบตัดและการตัดเย็บเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บต้นแบบ

3.1.2.1 ในการตัดเย็บเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บต้นแบบ ผู้วิจัยเลือกผ้า 3 ชนิด ที่มีน้ำหนักต่างกัน คือ ฝ้าน้ำหนักเบา ฝ้าน้ำหนักปานกลาง และฝ้าน้ำหนักมาก

3.1.2.2 นำแบบร่างที่ผ่านการคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญ มาทำแบบร่างเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บจากผ้าทั้ง 3 ชนิด

3.1.2.3 การทำแบบตัดตามแบบร่างเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบเสื้อคลุม

ขั้นที่ 1 การสร้างชั้นหน้า- ชั้นหลัง

$$1 - 2 = 1.5 \text{ เซนติเมตร}$$

$$2 - 3 = 7 \text{ เซนติเมตร}$$

$$3 - 4 = 1 \text{ เซนติเมตร}$$

$$4 - 5 = 8 \text{ เซนติเมตร}$$

$$3 - 6 = 15 \text{ เซนติเมตร}$$

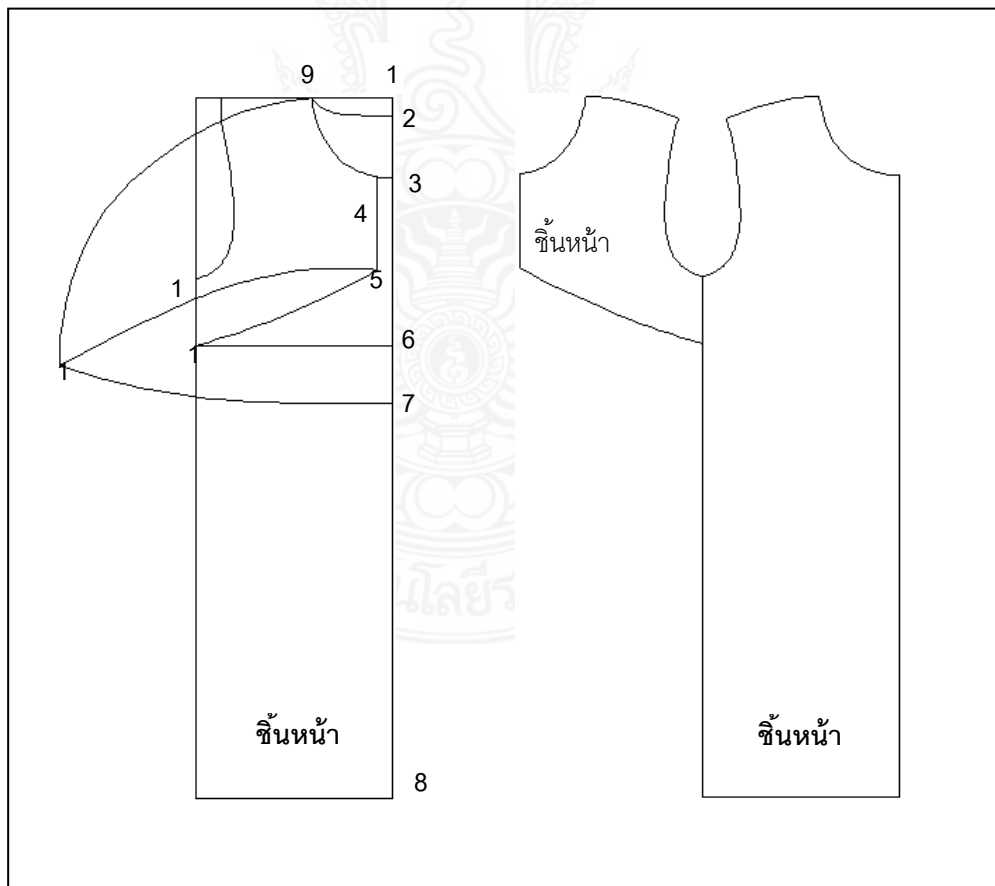
$$6 - 7 = 5 \text{ เซนติเมตร}$$

$$1 - 9 = 8 \text{ เซนติเมตร}$$

ปกเสื้อ

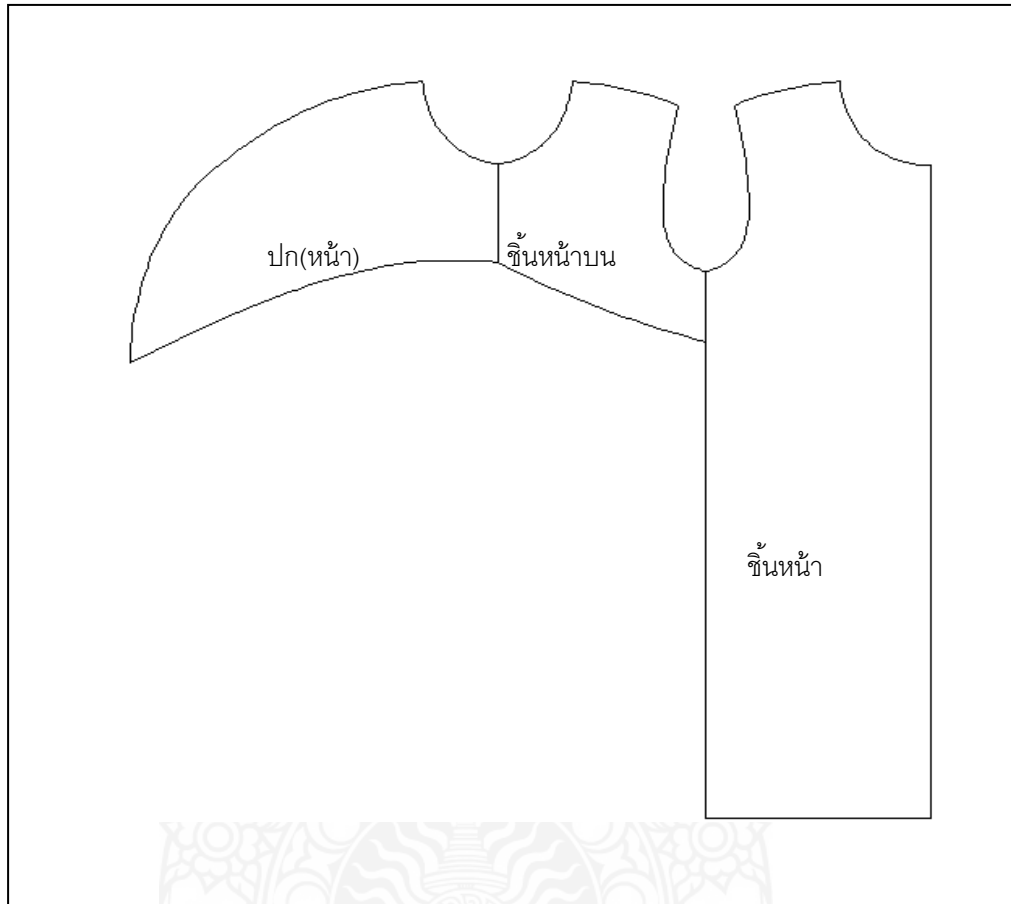
$$5 - 10 = 40 \text{ เซนติเมตร ลากเส้นโค้งปกหน้า}$$

$$11 - 12 = 8 \text{ เซนติเมตร}$$

ภาพที่ 3.8 แบบตัดเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบเสื้อคลุม

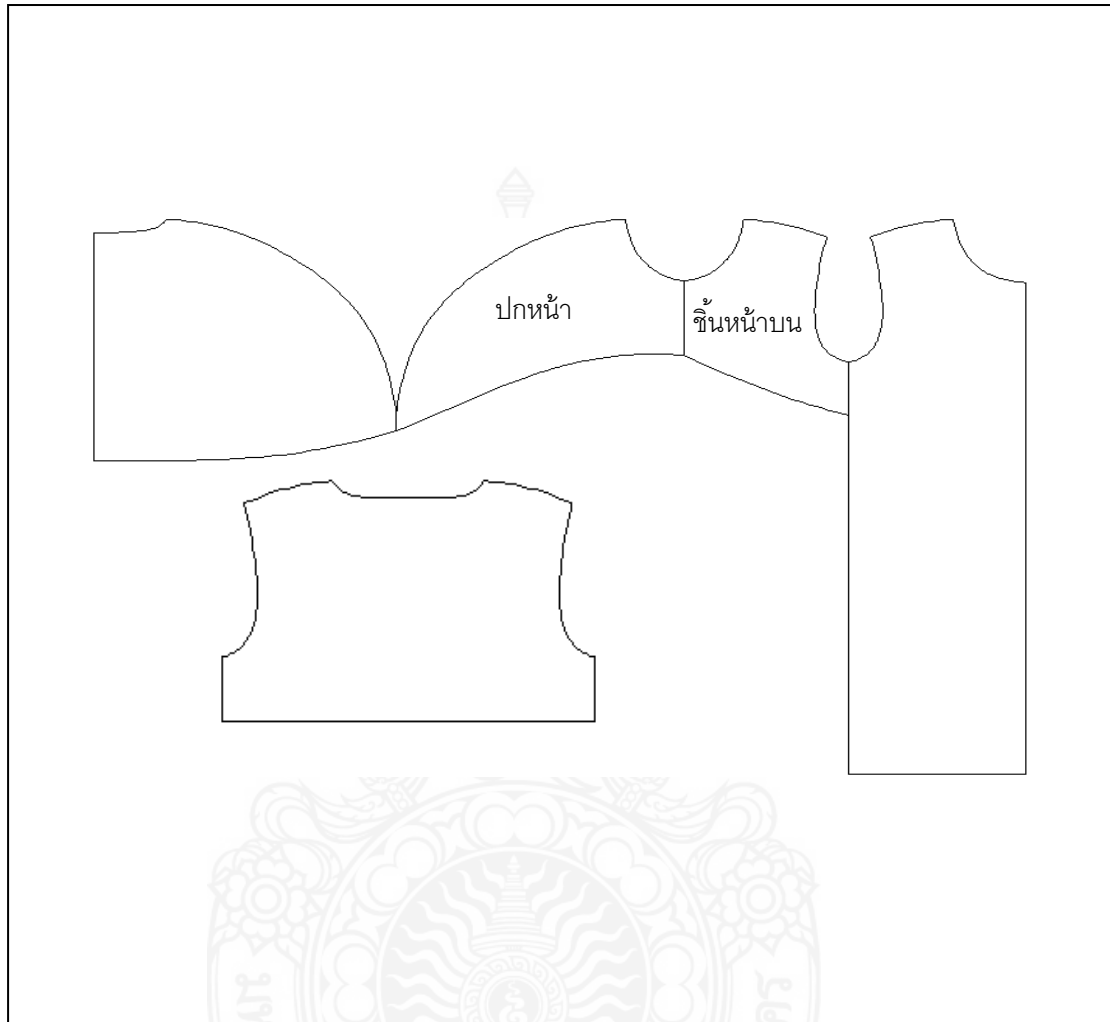
ขั้นที่ 2 การสร้างแบบชั้นหน้า- ชั้นหน้าบน-ปก(หน้า)
กดรอยชั้นหน้าบน และปก (หน้า)

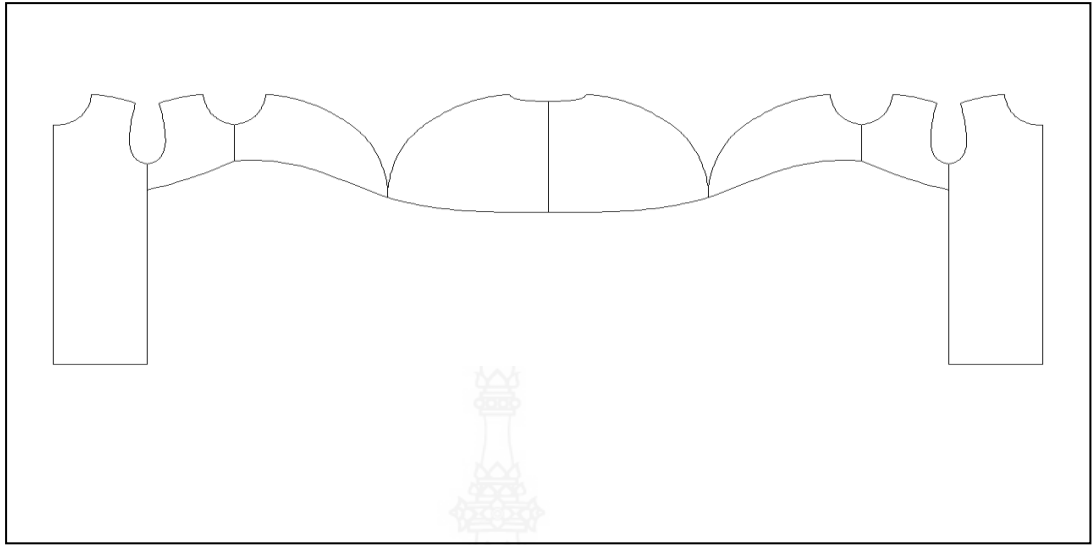
ภาพที่ 3.8 (ต่อ)

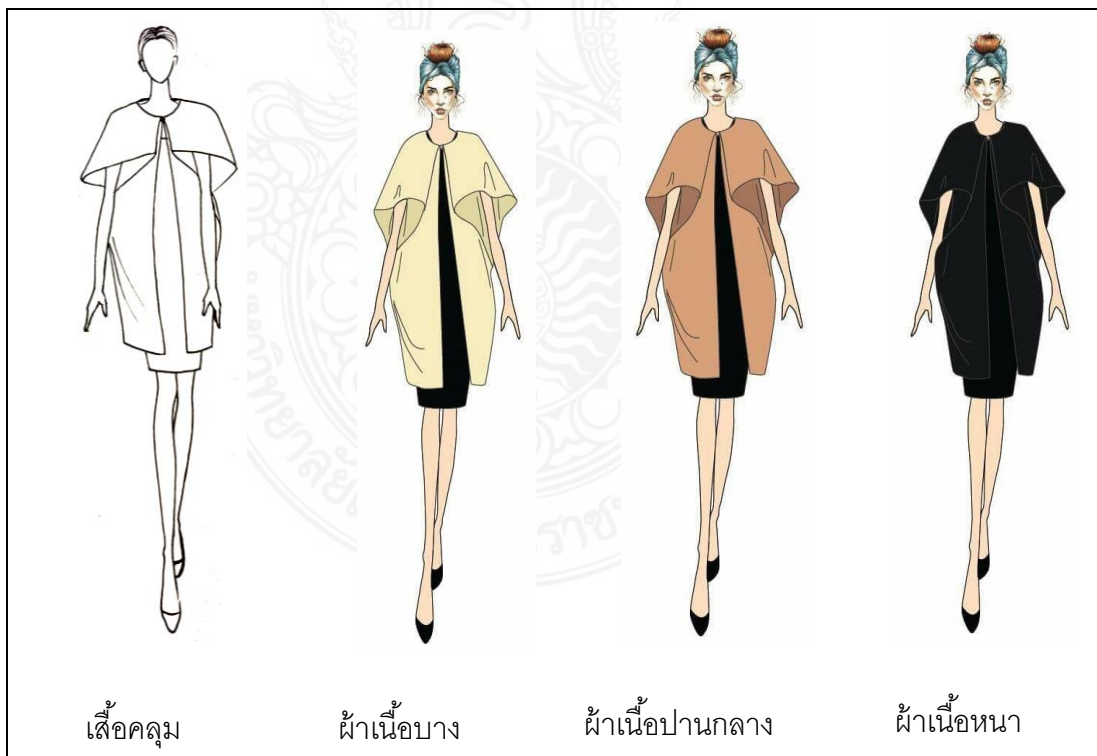
ขั้นที่ 3 การสร้างชิ้นหน้า- ชิ้นหลัง

ภาพที่ 3.8 (ต่อ)

ภาพที่ 3.8 (ต่อ)

ภาพที่ 3.9 แบบร่างเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบเสื้อคลุม จากผ้า 3 ชนิด

ภาพที่ 3.10 ผลงานสำเร็จเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบเสื้อคลุม

3.1.2.4 การทำแบบตัดตามแบบร่างเสื้อผ่าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบเสื้อ

ชั้นที่ 1 การสร้างชั้นหน้า- ชั้นหลัง

$$1 - 2 = 7 \quad \text{เซนติเมตร}$$

$$1 - 3 = 70 \quad \text{เซนติเมตร}$$

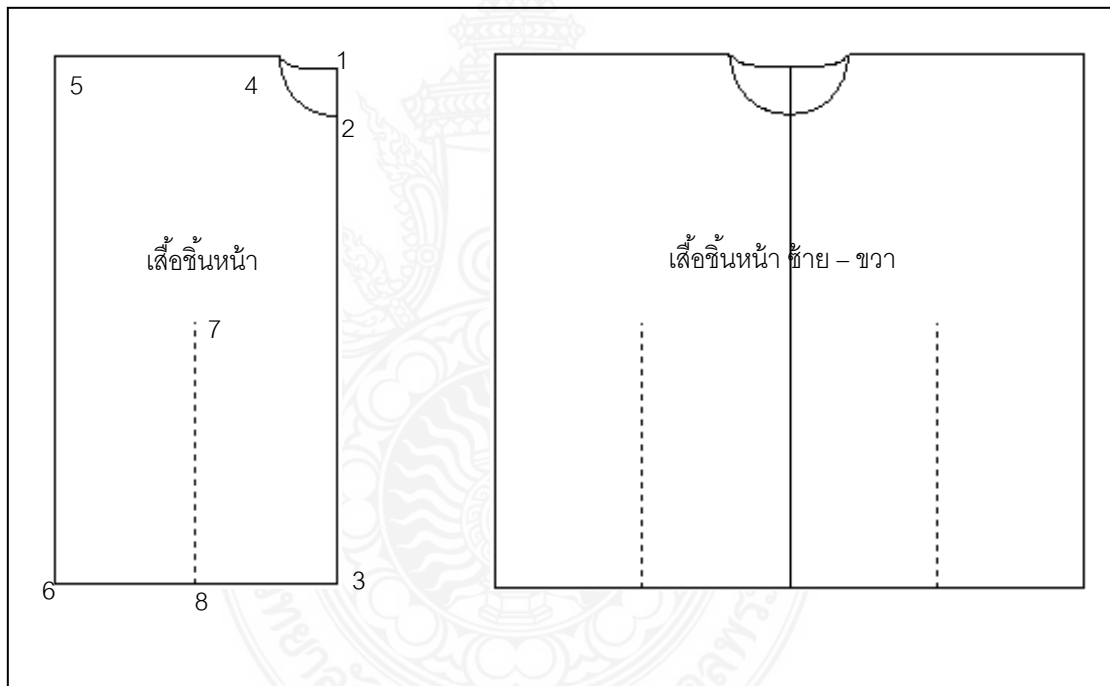
$$1 - 5 = 70 \quad \text{เซนติเมตร}$$

$$1 - 4 = 8.5 \quad \text{เซนติเมตร}$$

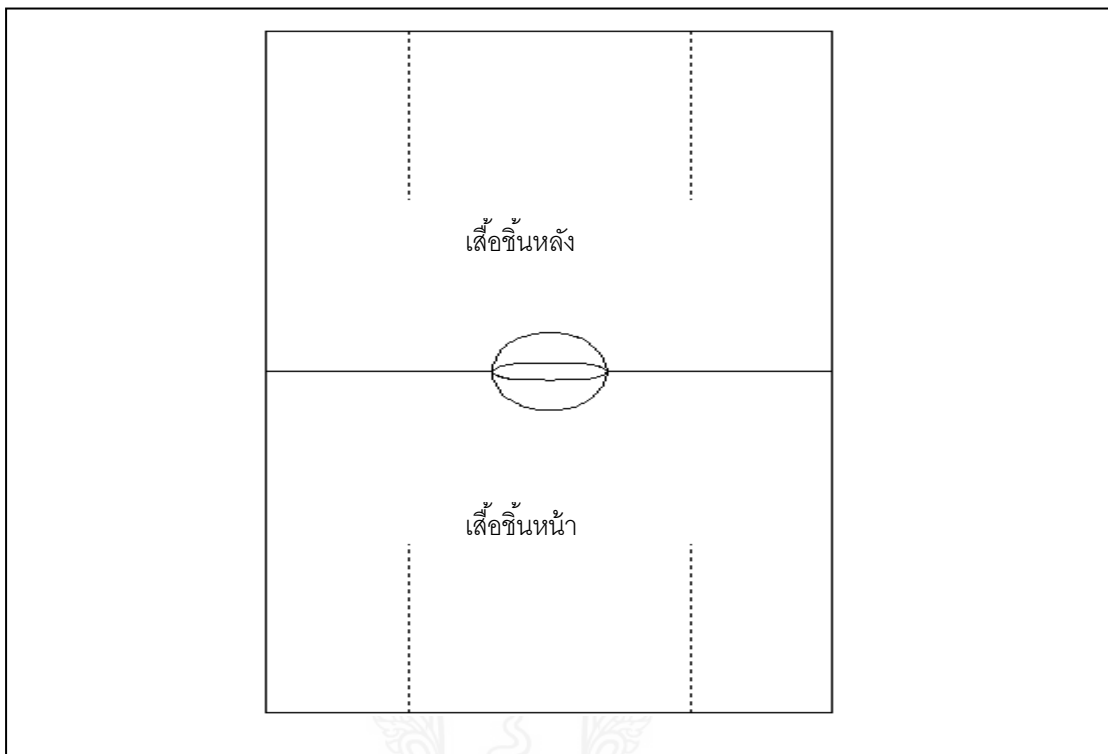
$$4 - 5 = 46.5 \quad \text{เซนติเมตร}$$

$$3 - 8 = 40 \quad \text{เซนติเมตร}$$

$$7 - 8 = 40 \quad \text{เซนติเมตร}$$

ภาพที่ 3.11 แบบตัดเสื้อผ่าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบเสื้อ

ภาพที่ 3.11 (ต่อ)

เสื่อ

ผ้าเนื้อบาง

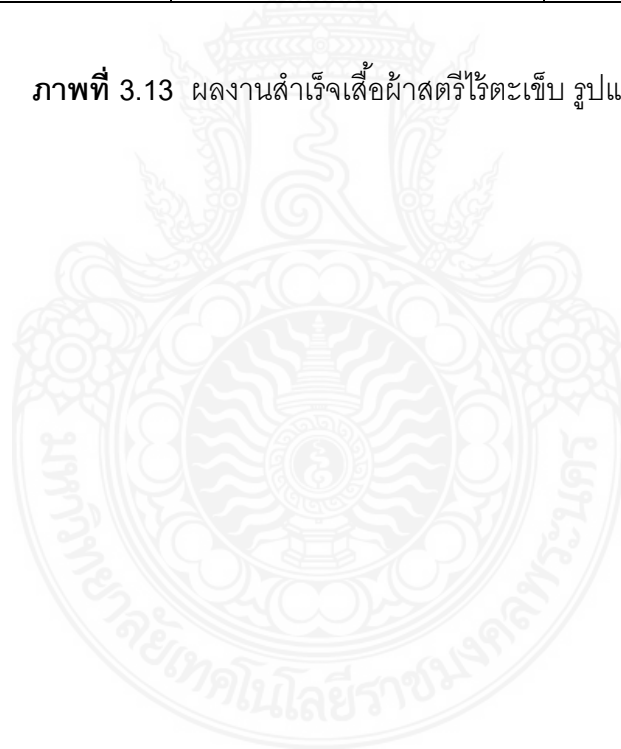
ผ้าเนื้อปานกลาง

ผ้าเนื้อหนา

ภาพที่ 3.12 แบบร่างเสื่อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบเสื่อ จากผ้า 3 ชนิด

ภาพที่ 3.13 ผลงานสำเร็จเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบเสื้อ

3.1.2.5 การทำแบบตัดตามแบบร่างเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบชุดติดกัน

ชั้นที่ 1 การสร้างชั้นหน้า- ชั้นหลัง

$$1-2 = 120 \text{ เซนติเมตร}$$

$$1-3 = 40 \text{ เซนติเมตร}$$

$$1-4 = 8 \text{ เซนติเมตร}$$

$$1-5 = 9 \text{ เซนติเมตร}$$

$$1-6 = 1.5 \text{ เซนติเมตร}$$

$$4-7 = 8 \text{ เซนติเมตร}$$

$$3-8 = 25 \text{ เซนติเมตร} \text{ ลากเส้นโค้งวงแขนมายังจุดที่ 8}$$

ปก

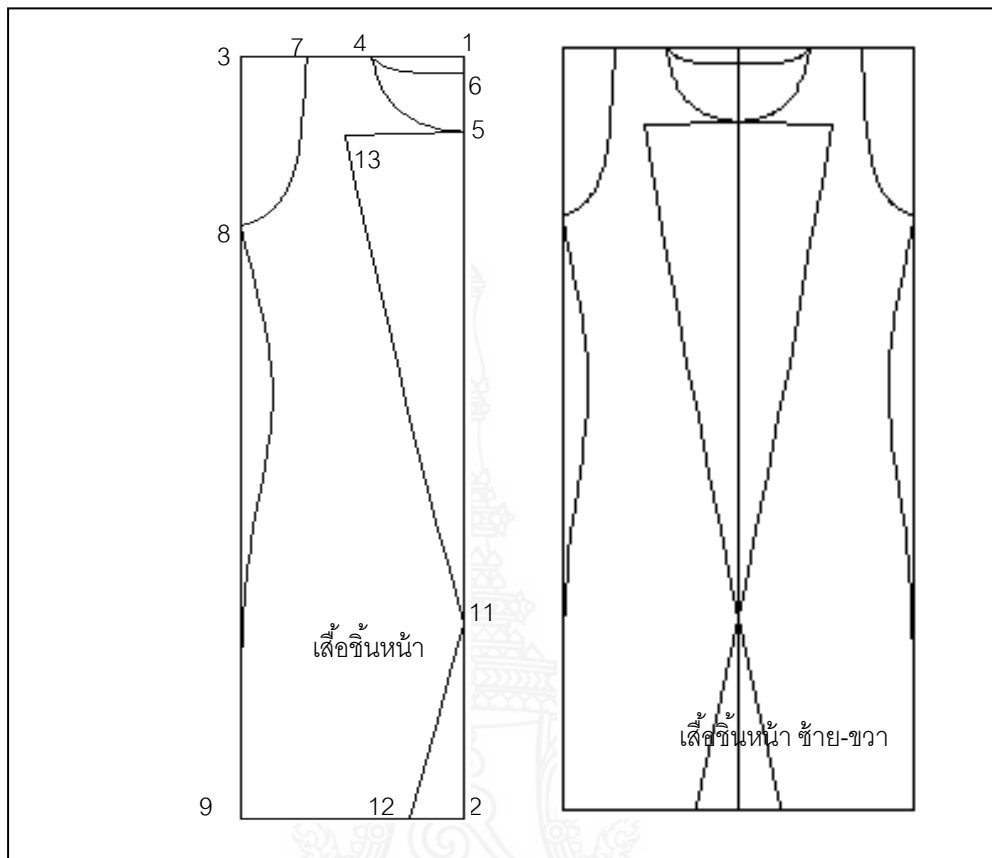
$$5-11 = 55 \text{ เซนติเมตร}$$

$$5-13 = 12 \text{ เซนติเมตร}$$

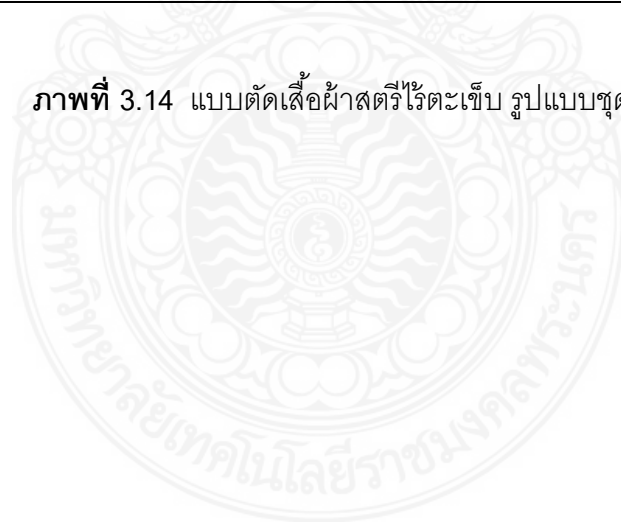
$$2-12 = 6.5 \text{ เซนติเมตร}$$

ถอดรอยแบบตัดชุดติดกัน ชั้นหน้าซ้าย – ขวา ดังภาพที่ 3.14

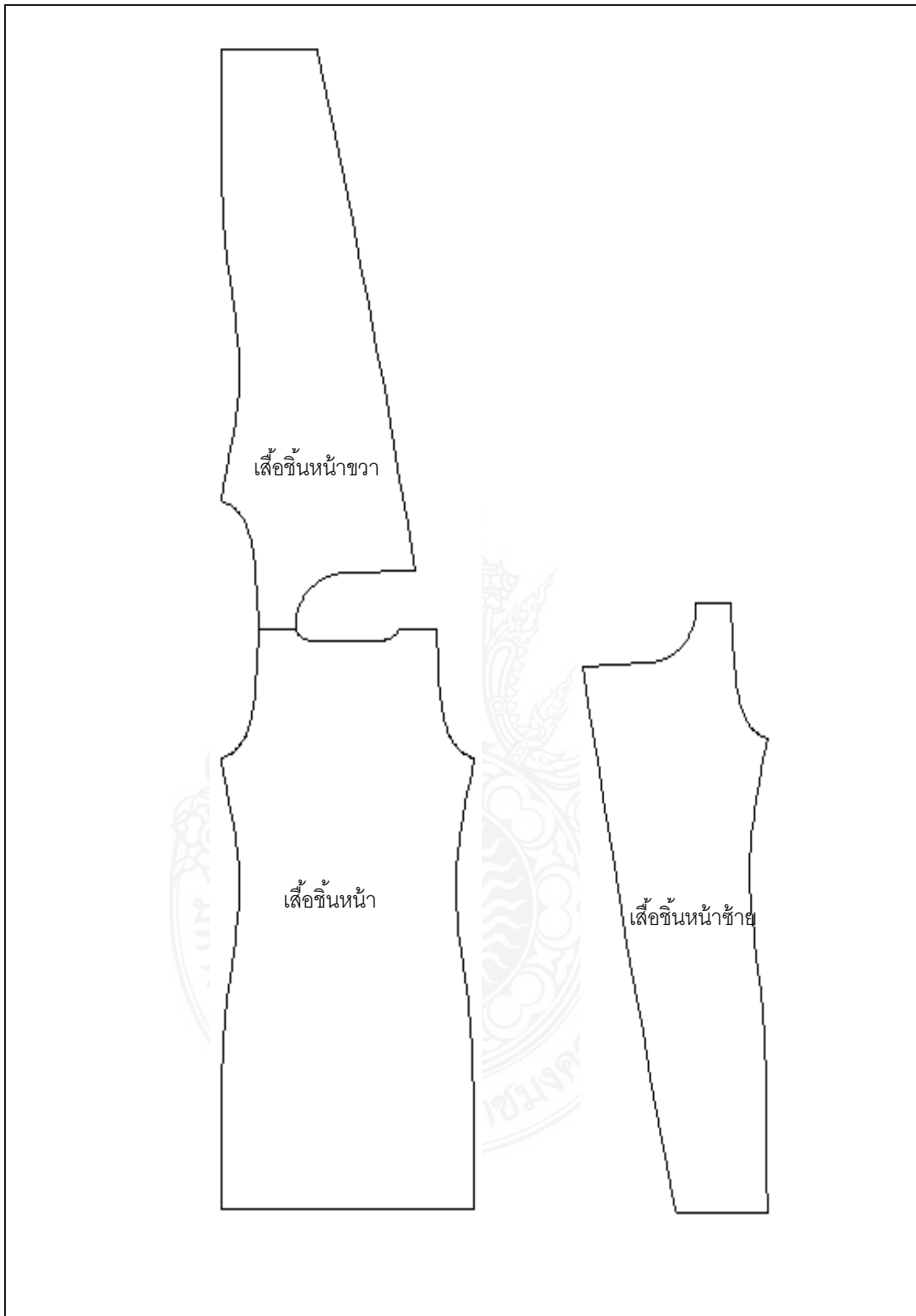

ภาพที่ 3.14 แบบตัดเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบชุดติดกัน

ภาพที่ 3.14 (ต่อ)

ภาพที่ 3.15 แบบร่างเสื้อสูทสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบชุดติดกัน จากผ้า 3 ชนิด

ภาพที่ 3.16 ผลงานสำเร็จเสื้อสูทสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบชุดติดกัน

3.1.2.6 การทำแบบตัดตามแบบร่างเสื้อผ่าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบกระโปรง

ชั้นที่ 1 การสร้างชั้นหน้า- ชั้นหลัง

$$1-2 = 70 \text{ เซนติเมตร}$$

$$1-3, 3-11 = 50 \text{ เซนติเมตร}$$

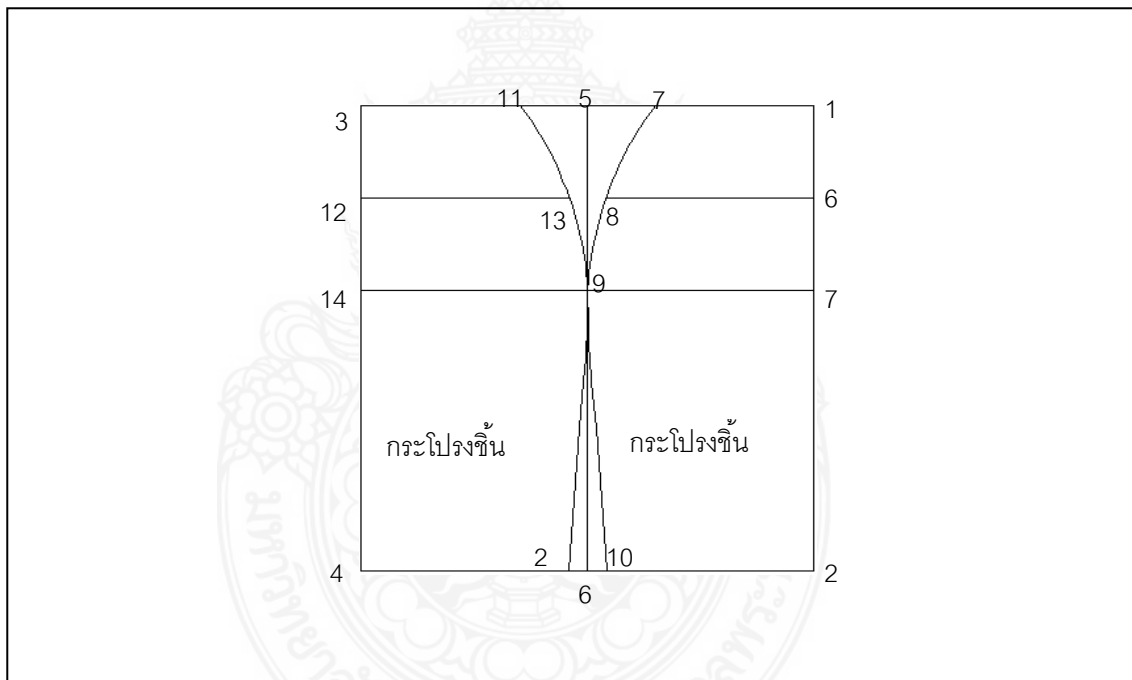
$$1-7 = 17 \text{ เซนติเมตร}$$

$$1-6 = 10 \text{ เซนติเมตร}$$

$$6-10 = 2 \text{ เซนติเมตร}$$

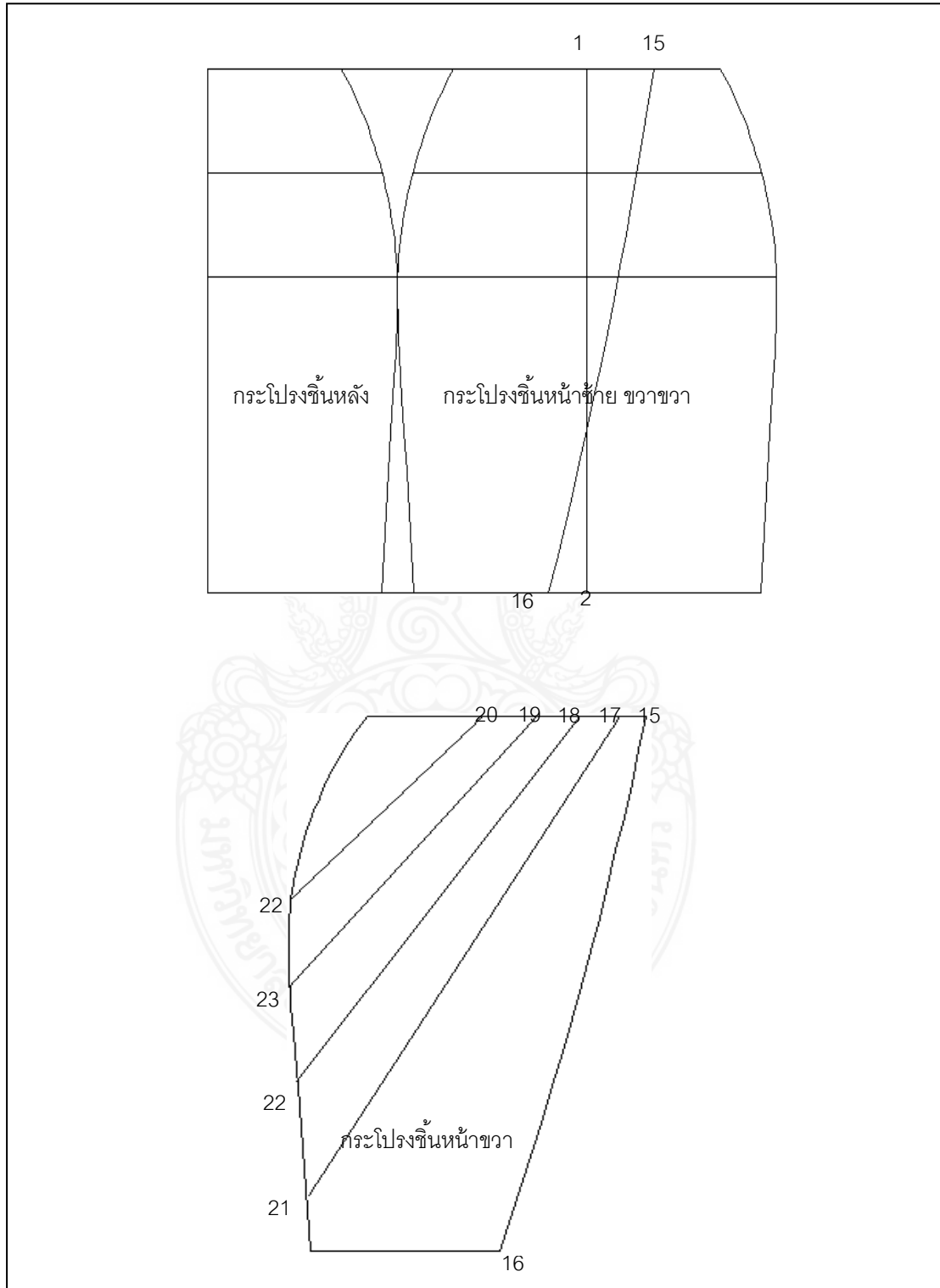
$$3-8 = 40 \text{ เซนติเมตร}$$

$$7-8, 2-6 = 40 \text{ เซนติเมตร}$$

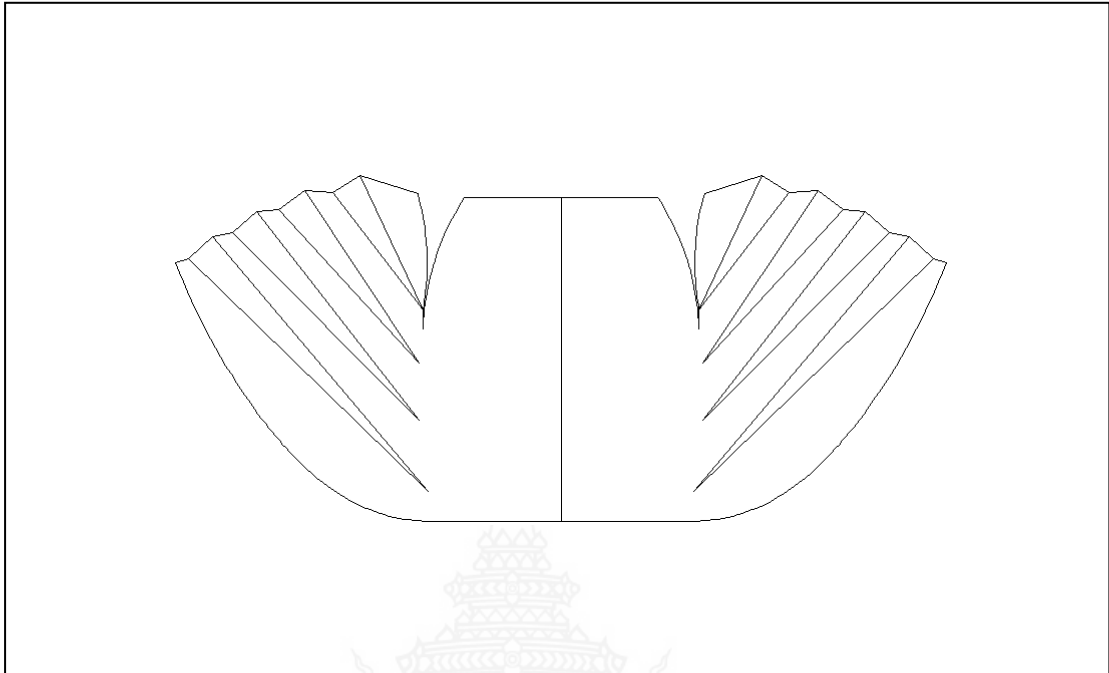

ภาพที่ 3.17 แบบตัดเสื้อผ่าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบกระโปรง

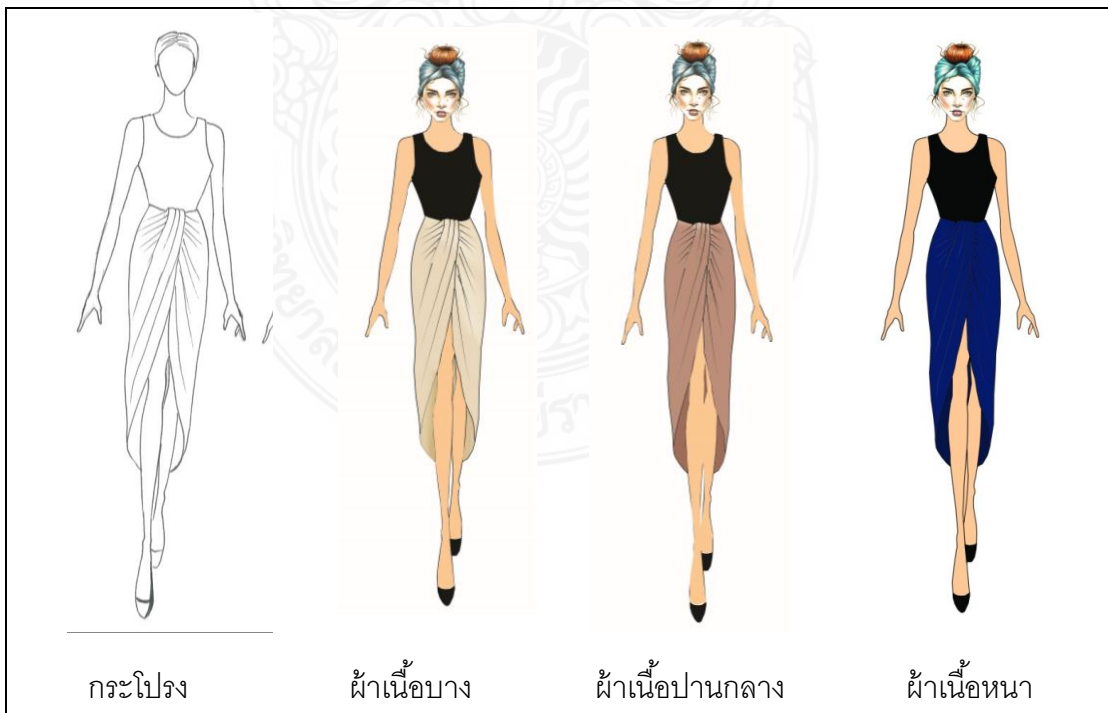
กตรอยกระโปรงชั้นหน้า ซ้าย - ขวา และกระโปรงชั้นหลัง

ภาพที่ 3.17 (ต่อ)

ภาพที่ 3.17 (ต่อ)

กระโปรง

ผ้าเนื้อบาง

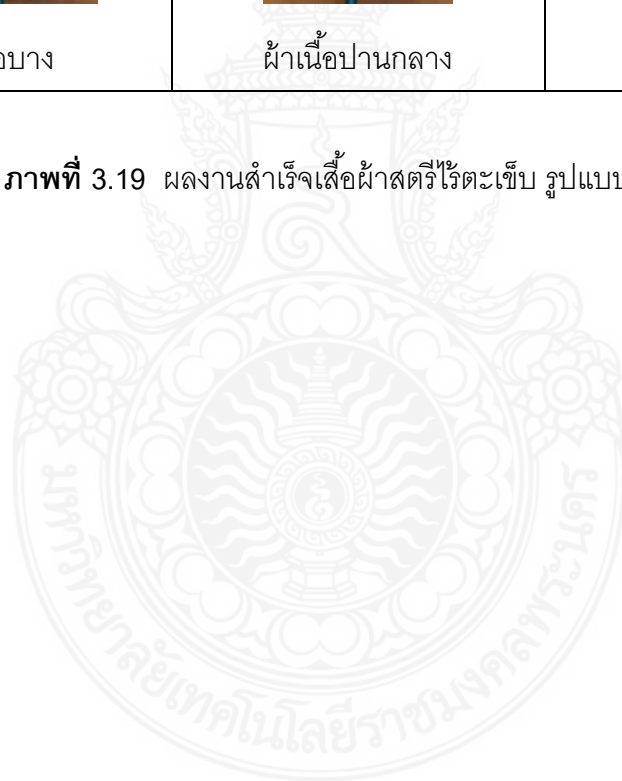
ผ้าเนื้อปานกลาง

ผ้าเนื้อหนา

ภาพที่ 3.18 แบบร่างเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบกระโปรง จากผ้า 3 ชนิด

ภาพที่ 3.19 ผลงานสำเร็จเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบกระโปรง

3.1.2.7 การทำแบบตัดตามแบบร่างเสื้อผ่าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบกางเกง

ชั้นที่ 1 การสร้างชั้นหน้า- ชั้นหลัง

1-2 = 110 เซนติเมตร

1-3, 2-4 = 70 เซนติเมตร

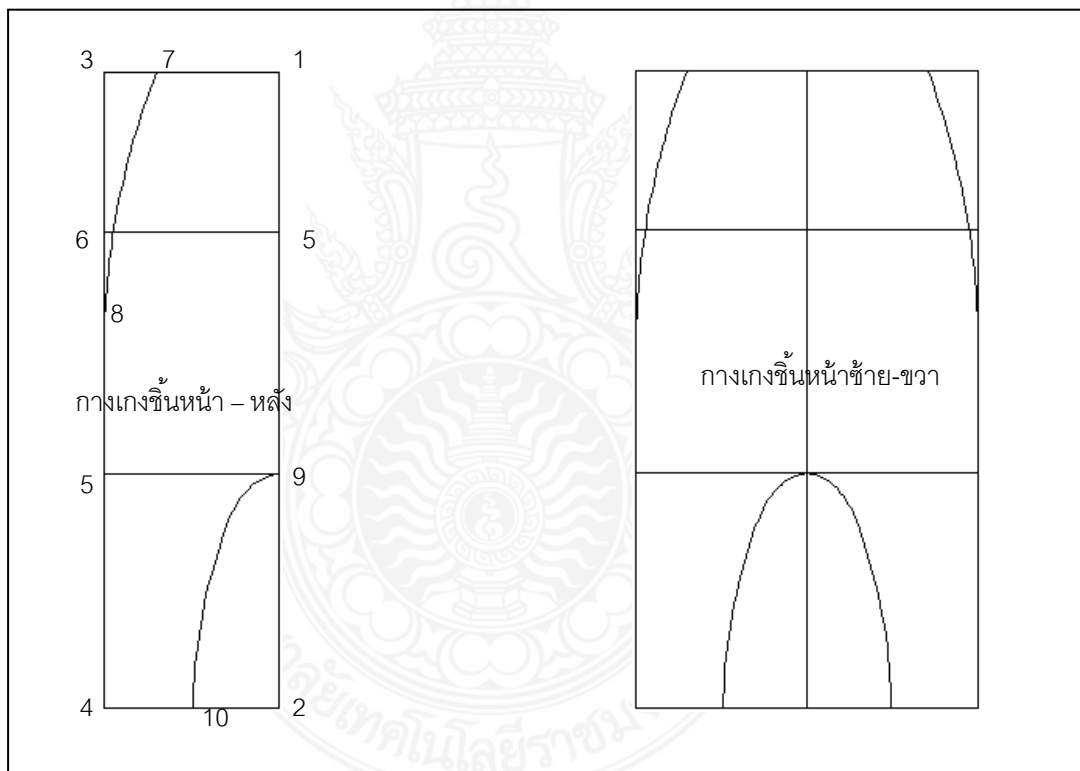
3-7 = 4.5 เซนติเมตร

โค้งสะโพกจากจุดที่ 7 ผ่านจุด 6 มายังจุดที่ 8

5-9 = 35 เซนติเมตร

2-10 = 9 เซนติเมตร

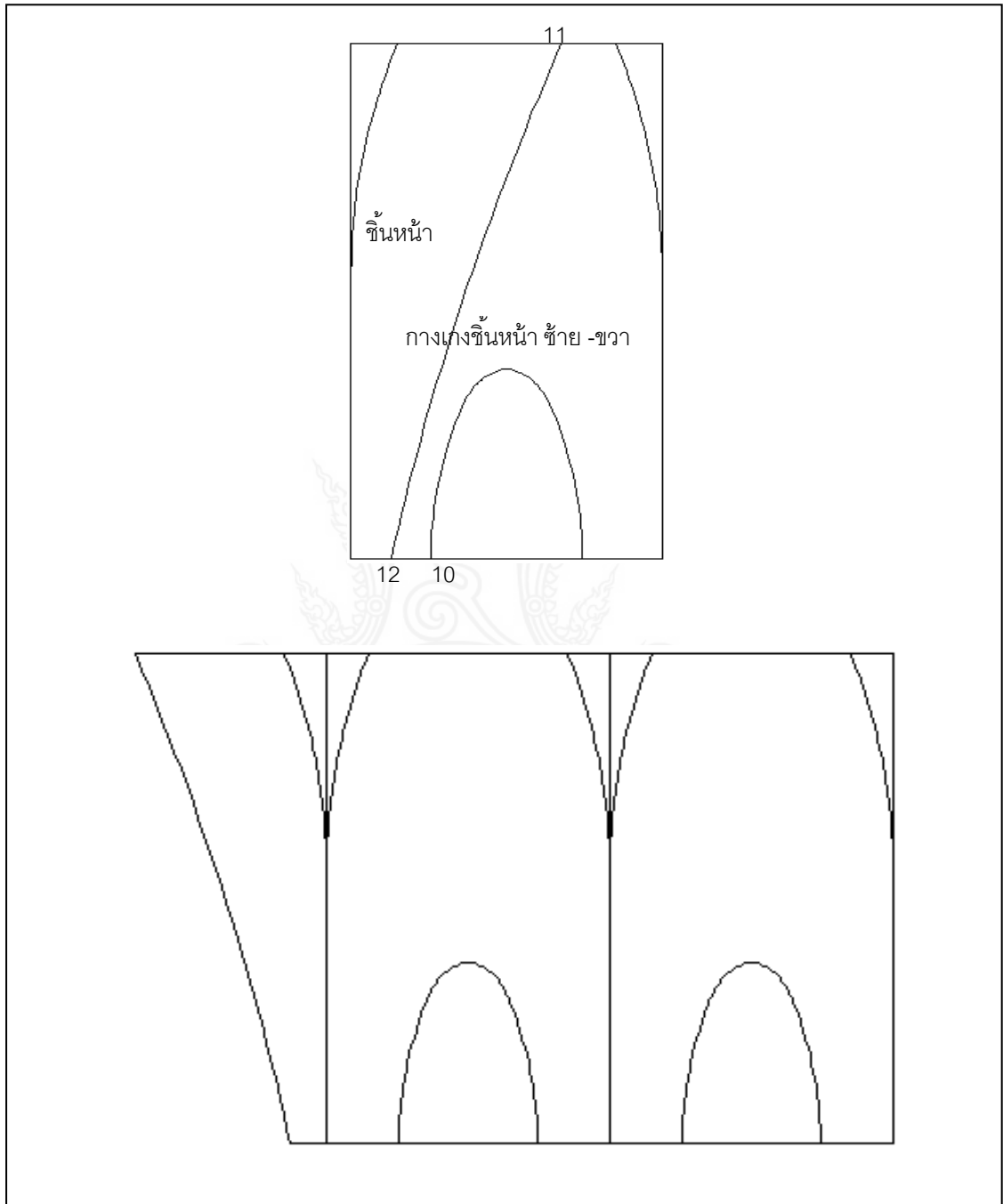
กดรอยกางชั้นหน้า ซ้าย - ขวา

ภาพที่ 3.20 แบบตัดเสื้อผ่าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบกางเกง

ชั้นที่ 3 สร้างขึ้นปลายกางเกงชั้นหน้า

ลากแนวปลายจากจุดที่ 11 มาจุดที่ 12

ภาพที่ 3.20 (ต่อ)

ภาพที่ 3.21 แบบร่างเสื้อสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบกางเกง จากผ้า 3 ชนิด

ภาพที่ 3.22 ผลงานสำเร็จเสื้อสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบกางเกง

3.2 การศึกษาความพึงพอใจต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บของผู้บริโภค

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาความพึงพอใจ

3.2.1.1 เสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บต้นแบบ 5 ประเภท ที่ตัดเย็บจากผ้า 3 ชนิด รวม 15 ชุด

3.2.1.2 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร

3.2.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาความพึงพอใจต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ เป็นสตรีที่ทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร กำหนดเขตพื้นที่ 3 เขต ได้แก่ เขตบางรัก เขตบางกะปิ และเขตปทุมวัน

3.2.2.2 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของบุญธรรม (2551) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 385 คน ทำการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

3.2.3 การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามเพื่อเป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยมีขั้นตอน ดังนี้

3.2.3.1 ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมากำหนดขอบเขตของการวิจัย และเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2.3.2 ข้อมูลที่ได้จากการศึกษา นำมาสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ แบ่งคำถามเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภค ประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกซื้อเสื้อผ้าสตรี ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ ในด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์ และด้านประโยชน์ในการใช้งาน ลักษณะคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

3.2.3.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบ และให้คำแนะนำเพื่อให้ได้ข้อคำถามที่ตรงตามวัตถุประสงค์และครอบคลุมการดำเนินงานวิจัยมากที่สุด

3.2.3.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.2.3.5 ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม โดยนำไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการศึกษา จำนวน 30 คน ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ด้วยวิธีของ Cronbach เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) (Cronbach, 1990) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.979

3.2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.2.4.1 ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการทำจดหมายขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล

3.2.4.2 ประสานงานในการแจกแบบสอบถามกับเจ้าหน้าที่บริษัทเอกชน เขตบางรัก เขตบางกะปิ และเขตปทุมวัน

3.2.4.3 แจกแบบสอบถาม และรวบรวมคืนด้วยตนเอง

3.2.4.4 ตรวจสอบความสมบูรณ์ และความถูกต้องของแบบสอบถาม

3.2.4.5 วิเคราะห์ผล

3.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์ผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภค วิเคราะห์ด้วยค่าความถี่ และร้อยละ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกซื้อเสื้อผ้าสตรี วิเคราะห์ด้วยค่าความถี่ และร้อยละ

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
4 หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
3 หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
2 หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
1 หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

กำหนดการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (ธานินทร์, 2551) ดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และอภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอผลของการวิจัย เรื่อง การพัฒนาเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ ด้วยเทคนิคการทำแบบตัด ผู้วิจัยนำเสนอในรูปแบบตาราง และคำบรรยายประกอบ แบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภค

ข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภค ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ ปัจจุบันต่อเดือน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวน และค่าร้อยละของผู้บริโภค จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 25 ปี	17	4.42
26 - 30 ปี	131	34.03
31 - 35 ปี	101	26.23
36 - 40 ปี	97	25.19
มากกว่า 40 ปี ขึ้นไป	39	10.13

จากตารางที่ 4.1 ผู้บริโภคส่วนมากมีอายุระหว่าง 26-30 ปี จำนวน 131 คน (ร้อยละ 34.03) รองลงมา คือ อายุระหว่าง 31-35 ปี จำนวน 101 คน (ร้อยละ 26.23) อายุระหว่าง 36-40 ปี จำนวน 97 คน (ร้อยละ 25.19) อายุมากกว่า 40 ปี ขึ้นไป จำนวน 39 คน (ร้อยละ 10.13) และอายุต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 17 คน (ร้อยละ 4.42)

ตารางที่ 4.2 จำนวน และค่าร้อยละของผู้บริโภค จำแนกตามระดับการศึกษา

(n = 385)

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	24	6.23
ปริญญาตรี	243	63.12
สูงกว่าปริญญาตรี	118	30.65

จากตารางที่ 4.2 ผู้บริโภคส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 243 คน (ร้อยละ 63.23) รองลงมา ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 118 คน (ร้อยละ 30.65) และมีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 24 คน (ร้อยละ 6.12)

ตารางที่ 4.3 จำนวน และค่าร้อยละของผู้บริโภค จำแนกตามรายได้ปัจจุบันต่อเดือน

(n = 385)

รายได้ปัจจุบันต่อเดือนของผู้บริโภค	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15,000 บาท	21	5.45
15,001 - 25,000 บาท	157	40.78
25,001 - 35,000 บาท	95	24.68
35,001 - 45,000 บาท	72	18.70
มากกว่า 45,000 บาท ขึ้นไป	40	10.39

จากตารางที่ 4.3 ผู้บริโภคส่วนมากมีรายได้ต่อเดือนประมาณ 15,001-25,000 บาท จำนวน 157 คน (ร้อยละ 40.78) รองลงมา คือ มีรายได้ 25,001-35,000 บาท จำนวน 95 คน (ร้อยละ 24.68) มีรายได้ 35,001-45,000 บาท จำนวน 72 คน (ร้อยละ 18.70) มีรายได้มากกว่า 45,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 40 คน (ร้อยละ 10.39) และรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 21 คน (ร้อยละ 5.45)

4.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกซื้อเสื้อผ้าสตรี

ข้อมูลเกี่ยวกับเสื้อผ้าสตรี ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับการเคยใช้หรือเคยซื้อเสื้อผ้าสตรีแบบไร้ตะเข็บ การตัดสินใจเลือกซื้อเสื้อผ้าสตรี ความถี่ในการซื้อเสื้อผ้าสตรี และราคาของเสื้อผ้าสตรีที่เลือกซื้อ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 4.4 จำนวน และค่าร้อยละของผู้บริโภค จำแนกตามการเคยใช้หรือเคยซื้อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ

(n = 385)		
การเคยใช้หรือเคยซื้อเสื้อผ้าสตรีแบบไร้ตะเข็บ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคยซื้อ หรือ เคยใช้	116	30.13
ไม่เคยซื้อ หรือ ไม่เคยใช้	269	69.87

จากตารางที่ 4.4 ผู้บริโภคส่วนใหญ่ไม่เคยซื้อ หรือ ไม่เคยใช้เสื้อผ้าสตรีแบบไร้ตะเข็บ จำนวน 269 คน (ร้อยละ 69.87) ส่วนผู้บริโภคจำนวน 116 คน (ร้อยละ 30.13) เป็นผู้เคยซื้อ หรือ เคยใช้เสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ

ตารางที่ 4.5 จำนวน และค่าร้อยละของผู้บริโภค จำแนกตามเหตุผลการตัดสินใจเลือกซื้อเสื้อผ้าสตรี

เหตุผลการตัดสินใจเลือกซื้อเสื้อผ้าสตรี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ซื้อเมื่อชอบ	216	21.34
ซื้อตามกระแสแฟชั่น	185	18.28
ซื้อเมื่อลดราคา	165	16.30
ซื้อเมื่อมีโอกาส	162	16.01
ประโยชน์การใช้สอย	150	14.83
การผลิตมีคุณภาพ	134	13.24

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

จากตารางที่ 4.5 ผู้บริโภคมีการตัดสินใจเลือกซื้อเสื้อผ้าสตรี จากเหตุผลซื้อเมื่อชอบ จำนวน 216 คน (ร้อยละ 21.34) รองลงมา คือ ซื้อตามกระแสแฟชั่น จำนวน 185 คน (ร้อยละ 18.28) ซื้อเมื่อลดราคา จำนวน 165 คน (ร้อยละ 16.30) ซื้อเมื่อมีโอกาส จำนวน 162 คน (ร้อยละ 16.01) ซื้อเพราะประโยชน์การใช้สอย จำนวน 150 คน (ร้อยละ 39.00) และซื้อเพราะการผลิตมีคุณภาพ จำนวน 134 คน (ร้อยละ 34.80)

ตารางที่ 4.6 จำนวน และค่าร้อยละของผู้บริโภค จำแนกตามความถี่ในการซื้อเสื้อผ้าสตรี

(n = 385)

ความถี่ในการซื้อชุดทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทุกสัปดาห์	37	9.61
ทุก 2 สัปดาห์	87	22.60
ทุกเดือน	147	38.18
ทุก 3 เดือน	63	16.36
ทุก 6 เดือน	51	13.25

จากตารางที่ 4.6 ผู้บริโภคส่วนมากมีความถี่ในการซื้อชุดเสื้อผ้าสตรีทุกเดือน จำนวน 147 คน (ร้อยละ 38.18) รองลงมา คือ ซื้อทุก 2 สัปดาห์ จำนวน 87 คน (ร้อยละ 22.60) ซื้อทุก 3 เดือน จำนวน 63 คน (ร้อยละ 16.36) ซื้อทุก 6 เดือน จำนวน 51 คน (ร้อยละ 13.25) และซื้อทุกสัปดาห์ จำนวน 37 คน (ร้อยละ 9.61)

ตารางที่ 4.7 จำนวน และค่าร้อยละของผู้บริโภค จำแนกตามราคาของเสื้อผ้าสตรี ที่เลือกซื้อ

(n = 385)

ราคาของเสื้อผ้าสตรีที่เลือกซื้อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 500 บาท/ตัว	43	11.17
501-1,000 บาท/ตัว	124	32.21
1,001-1,500 บาท/ตัว	92	23.90
1,501-2,000 บาท/ตัว	61	15.84
2,001-2,500 บาท/ตัว	38	9.87
มากกว่า 2,500 บาท/ตัว	27	7.01

จากตารางที่ 4.7 ราคาของเสื้อผ้าสตรีที่ผู้บริโภคส่วนมากเลือกซื้อ มีราคา 501 - 1,000 บาท/ตัว จำนวน 124 คน (ร้อยละ 32.21) รองลงมา คือ ราคา 1,001 - 1,500 บาท/ตัว จำนวน 92 คน (ร้อยละ 23.90) ราคา 1,501 - 2,000 บาท/ตัว จำนวน 61 คน (ร้อยละ 15.84) ราคาต่ำกว่า 500 บาท/ตัว จำนวน 43 คน (ร้อยละ 11.17) ราคา 2,001 - 2,500 บาท/ตัว จำนวน 38 คน (ร้อยละ 9.87) และราคามากกว่า 2,500 บาท/ตัว จำนวน 27 คน (ร้อยละ 7.01)

4.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ

ข้อมูลความพึงพอใจต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ ประกอบด้วยข้อมูลความพึงพอใจด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์ และด้านประโยชน์การใช้งาน ของเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ จำนวน 5 รูปแบบ ประกอบด้วยเสื้อคลุม เสื้อ ชุดติดกัน กระโปรง และกางเกง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ ทั้ง 5 รูปแบบ

(n = 385)

รูปแบบเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
เสื้อคลุม	4.04	0.42	มาก
แบบที่ 1 ใช้ผ้าเนื้อบาง	3.97	0.48	มาก
แบบที่ 2 ใช้ผ้าเนื้อปานกลาง	4.23	0.47	มาก
แบบที่ 3 ใช้ผ้าเนื้อหนา	3.92	0.53	มาก
เสื้อ	4.06	0.50	มาก
แบบที่ 1 ใช้ผ้าเนื้อบาง	4.20	0.36	มาก
แบบที่ 2 ใช้ผ้าเนื้อปานกลาง	3.92	0.49	มาก
แบบที่ 3 ใช้ผ้าเนื้อหนา	4.05	0.47	มาก
ชุดติดกัน	4.20	0.45	มาก
แบบที่ 1 ใช้ผ้าเนื้อบาง	4.16	0.43	มาก
แบบที่ 2 ใช้ผ้าเนื้อปานกลาง	4.13	0.44	มาก
แบบที่ 3 ใช้ผ้าเนื้อหนา	4.31	0.40	มาก

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

(n = 385)

รูปแบบเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
กระโปรง	4.15	0.44	มาก
แบบที่ 1 ใช้ผ้าเนื้อบาง	4.09	0.43	มาก
แบบที่ 2 ใช้ผ้าเนื้อปานกลาง	4.28	0.44	มาก
แบบที่ 3 ใช้ผ้าเนื้อหนา	4.07	0.53	มาก
กางเกง	4.17	0.46	มาก
แบบที่ 1 ใช้ผ้าเนื้อบาง	4.28	0.41	มาก
แบบที่ 2 ใช้ผ้าเนื้อปานกลาง	4.14	0.43	มาก
แบบที่ 3 ใช้ผ้าเนื้อหนา	4.10	0.44	มาก
รวม	4.12	0.48	มาก

จากตารางที่ 4.8 ผู้บริโภคมีความพึงพอใจต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ ทั้ง 5 รูปแบบ ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.48) เมื่อพิจารณาเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บแต่ละรูปแบบ พบว่ามีความพึงพอใจในระดับมากทุกรูปแบบ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ชุดติดกัน ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.45) กางเกง ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.46) กระโปรง ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.44) เสื้อ ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.50) และเสื้อคลุม ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.42)

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบเสื้อคลุม แบบที่ 1 (ใช้ผ้าเนื้อบาง)

(n = 385)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์	4.01	0.48	มาก
1. รูปแบบมีความแปลกใหม่และทันสมัย	4.06	0.51	มาก
2. การออกแบบมีความสวยงาม	4.13	0.51	มาก
3. มีความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ	4.03	0.63	มาก
4. โทนสีที่ใช้สอดคล้องและผสมผสานอย่างกลมกลืนกับการออกแบบ	3.88	0.64	มาก
5. ผ้าเหมาะกับการเลือกใช้ในการตัดเย็บ	3.95	0.64	มาก
ด้านประโยชน์การใช้งาน	3.94	0.49	มาก
1. รูปแบบเหมาะสมกับการใช้งาน	3.86	0.62	มาก
2. สวมใส่สบาย ไม่ระคายเคือง	3.93	0.61	มาก
3. มีความสะดวกในการสวมใส่และจัดเก็บ	3.90	0.63	มาก
4. ง่ายต่อการบำรุงรักษาและ การทำความสะดวก	4.01	0.51	มาก
5. สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์	3.98	0.55	มาก
6. ผ้าที่เลือกใช้มีความเหมาะสม	3.97	0.60	มาก
รวม	3.97	0.48	มาก

จากตารางที่ 4.9 ผู้บริโภคมีความพึงพอใจต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบเสื้อคลุม แบบที่ 1 (ใช้ผ้าเนื้อบาง) โดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.48) เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่าอยู่ในระดับพึงพอใจมากทุกด้าน ทั้งด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.48) และด้านประโยชน์การใช้งาน ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.49)

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบเสื้อคลุม แบบที่ 2 (ใช้ผ้าเนื้อปานกลาง)

(n = 385)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์	4.31	0.52	มาก
1. รูปแบบมีความแปลกใหม่และทันสมัย	4.48	0.65	มาก
2. การออกแบบมีความสวยงาม	4.36	0.68	มาก
3. มีความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ	4.17	0.74	มาก
4. โทนสีที่ใช้สอดคล้องและผสมผสาน อย่างกลมกลืนกับการออกแบบ	4.29	0.70	มาก
5. ผ้าเหมาะกับการเลือกใช้ในการตัดเย็บ	4.24	0.69	มาก
ด้านประโยชน์การใช้งาน	4.16	0.52	มาก
1. รูปแบบเหมาะสมกับการใช้งาน	4.19	0.73	มาก
2. สวมใส่สบาย ไม่ระคายเคือง	4.13	0.68	มาก
3. มีความสะดวกในการสวมใส่และจัดเก็บ	4.10	0.65	มาก
4. ง่ายต่อการบำรุงรักษาและ การทำความสะดวก	4.12	0.66	มาก
5. สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์	4.21	0.51	มาก
6. ผ้าที่เลือกใช้มีความเหมาะสม	4.23	0.48	มาก
รวม	4.23	0.47	มาก

จากตารางที่ 4.10 ผู้บริโภคมีความพึงพอใจต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบเสื้อคลุมแบบที่ 2 (ใช้ผ้าเนื้อปานกลาง) โดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.47) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าอยู่ในระดับความพึงพอใจมากทุกด้าน ทั้งด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.52) และด้านประโยชน์การใช้งาน ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.52)

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบเสื้อคลุม แบบที่ 3 (ใช้ผ้าเนื้อหนา)

(n = 385)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์	3.97	0.55	มาก
1. รูปแบบมีความแปลกใหม่และทันสมัย	4.17	0.72	มาก
2. การออกแบบมีความสวยงาม	4.02	0.73	มาก
3. มีความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ	4.00	0.71	มาก
4. โทนสีที่ใช้สอดคล้องและผสมผสาน อย่างกลมกลืนกับการออกแบบ	3.79	0.62	มาก
5. ผ้าเหมาะกับการเลือกใช้ในการตัดเย็บ	3.87	0.61	มาก
ด้านประโยชน์การใช้งาน	3.89	0.58	มาก
1. รูปแบบเหมาะสมกับการใช้งาน	3.86	0.61	มาก
2. สวมใส่สบาย ไม่ระคายเคือง	4.06	0.58	มาก
3. มีความสะดวกในการสวมใส่และจัดเก็บ	3.84	0.70	มาก
4. ง่ายต่อการบำรุงรักษาและ การทำความสะอาด	3.87	0.69	มาก
5. สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์	3.88	0.69	มาก
6. ผ้าที่เลือกใช้มีความเหมาะสม	3.80	0.71	มาก
รวม	3.92	0.53	มาก

จากตารางที่ 4.11 ผู้บริโภคมีความพึงพอใจต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบเสื้อคลุม แบบที่ 3 (ใช้ผ้าเนื้อหนา) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.53) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับความพึงพอใจมากทุกด้าน ทั้งด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.55) และด้านประโยชน์การใช้งาน ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.58)

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อ
เสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบเสื้อ แบบที่ 1 (ใช้ผ้าเนื้อบาง)

(n = 385)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์	4.21	0.40	มาก
1. รูปแบบมีความแปลกใหม่และทันสมัย	4.32	0.48	มาก
2. การออกแบบมีความสวยงาม	4.25	0.50	มาก
3. มีความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ	4.17	0.64	มาก
4. โทนสีที่ใช้สอดคล้องและผสมผสาน อย่างกลมกลืนกับการออกแบบ	4.11	0.68	มาก
5. ผ้าเหมาะกับการเลือกใช้ในการตัดเย็บ	4.22	0.64	มาก
ด้านประโยชน์การใช้งาน	4.20	0.38	มาก
1. รูปแบบเหมาะสมกับการใช้งาน	4.09	0.66	มาก
2. สวมใส่สบาย ไม่ระคายเคือง	4.33	0.59	มาก
3. มีความสะดวกในการสวมใส่และจัดเก็บ	4.26	0.64	มาก
4. ง่ายต่อการบำรุงรักษาและ การทำความสะอาด	4.14	0.55	มาก
5. สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์	4.06	0.55	มาก
6. ผ้าที่เลือกใช้มีความเหมาะสม	4.30	0.77	มาก
รวม	4.20	0.36	มาก

จากตารางที่ 4.12 ผู้บริโภคมีความพึงพอใจต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบเสื้อ แบบที่ 1 (ใช้ผ้าเนื้อบาง) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.36) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าอยู่ในระดับความพึงพอใจมากทุกด้าน ทั้งด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.40) และด้านประโยชน์การใช้งาน ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.38)

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบเสื้อ แบบที่ 2 (ใช้ผ้าเนื้อปานกลาง)

(n = 385)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์	4.02	0.54	มาก
1. รูปแบบมีความแปลกใหม่และทันสมัย	4.11	0.81	มาก
2. การออกแบบมีความสวยงาม	4.20	0.80	มาก
3. มีความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ	4.04	0.78	มาก
4. โทนสีที่ใช้สอดคล้องและผสมผสาน อย่างกลมกลืนกับการออกแบบ	3.89	0.80	มาก
5. ผ้าเหมาะกับการเลือกใช้ในการตัดเย็บ	3.83	0.77	มาก
ด้านประโยชน์การใช้งาน	3.85	0.56	มาก
1. รูปแบบเหมาะสมกับการใช้งาน	3.77	0.75	มาก
2. สวมใส่สบาย ไม่ระคายเคือง	4.02	0.74	มาก
3. มีความสะดวกในการสวมใส่และจัดเก็บ	3.82	0.73	มาก
4. ง่ายต่อการบำรุงรักษาและ การทำความสะอาด	3.86	0.73	มาก
5. สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์	3.78	0.70	มาก
6. ผ้าที่เลือกใช้มีความเหมาะสม	3.84	0.73	มาก
รวม	3.92	0.49	มาก

จากตารางที่ 4.13 ผู้บริโภคมีความพึงพอใจต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบเสื้อ แบบที่ 2 (ใช้ผ้าเนื้อปานกลาง) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.49) เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่าอยู่ในระดับความพึงพอใจมากทุกด้าน ทั้งด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.54) และด้านประโยชน์การใช้งาน ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.56)

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อ
เสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบเสื้อ แบบที่ 3 (ใช้ผ้าเนื้อหนา)

(n = 385)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์	4.12	0.48	มาก
1. รูปแบบมีความแปลกใหม่และทันสมัย	4.25	0.69	มาก
2. การออกแบบมีความสวยงาม	4.31	0.67	มาก
3. มีความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ	4.15	0.72	มาก
4. โทนสีที่ใช้สอดคล้องและผสมผสาน อย่างกลมกลืนกับการออกแบบ	3.92	0.68	มาก
5. ผ้าเหมาะกับการเลือกใช้ในการตัดเย็บ	3.95	0.67	มาก
ด้านประโยชน์การใช้งาน	3.99	0.56	มาก
1. รูปแบบเหมาะสมกับการใช้งาน	3.98	0.66	มาก
2. สวมใส่สบาย ไม่ระคายเคือง	4.17	0.60	มาก
3. มีความสะดวกในการสวมใส่และจัดเก็บ	3.90	0.73	มาก
4. ง่ายต่อการบำรุงรักษาและ การทำความสะอาด	3.96	0.72	มาก
5. สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์	4.00	0.73	มาก
6. ผ้าที่เลือกใช้มีความเหมาะสม	3.97	0.73	มาก
รวม	4.05	0.47	มาก

จากตารางที่ 4.14 ผู้บริโภคมีความพึงพอใจต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบเสื้อ แบบที่ 3 (ใช้ผ้าเนื้อหนา) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.47) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าอยู่ในระดับความพึงพอใจมากทุกด้าน ทั้งด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.48) และด้านประโยชน์การใช้งาน ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.56)

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบชุดติดกัน แบบที่ 1 (ใช้ผ้าเนื้อบาง)

(n = 385)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์	4.18	0.45	มาก
1. รูปแบบมีความแปลกใหม่และทันสมัย	4.20	0.63	มาก
2. การออกแบบมีความสวยงาม	4.25	0.61	มาก
3. มีความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ	4.11	0.60	มาก
4. โทนสีที่ใช้สอดคล้องและผสมผสานอย่างกลมกลืนกับการออกแบบ	4.14	0.58	มาก
5. ผ้าเหมาะกับการเลือกใช้ในการตัดเย็บ	4.22	0.54	มาก
ด้านประโยชน์การใช้งาน	4.14	0.47	มาก
1. รูปแบบเหมาะสมกับการใช้งาน	4.16	0.57	มาก
2. สวมใส่สบาย ไม่ระคายเคือง	4.24	0.52	มาก
3. มีความสะดวกในการสวมใส่และจัดเก็บ	4.17	0.57	มาก
4. ง่ายต่อการบำรุงรักษาและทำความสะอาด	4.10	0.66	มาก
5. สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์	4.03	0.69	มาก
6. ผ้าที่เลือกใช้มีความเหมาะสม	4.12	0.60	มาก
รวม	4.16	0.43	มาก

จากตารางที่ 4.15 ผู้บริโภคมีความพึงพอใจต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบชุดติดกันแบบที่ 1 (ใช้ผ้าเนื้อบาง) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.43) เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่าอยู่ในระดับความพึงพอใจมากทุกด้าน ทั้งด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.45) และด้านประโยชน์การใช้งาน ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.47)

ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบชุดติดกัน แบบที่ 2 (ใช้ผ้าเนื้อปานกลาง)

(n = 385)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์	4.10	0.50	มาก
1. รูปแบบมีความแปลกใหม่และทันสมัย	4.13	0.62	มาก
2. การออกแบบมีความสวยงาม	4.23	0.63	มาก
3. มีความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ	4.08	0.64	มาก
4. โทนสีที่ใช้สอดคล้องและผสมผสานอย่างกลมกลืนกับการออกแบบ	4.03	0.67	มาก
5. ผ้าเหมาะกับการเลือกใช้ในการตัดเย็บ	4.01	0.68	มาก
ด้านประโยชน์การใช้งาน	4.17	0.51	มาก
1. รูปแบบเหมาะสมกับการใช้งาน	4.17	0.63	มาก
2. สวมใส่สบาย ไม่ระคายเคือง	4.23	0.63	มาก
3. มีความสะดวกในการสวมใส่และจัดเก็บ	4.19	0.63	มาก
4. ง่ายต่อการบำรุงรักษาและทำความสะอาด	4.24	0.64	มาก
5. สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์	4.07	0.65	มาก
6. ผ้าที่เลือกใช้มีความเหมาะสม	4.09	0.65	มาก
รวม	4.13	0.44	มาก

จากตารางที่ 4.16 ผู้บริโภคมีความพึงพอใจต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบชุดติดกัน แบบที่ 2 (ใช้ผ้าเนื้อปานกลาง) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.13$, S.D.= 0.44) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าอยู่ในระดับความพึงพอใจมากทุกด้าน ทั้งด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.50) และด้านประโยชน์การใช้งาน ($\bar{X}=4.17$, S.D. = 0.51)

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบชุดติดกัน แบบที่ 3 (ใช้ผ้าเนื้อหนา)

(n = 385)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์	4.30	0.42	มาก
1. รูปแบบมีความแปลกใหม่และทันสมัย	4.27	0.61	มาก
2. การออกแบบมีความสวยงาม	4.44	0.64	มาก
3. มีความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ	4.18	0.60	มาก
4. โทนสีที่ใช้สอดคล้องและผสมผสาน อย่างกลมกลืนกับการออกแบบ	4.28	0.60	มาก
5. ผ้าเหมาะกับการเลือกใช้ในการตัดเย็บ	4.31	0.52	มาก
ด้านประโยชน์การใช้งาน	4.33	0.45	มาก
1. รูปแบบเหมาะสมกับการใช้งาน	4.36	0.50	มาก
2. สวมใส่สบาย ไม่ระคายเคือง	4.35	0.49	มาก
3. มีความสะดวกในการสวมใส่และจัดเก็บ	4.30	0.47	มาก
4. ง่ายต่อการบำรุงรักษาและ การทำความสะดวก	4.26	0.46	มาก
5. สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์	4.29	0.46	มาก
6. ผ้าที่เลือกใช้มีความเหมาะสม	4.41	0.51	มาก
รวม	4.31	0.40	มาก

จากตารางที่ 4.17 ผู้บริโภคมีความพึงพอใจต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบชุดติดกัน แบบที่ 3 (ใช้ผ้าเนื้อหนา) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.40) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับความพึงพอใจมากทุกด้าน ทั้งด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.42) และด้านประโยชน์การใช้งาน ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.45)

ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบกระโปรง แบบที่ 1 (ใช้ผ้าเนื้อบาง)

(n = 385)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์	4.11	0.47	มาก
1. รูปแบบมีความแปลกใหม่และทันสมัย	4.24	0.51	มาก
2. การออกแบบมีความสวยงาม	4.22	0.53	มาก
3. มีความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ	4.11	0.58	มาก
4. โทนสีที่ใช้สอดคล้องและผสมผสานอย่างกลมกลืนกับการออกแบบ	3.96	0.64	มาก
5. ผ้าเหมาะกับการเลือกใช้ในการตัดเย็บ	4.00	0.63	มาก
ด้านประโยชน์การใช้งาน	4.08	0.46	มาก
1. รูปแบบเหมาะสมกับการใช้งาน	4.01	0.62	มาก
2. สวมใส่สบาย ไม่ระคายเคือง	4.28	0.64	มาก
3. มีความสะดวกในการสวมใส่และจัดเก็บ	3.90	0.63	มาก
4. ง่ายต่อการบำรุงรักษาและทำความสะอาด	3.97	0.64	มาก
5. สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์	4.06	0.63	มาก
6. ผ้าที่เลือกใช้มีความเหมาะสม	4.26	0.57	มาก
รวม	4.09	0.43	มาก

จากตารางที่ 4.18 ผู้บริโภคมีความพึงพอใจต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบกระโปรง แบบที่ 1 (ใช้ผ้าเนื้อบาง) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.43) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าอยู่ในระดับความพึงพอใจมากทุกด้าน ทั้งด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.47) และด้านประโยชน์การใช้งาน ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.46)

ตารางที่ 4.19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบกระโปรง แบบที่ 2 (ใช้ผ้าเนื้อปานกลาง)

(n = 385)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์	4.31	0.49	มาก
1. รูปแบบมีความแปลกใหม่และทันสมัย	4.34	0.60	มาก
2. การออกแบบมีความสวยงาม	4.45	0.68	มาก
3. มีความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ	4.28	0.60	มาก
4. โทนสีที่ใช้สอดคล้องและผสมผสาน อย่างกลมกลืนกับการออกแบบ	4.25	0.61	มาก
5. ผ้าเหมาะกับการเลือกใช้ในการตัดเย็บ	4.23	0.60	มาก
ด้านประโยชน์การใช้งาน	4.25	0.47	มาก
1. รูปแบบเหมาะสมกับการใช้งาน	4.21	0.60	มาก
2. สวมใส่สบาย ไม่ระคายเคือง	4.26	0.63	มาก
3. มีความสะดวกในการสวมใส่และจัดเก็บ	4.16	0.58	มาก
4. ง่ายต่อการบำรุงรักษาและ การทำความสะอาด	4.29	0.53	มาก
5. สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์	4.24	0.51	มาก
6. ผ้าที่เลือกใช้มีความเหมาะสม	4.35	0.55	มาก
รวม	4.28	0.44	มาก

จากตารางที่ 4.19 ผู้บริโภคมีความพึงพอใจต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบกระโปรง แบบที่ 2 (ใช้ผ้าเนื้อปานกลาง) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.44) เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่าอยู่ในระดับความพึงพอใจมากทุกด้าน ทั้งด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.49) และด้านประโยชน์การใช้งาน ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.47)

ตารางที่ 4.20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบกระโปรง แบบที่ 3 (ใช้ผ้าเนื้อหนา)

(n = 385)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์	4.08	0.50	มาก
1. รูปแบบมีความแปลกใหม่และทันสมัย	4.16	0.56	มาก
2. การออกแบบมีความสวยงาม	4.22	0.58	มาก
3. มีความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ	4.05	0.67	มาก
4. โทนสีที่ใช้สอดคล้องและผสมผสานอย่างกลมกลืนกับการออกแบบ	4.00	0.67	มาก
5. ผ้าเหมาะกับการเลือกใช้ในการตัดเย็บ	3.99	0.68	มาก
ด้านประโยชน์การใช้งาน	4.05	0.60	มาก
1. รูปแบบเหมาะสมกับการใช้งาน	4.01	0.68	มาก
2. สวมใส่สบาย ไม่ระคายเคือง	4.12	0.75	มาก
3. มีความสะดวกในการสวมใส่และจัดเก็บ	3.98	0.69	มาก
4. ง่ายต่อการบำรุงรักษาและทำความสะอาด	4.02	0.64	มาก
5. สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์	4.04	0.62	มาก
6. ผ้าที่เลือกใช้มีความเหมาะสม	4.14	0.57	มาก
รวม	4.07	0.53	มาก

จากตารางที่ 4.20 ผู้บริโภคมีความพึงพอใจต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบกระโปรง แบบที่ 3 (ใช้ผ้าเนื้อหนา) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.53) เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่าอยู่ในระดับความพึงพอใจมากทุกด้าน ทั้งด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.50) และด้านประโยชน์การใช้งาน ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.60)

ตารางที่ 4.21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบกางเกง แบบที่ 1 (ใช้ผ้าเนื้อบาง)

(n = 385)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์	4.30	0.45	มาก
1. รูปแบบมีความแปลกใหม่และทันสมัย	4.37	0.60	มาก
2. การออกแบบมีความสวยงาม	4.42	0.62	มาก
3. มีความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ	4.22	0.73	มาก
4. โทนสีที่ใช้สอดคล้องและผสมผสานอย่างกลมกลืนกับการออกแบบ	4.27	0.66	มาก
5. ผ้าเหมาะกับการเลือกใช้ในการตัดเย็บ	4.23	0.64	มาก
ด้านประโยชน์การใช้งาน	4.26	0.45	มาก
1. รูปแบบเหมาะสมกับการใช้งาน	4.20	0.67	มาก
2. สวมใส่สบาย ไม่ระคายเคือง	4.39	0.73	มาก
3. มีความสะดวกในการสวมใส่และจัดเก็บ	4.16	0.67	มาก
4. ง่ายต่อการบำรุงรักษาและ การทำความสะดวก	4.26	0.70	มาก
5. สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์	4.21	0.74	มาก
6. ผ้าที่เลือกใช้มีความเหมาะสม	4.36	0.66	มาก
รวม	4.28	0.41	มาก

จากตารางที่ 4.21 ผู้บริโภคมีความพึงพอใจต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบกางเกง แบบที่ 1 (ใช้ผ้าเนื้อบาง) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.41) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับความพึงพอใจมากทุกด้าน ทั้งด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.45) และด้านประโยชน์การใช้งาน ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.45)

ตารางที่ 4.22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบกางเกง แบบที่ 2 (ใช้ผ้าเนื้อปานกลาง)

(n = 385)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์	4.17	0.44	มาก
1. รูปแบบมีความแปลกใหม่และทันสมัย	4.14	0.43	มาก
2. การออกแบบมีความสวยงาม	4.17	0.55	มาก
3. มีความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ	4.14	0.63	มาก
4. โทนสีที่ใช้สอดคล้องและผสมผสาน อย่างกลมกลืนกับการออกแบบ	4.12	0.59	มาก
5. ผ้าเหมาะกับการเลือกใช้ในการตัดเย็บ	4.27	0.49	มาก
ด้านประโยชน์การใช้งาน	4.11	0.50	มาก
1. รูปแบบเหมาะสมกับการใช้งาน	4.24	0.54	มาก
2. สวมใส่สบาย ไม่ระคายเคือง	4.19	0.52	มาก
3. มีความสะดวกในการสวมใส่และจัดเก็บ	4.13	0.55	มาก
4. ง่ายต่อการบำรุงรักษาและ การทำความสะอาด	4.07	0.66	มาก
5. สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์	4.02	0.69	มาก
6. ผ้าที่เลือกใช้มีความเหมาะสม	4.03	0.71	มาก
รวม	4.14	0.43	มาก

จากตารางที่ 4.22 ผู้บริโภคมีความพึงพอใจต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบกางเกง แบบที่ 2 (ใช้ผ้าเนื้อปานกลาง) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.43) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าอยู่ในระดับความพึงพอใจมากทุกด้าน ทั้งด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.44) และด้านประโยชน์การใช้งาน ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.50)

ตารางที่ 4.23 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบกางเกง แบบที่ 3 (ใช้ผ้าเนื้อหนา)

(n = 385)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์	4.09	0.52	มาก
1. รูปแบบมีความแปลกใหม่และทันสมัย	4.11	0.69	มาก
2. การออกแบบมีความสวยงาม	4.16	0.69	มาก
3. มีความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ	4.01	0.71	มาก
4. โทนสีที่ใช้สอดคล้องและผสมผสานอย่างกลมกลืนกับการออกแบบ	4.08	0.66	มาก
5. ผ้าเหมาะกับการเลือกใช้ในการตัดเย็บ	4.07	0.61	มาก
ด้านประโยชน์การใช้งาน	4.12	0.45	มาก
1. รูปแบบเหมาะสมกับการใช้งาน	4.12	0.59	มาก
2. สวมใส่สบาย ไม่ระคายเคือง	4.23	0.58	มาก
3. มีความสะดวกในการสวมใส่และจัดเก็บ	4.17	0.56	มาก
4. ง่ายต่อการบำรุงรักษาและทำความสะอาด	4.13	0.58	มาก
5. สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์	4.05	0.60	มาก
6. ผ้าที่เลือกใช้มีความเหมาะสม	4.04	0.66	มาก
รวม	4.10	0.44	มาก

จากตาราง 4.23 ผู้บริโภคมีความพึงพอใจต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ รูปแบบกางเกง แบบที่ 3 (ใช้ผ้าเนื้อหนา) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.44) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับความพึงพอใจมากทุกด้าน ทั้งด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.52) และด้านประโยชน์การใช้งาน ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.45)

4.2 การอภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าความพึงพอใจ เรื่อง “การพัฒนาเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ ด้วยเทคนิคการทำแบบตัด” จากผลการวิจัย ทำให้ทราบข้อเท็จจริง ซึ่งควรจะนำมาอภิปรายดังต่อไปนี้

4.2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภค

ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริโภคจำนวนทั้งหมด 385 คน ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 26-30 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีรายได้ต่อเดือนประมาณ 15,001-25,000 บาท ทั้งนี้เนื่องจากว่า เขตบางรัก เขตบางกะปิ และเขตปทุมวัน จัดเป็นแหล่งที่มีธุรกิจหรือบริษัทขนาดใหญ่ ซึ่งส่วนใหญ่บริษัทรับผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และจ่ายเงินเดือนในอัตราที่สูงกว่าเขตอื่นๆ ส่งผลให้ผู้บริโภคมีรายได้ต่อเดือนสูงตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับนุชดาว (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดราตรีโดยการตกแต่งด้วยเทคนิคการสานจากเศษเส้นด้ายไหมเหลือทิ้งของกิจการผ้าไหมบ้านครัว เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุปานกลาง หรือวัยกลางคน เนื่องมาจากการเก็บรวบรวมข้อมูลอยู่ในย่านสีลม ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-35 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และมีรายได้อยู่ระหว่าง 20,001-30,000 บาท สอดคล้องกับวีระศักดิ์ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาลวดลายผ้าฝ้ายมัดหมี่ย้อมครามด้วยเทคนิคคณิตศิลป์ ประเภท Tessellation เพื่อออกแบบชุดโอกาสพิเศษ ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุ 25-30 ปี สถานภาพโสด มีรายได้ระหว่าง 15,000-25,000 บาท มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี และสอดคล้องกับศรัณย์ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาลวดลายพิมพ์จากศิลปะอาร์ตนูโวบนผ้าใยถักซุงเพื่อออกแบบชุดทำงานสตรี ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 25-30 ปี มีรายได้ระหว่าง 15,000-25,000 บาท การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี

4.2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกซื้อเสื้อผ้าสตรี

ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริโภคจำนวนทั้งหมด 385 คน ส่วนใหญ่ ไม่เคยซื้อ/ไม่เคยใช้ เสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ ซึ่งตัดสินใจเลือกซื้อเพราะรู้สึกชอบ โดยซื้อเป็นประจำทุกเดือน และซื้อในราคาตัวละ 501-1,000 บาท ทั้งนี้เนื่องจากว่าการตัดเย็บเสื้อผ้าแบบไร้ตะเข็บ เป็นการตัดเย็บที่ยังไม่เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในท้องตลาด ส่งผลให้ผู้บริโภคส่วนใหญ่ไม่เคยซื้อ หรือไม่เคยใช้ เสื้อผ้าไร้ตะเข็บ ส่วนการตัดสินใจเลือกซื้อเพราะรู้สึกชอบ เนื่องจากใช้เป็นประจำอยู่แล้ว จึงทำให้ ผู้บริโภคสามารถซื้อได้ทุกเดือน ซึ่งสอดคล้องกับศรัณย์ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาลวดลาย

พิมพ์จากศิลปะอาร์ตนูโวบนผ้าใยแก้วขึงเพื่อออกแบบชุดทำงานสตรี ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเหตุผลในการตัดสินใจเลือกซื้อเสื้อผ้าสตรี คือ ซื้อเมื่อชอบ ประเด็นที่พิจารณาในการตัดสินใจซื้อเสื้อผ้าสตรี คือ ความสวยงาม รูปแบบ ความทันสมัย และความถี่ในการซื้อ คือ ซื้อทุกเดือน ราคาของชุดเสื้อผ้าสตรี ที่ซื้อประมาณ 500-1,000 บาท/ตัว สอดคล้องกับ วีระศักดิ์ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาลวดลายผ้าฝ้ายมัดหมี่ย้อมครามด้วยเทคนิคคณิตศิลป์ ประเภท Tessellation เพื่อออกแบบชุดโอกาสพิเศษ ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะซื้อชุดโอกาสพิเศษเมื่อชอบ ประเด็นในการตัดสินใจซื้อ คือ รูปแบบทันสมัย มีความสวยงาม และสอดคล้องกับสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ (2550) สำรวจทัศนคติ และพฤติกรรม การบริโภคต่อเสื้อผ้าชุดเสื้อผ้าสตรี ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่จะซื้อสินค้าเมื่อชอบ หรือถูกใจ หากเติมรูปแบบ สี ลวดลาย ที่ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้มากขึ้นและส่งเสริมการขายที่ผู้บริโภคสนใจมากที่สุด คือ การลดราคาชุดเสื้อผ้าสตรีในระดับ 30%-50% จะเป็นช่วงที่เหมาะสมที่สุดสำหรับตลาดไฮเปอร์มาร์เก็ตและห้างสรรพสินค้า สำหรับราคาที่เหมาะสมอยู่ในช่วง 201-600 บาท

4.2.3 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อชุดทำงานสตรีไร้ตะเข็บ

จำแนกตามรูปแบบเสื้อคลุม เสื้อตัวใน ชุดติดกัน กระโปรง และกางเกง ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริโภคมีความพึงพอใจต่อชุดทำงานสตรีไร้ตะเข็บ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรูปแบบเสื้อผ้าสตรี ผู้บริโภคมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากทุกรูปแบบ โดยอันดับแรก คือ ชุดติดกัน รองลงมา ได้แก่ กางเกง กระโปรง เสื้อ และเสื้อคลุม ตามลำดับ การที่ผู้บริโภคมีความพึงพอใจต่อชุดเสื้อผ้าสตรีอยู่ในระดับมากทุกรูปแบบ อาจเนื่องมาจากประเด็นต่างๆ ใน 2 ด้าน ดังนี้

4.2.3.1 ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์ ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริโภคมีความพึงพอใจ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้เนื่องจากว่า การออกแบบรูปแบบเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ ได้แก่ ชุดติดกัน กางเกง กระโปรง เสื้อ และเสื้อคลุม ได้คำนึงถึงความแปลกใหม่ ทันสมัย และมีความสวยงาม รวมทั้งมีความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ เลือกใช้โทนสีที่มีความเหมาะสม ได้แก่ สีชมพู สีครีม และสีกรมท่า ทำให้เสื้อผ้าสตรีมีเอกลักษณ์ และสุภาพมองแล้วสบายตา อีกทั้งยังเลือกใช้ผ้าที่เหมาะสมกับการตัดเย็บ เช่น ผ้าเนื้อบาง จะใช้ผ้าชีฟอง (Chiffon silk) ผ้าเนื้อปานกลาง จะใช้ผ้าฝ้าย (Cotton) และผ้าเนื้อหนา จะใช้ผ้าเดนิม (Denim) จึงทำให้เสื้อผ้าสตรีตรงตามความต้องการของผู้บริโภค ซึ่งสอดคล้องกับ ศรีณย์

(2554) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาลวดลายพิมพ์จากศิลปะอาร์ตนูโวบนผ้าใยแก้วเพื่อออกแบบชุดทำงานสตรี ผลการวิจัย พบว่า ด้านรูปแบบ และด้านความสวยงาม มีรูปแบบที่ดึงดูดความสนใจ ได้สัดส่วน เป็นรูปแบบพื้นฐานที่สุภาพ มีความสวยงามตรงตามความเหมาะสมกับการใช้งาน รวมทั้งมีความละเอียดประณีตในการตัดเย็บเพื่อให้เสื้อผ้าสตรี มีคุณภาพ และด้านสีสันทันมีความเหมาะสมกับการใส่ทำงาน เนื่องจากสีพื้นของชุดกับสีของลวดลายเป็นสีอ่อน ไม่ฉูดฉาดจนเกินไป คือ สีพื้นเป็นสีขาวครีม สีของลวดลายเป็นสีเทาฟ้าเป็นการผสมสีฟ้ากับสีเทาเข้าด้วยกัน เนื่องจากสีเทาให้ความรู้สึกสบาย อนุรักษ์นิยม และสีน้ำเงินให้ความรู้สึกเยือกเย็น สวยมีศักดิ์ศรี นิยมใช้ค่าสีอ่อนในการออกแบบเสื้อผ้า ทำให้ชุดทำงานมีเอกลักษณ์ที่สุภาพมองแล้วสบายตา สอดคล้องกับ วีระศักดิ์ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาลวดลายผ้าฝ้ายมัดหมี่ขอมครามด้วยเทคนิคคณิตศิลป์ ประเภท Tessellation เพื่อออกแบบชุดโอกาสพิเศษ ผลการวิจัย พบว่า ด้านรูปแบบ และความสวยงาม มีรูปแบบที่น่าสนใจ มีความทันสมัยได้สัดส่วน เป็นรูปแบบพื้นฐานที่สุภาพ มีความสวยงามตรงตามความเหมาะสมกับการใช้งาน มีความละเอียดประณีตในการตัดเย็บเพื่อให้ชุดมีคุณภาพ สามารถสวมใส่ได้นาน รวมทั้งด้านสีสันทันมีความเหมาะสมกับการใส่ออกงาน เนื่องจากสีพื้นของชุดกับลวดลายเป็นสีที่ไม่ฉูดฉาดจนเกินไป คือ สีพื้นเป็นสีน้ำเงิน สีของลวดลายเป็นสีขาว เนื่องจากสีขาวให้ความรู้สึกสะอาด บริสุทธิ์ สง่า และสีน้ำเงินให้ความรู้สึกเยือกเย็น สวยมีศักดิ์ศรี ทำให้ชุดโอกาสพิเศษ มีภาพลักษณ์ที่สุภาพมองแล้วสบายตา และสอดคล้องกับนุชดาว (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดราตรีด้วยการตกแต่งด้วยเทคนิคการสานจากเศษเส้นด้ายไหมเหลือทิ้งของกิจการผ้าไหมบ้านครัว เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า ด้านรูปแบบ มีความดึงดูด ทันสมัย รูปแบบน่าสนใจ ได้สัดส่วน เป็นรูปแบบพื้นฐานที่มีความสุภาพ มีความสวยงามตรงกับความเหมาะสมในการใช้งาน มีการออกแบบให้เหมาะสมกับลวดลาย มีความละเอียดประณีตในการสาน และการตัดเย็บ รวมทั้งด้านสีสันทัน มีการใช้สีที่เหมาะสมกับการใช้งาน เนื่องจากสีของชุดเป็นโทนสีสว่างที่ให้ความรู้สึก โดดเด่น เฉดสีกลุ่มนี้ให้ความรู้สึกผ่อนคลาย

4.2.3.2 ด้านประโยชน์การใช้งาน ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริโภคมีความพึงพอใจ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่า การออกแบบรูปแบบชุดทำงานไร้ตะเข็บ ได้แก่ ชุดติดกัน กางเกง กระโปรง เสื้อ และเสื้อคลุม ได้คำนึงถึงรูปแบบเหมาะสมกับการใช้งาน สามารถสวมใส่ในชีวิตประจำวันได้ เช่น ใส่ทำงาน การออกแบบเน้นให้สวมใส่สบาย ไม่ระคายเคือง มีความสะดวกในการสวมใส่ และจัดเก็บง่ายต่อการบำรุงรักษาและการทำความสะอาด สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์ และผ้าที่เลือกใช้มีความเหมาะสม เช่น ผ้าเนื้อบาง จะใช้ผ้าชีฟอง (Chiffon silk) ผ้าเนื้อปานกลาง จะใช้

ผ้าฝ้าย (Cotton) และผ้าเนื้อหนา จะใช้ผ้าเดนิม (Denim) ซึ่งมีความเหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศของประเทศไทย และทำให้ผู้สวมใส่มีความคล่องตัวในการทำงาน จึงทำให้เสื้อผ้าสตรีตรงตามความต้องการของผู้บริโภค ซึ่งสอดคล้องกับศรัณย์ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาลวดลายพิมพ์จากศิลปะอาร์ตนูโวบนผ้าใยแก้วเพื่อออกแบบเสื้อผ้าสตรี ผลการวิจัย พบว่า ด้านประโยชน์ใช้สอย ได้ออกแบบให้สอดคล้องกับประโยชน์ใช้สอย คือ ใส่ทำงาน คำนึงถึงความสบายในการสวมใส่ โดยการกำหนดคุณลักษณะของวัตถุดิบเพื่อให้เป็นแนวคิดธรรมชาติ คือ เลือกใช้ผ้าที่เป็นเส้นใยธรรมชาติอย่างผ้าใยแก้ว แต่มีการฟอกขาวมีผิวสัมผัสที่นุ่มใส่สบาย ทำให้ผู้สวมใส่มีความคล่องตัวในการเคลื่อนไหวร่างกาย และสอดคล้องกับวีระศักดิ์ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาลวดลายผ้าฝ้ายมัดหมี่อ้อมครามด้วยเทคนิคคณิตศิลป์ ประเภท Tessellation เพื่อออกแบบชุดโอกาสพิเศษ ผลการวิจัย พบว่า ด้านประโยชน์ใช้สอย ได้ออกแบบให้สอดคล้องกับประโยชน์ใช้สอย คือ ใส่ทำงาน คำนึงถึงความสบายในการสวมใส่ โดยกำหนดคุณลักษณะของวัตถุดิบเพื่อให้เป็นแนวคิดตามธรรมชาติ คือ เลือกใช้ผ้าที่เป็นเส้นใยธรรมชาติอย่างผ้าฝ้าย มีผิวสัมผัสที่นุ่มสบาย ทำให้ผู้สวมใส่มีความคล่องตัวในการใส่ทำงานต่างๆ และสามารถสวมใส่ได้นาน

บทที่ 5

สรุปผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ ด้วยเทคนิคการทำแบบตัด มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อออกแบบและพัฒนาเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ โดยใช้เทคนิคการทำแบบตัด และศึกษาความพึงพอใจต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร

ประชากร เป็นสตรีที่ทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร กำหนดเขตพื้นที่ 3 เขต ได้แก่ เขตบางรัก เขตบางกะปิ และเขตปทุมวัน

กลุ่มตัวอย่าง กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของบุญธรรม (2551) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 385 คน ทำการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

เครื่องมือ ประกอบด้วยแบบร่างเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ 5 ประเภท คือ เสื้อคลุม ชุดติดกัน เสื้อ กระโปรง และกางเกง แต่ละประเภทมีแบบร่าง จำนวน 4 แบบ รวมทั้งหมด 20 แบบ และเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บต้นแบบ 5 ประเภท ตัดเย็บจากผ้า 3 ชนิด รวมทั้งหมด 15 ชุดและแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบเสื้อผ้าต่อการออกแบบเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ แบบสอบถามความพึงพอใจต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 การออกแบบและพัฒนาเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ โดยใช้เทคนิคการทำแบบตัด ผลการวิจัย พบว่า การออกแบบเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ 5 ประเภท ประกอบด้วย เสื้อคลุม เสื้อ ชุดติดกัน กระโปรง และกางเกง แต่ละประเภทมีแบบร่าง จำนวน 4 แบบ รวมทั้งหมด 20 แบบ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบเสื้อผ้า จำนวน 5 คน ได้เลือกแบบเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ

ที่ผู้วิจัยออกแบบไว้จากทั้งหมด 5 ประเภทๆ ละ 4 แบบ ทำการคัดเลือกให้เหลือประเภทละ 1 แบบ รวมแบบชุดที่ผ่านการคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 แบบ ได้แก่ เสื้อคลุม คือ รูปแบบที่ 4 เสื้อ คือ รูปแบบที่ 2 ชุดติดกัน คือ รูปแบบที่ 1 กระโปรง คือ รูปแบบที่ 2 และกางเกง คือ รูปแบบที่ 4 จากแบบที่ผ่านการคัดเลือกโดยผู้เชี่ยวชาญ นำมาทำแบบตัดโดยใช้เทคนิคการขึ้นผ้าบนหุ่น และการสร้างแบบตัดบนกระดาษ ซึ่งการตัดเย็บเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บต้นแบบ ใช้ผ้า 3 ชนิด ได้แก่ ผ้าน้ำหนักเบา ผ้าน้ำหนักปานกลาง และผ้าน้ำหนักมาก จำนวนแบบร่างละ 3 แบบ รวมทั้งสิ้น 15 แบบ และนำไปสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ

5.1.2 ความพึงพอใจต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร

5.1.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภค พบว่า ผู้บริโภคจำนวนทั้งหมด 385 คน ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 26-30 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี รายได้ต่อเดือนประมาณ 15,001-25,000 บาท

5.1.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกซื้อชุดเสื้อผ้าสตรี พบว่า ผู้บริโภค ส่วนใหญ่ไม่เคยซื้อ/ไม่เคยใช้เสื้อผ้าหรือเครื่องแต่งกายไร้ตะเข็บ ส่วนใหญ่ตัดสินใจเลือกซื้อเสื้อผ้าสตรีเพราะรู้สึกชอบ โดยซื้อชุดทำงานทุกเดือน ซึ่งชุดทำงานราคาตัวละ 501-1,000 บาท

5.1.2.3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ จำแนกตามรูปแบบเสื้อคลุม เสื้อ ชุดติดกัน กระโปรง และกางเกง พบว่า ผู้บริโภคมีความพึงพอใจต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรูปแบบเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ ผู้บริโภคมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกรูปแบบ โดยอันดับแรก คือ ชุดติดกัน รองลงมา ได้แก่ กางเกง กระโปรง ตัวเสื้อ และเสื้อคลุม ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์ และด้านประโยชน์การใช้สอย ผู้บริโภคมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

5.2 ข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดทำงานสตรีไร้ตะเข็บ ด้วยเทคนิคการทำแบบตัด ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อเสนอแนะ 2 ด้าน ได้แก่ ข้อเสนอแนะทั่วไป และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

5.2.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากการวิจัย พบว่า การตัดเย็บเสื้อผ้าสตรีแบบไร้ตะเข็บ ยังคงมีตะเข็บหลงเหลืออยู่ซึ่งเป็นตะเข็บหลัก ดังนั้นจึงควรลดตะเข็บที่ไม่จำเป็นออก เพื่อความสบายในการสวมใส่

5.2.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปควรจะได้มีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในเรื่องต่อไปนี้

5.2.2.1 ควรศึกษากรรมวิธีการผลิตผ้าฝ้ายจากเส้นใยธรรมชาติ และเส้นใยสังเคราะห์ของอุตสาหกรรมต้นน้ำ เพื่อให้อุตสาหกรรมปลายน้ำหรืออุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป สามารถนำมาผลิตเสื้อผ้าไร้ตะเข็บ ได้อย่างมีคุณภาพ

5.2.2.2 ควรศึกษาการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับความพึงพอใจที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีแบบไร้ตะเข็บ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ในการออกแบบ และพัฒนาเสื้อผ้าสตรีให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- คเชนพงษ์ สุมาลัยโรจน์. 2550. “ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารงานของสถานศึกษาในอำเภอหนองม่วงไข่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต 1.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- จิตรพี ขวาลาภณ์. 2554. การทำแบบเสื้อผ้าบนหุ่น. โอเดียนสโตร์, กรุงเทพฯ.
- เจียมจิต เผือกศรี. 2546. การออกแบบเสื้อ 1. ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, กรุงเทพฯ.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. 2551. การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. พิมพ์ครั้งที่ 9. บิสซิเนสอาร์แอนด์ดี, กรุงเทพฯ.
- นรเศรษฐ์ พิทยาภรณ์. 2551. “ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดบริการทางการศึกษา ของมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (ภาคศึกษาศาสตร์). คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นวนน้อย บุญวงศ์. 2542. หลักการออกแบบ. พิมพ์ครั้งที่ 2. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- นุชดาว เตชะสมุทร. 2558. “การพัฒนาชุดราตรีโดยการตกแต่งด้วยเทคนิคการสานจากเศษเส้นด้ายไหมเหลือทิ้งของกิจการผ้าไหมบ้านครัว เขตราชเทวี กรุงเทพฯ วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2551. การเขียนรายงานการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 10. จามจุรีโปรดักท์, กรุงเทพฯ.
- พรนารี สายพัฒนา. 2552. “การฝึกอบรมผ่านเว็บ(Web-based Training : WBT) [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : http://web.bsru.ac.th/~direkkung/web_techno/content_techno/wbt.pdf, 20 กรกฎาคม 2555.
- พรสนอง วงศ์สิงห์ทอง. 2557. ประวัติศาสตร์ศิลปะเครื่องแต่งกาย. อินฟอรมีเดีย อินเตอร์เนชั่นแนล, กรุงเทพฯ.
- พาริดา จงพิพิจพร. 2552. “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ผ้าไทยเพื่อการสวมใส่ของผู้หญิงวัยทำงานในกรุงเทพฯ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาการตลาด). บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

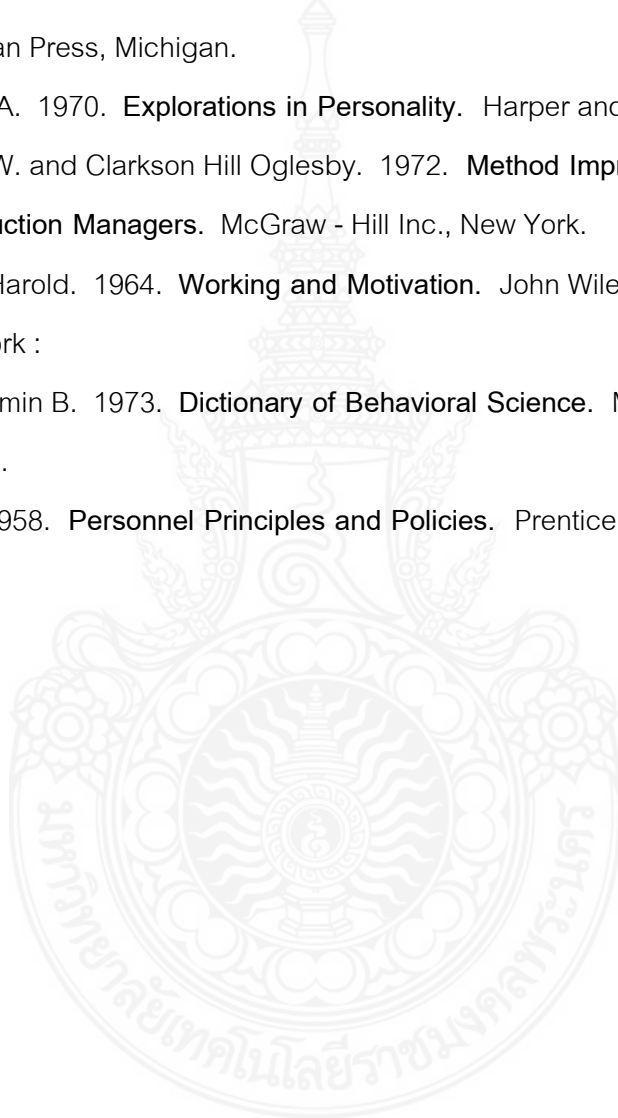
- มานิช กงกะนันท์. 2549. **ศิลปะการออกแบบ**. ไทยวัฒนาพานิช, กรุงเทพฯ.
- วัฒนชัย อังศุสิงห์. 2559. **สอนออกแบบแพทเทิร์นอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปขั้นสูง เพื่อพัฒนาสินค้าและการสร้างแบรนด์**. [ออนไลน์] เข้าถึงจาก : <http://picbear.com/doctorpattern>, 12 ธันวาคม 2559.
- วินิทร สอนพรินทร์. 2553. **การทำแบบตัด และเทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้า**. พิมพ์ครั้งที่ 3. หจก.เกียรติการพิมพ์, กรุงเทพฯ.
- วิรุณ ตั้งเจริญ. 2557. **การออกแบบ**. สำนักพิมพ์วิมวอลอาร์ต., กรุงเทพฯ.
- วิไลวรรณ มานะศรีสุริยา. 2547. **“ความรู้เรื่องการเย็บตะเข็บ”**. [ออนไลน์] เข้าถึงจาก : <https://sites.google.com/site/tabletret2/work>, 20 ธันวาคม 2559.
- วีระศักดิ์ ศรีลารัตน์. 2558. **“การพัฒนาลวดลายผ้าฝ้ายมัดหมี่ย้อนครามด้วยเทคนิคคณิตศิลป์ ประเภท Tessellation เพื่อออกแบบชุดโอกาสพิเศษ”** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ศรัณย์ จันทร์แก้ว. 2554. **“การพัฒนาลวดลายพิมพ์จากศิลปะอาร์ตนูโวบนผ้าใยัญชงเพื่อออกแบบชุดทำงานสตรี”** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ศรีนวล แก้วแพรง. 2529. **การตัดเย็บเสื้อผ้า 1**. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ. 2550. **รายงานผลการสำรวจทัศนคติ และพฤติกรรมการบริโภคต่อเสื้อผ้าทำงาน**. กระทรวงอุตสาหกรรม, กรุงเทพฯ.
- สถาบันวิจัยแฟชั่นแห่งประเทศไทย. 2555. **พจนานุกรมศัพท์แฟชั่น อังกฤษ-ไทย**. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ, กรุงเทพฯ.
- สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย. 2556. **รายงานผลการดำเนินโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ พัฒนาทักษะด้านการสร้างสรรค์แบบตัดและการตัดเย็บ**. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร, กรุงเทพฯ.
- สาคร ชลสาคร. 2553. **รูปร่างกับโครงสร้างเสื้อผ้า**. ทริปเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น, กรุงเทพฯ.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- สายรุ้ง ฤทัยกานต์. 2553. “ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย นานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก อำเภออมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น..
- สิทธิศักดิ์ ธีรศรีสวัสดิ์กุล. 2529. การออกแบบลวดลาย. พิมพ์ครั้งที่ 2. โอเดียนสโตร์, กรุงเทพฯ.
- สุนันทิพย์ วิชัยดิษฐ์. 2550. เอกสารประกอบการสอนวิชาการจัดการสินค้าแฟชั่น. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร, 30 มิถุนายน 2550. กรุงเทพฯ. (อัดสำเนา).
- อมรรัตน์ ว่างเกต. 2553. “ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตสมรสของบิดามารดา ที่ทำงานที่มีบุตรคนแรก.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาวิชาการพยาบาลครอบครัว). บัณฑิตวิทยาลัย. คณะพยาบาลศาสตร์. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อ้อยใจ เลิศล้ำ. 2553. การพัฒนาการออกแบบในพื้นที่ฐานการออกแบบสิ่งทอและแฟชั่น. เอ.พี.กราวพีคดีไซน์และการพิมพ์ จำกัด, กรุงเทพฯ.
- Alderfer, Clayton P. 1969. *Research in Education*. 5th ed. Prentice Hall, Inc., New Jersey.
- Brand, Jan and Minke Vos. (eds.). 2006. *Draping : Art and Craftsmanship in Fashion Design*. Basheer Graphic, Singapore.
- Cronbach, Lee Joseph. 1990. *Essentials of Psychology Testing*. 5th ed. Harper Collins Publishers Inc., New York.
- Davis, Keith and John W. Newstrom. 1976. *Human Behavior at Work : Organizational Behavior*. 7th ed. McGraw-Hill, New York.
- Fashion Trendsetter. 2558. เทรนด์แฟชั่น 2016. [ออนไลน์] เข้าถึงจาก : <http://www.fashiontrendsetter.com>, 20 ตุลาคม 2559.
- Gilewska, Teresa. 2011. *Pattern-Drafting for fashion Draping Vol.3*. A&C Black, London.
- Good, Carter V. 1973. *Dictionary of Education*. 3rd ed. Prentice-Hill, New York.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- Maslow, Abraham Harold. 1970. **Motivation and Personality**. Harper and Row, New York.
- Morse, Nancey C. 1995. **Satisfaction in The White Collar Job**. University of Michigan Press, Michigan.
- Murray, Henry A. 1970. **Explorations in Personality**. Harper and Row, New York.
- Parker, Henry W. and Clarkson Hill Oglesby. 1972. **Method Improvement for Construction Managers**. McGraw - Hill Inc., New York.
- Vroom, Victor Harold. 1964. **Working and Motivation**. John Wiley and Sons Inc., New York :
- Wolman, Benjamin B. 1973. **Dictionary of Behavioral Science**. Macmillan Press, London.
- Yoder, Dale. 1958. **Personnel Principles and Policies**. Prentice Hall Inc., New Jersey.

ภาคผนวก

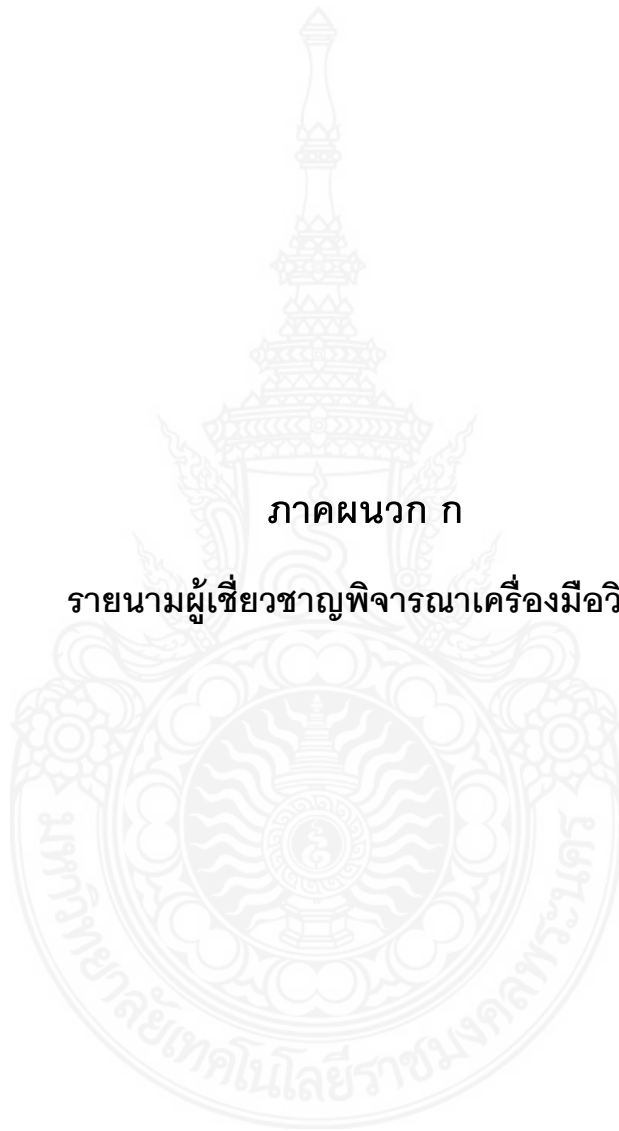
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล

ภาคผนวก ค แบบสอบถาม

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาคร ชลสาคร
หัวหน้าสาขาวิชาสิ่งทอ และเครื่องนุ่งห่ม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กมล พรหมหิ้วาวรรณ
รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
3. อาจารย์พัชราวลัย เซ็นเสถียร
อาจารย์ประจำภาควิชา แฟชั่น และออกแบบเครื่องแต่งกาย
สาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้าและแพทเทิร์น
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
4. อาจารย์ศรัณย์ จันทร์แก้ว
อาจารย์ประจำสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
5. คุณกนกวรรณ รอดทอง
Supervisor ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ
บริษัทอุตสาหกรรมไหมไทย

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๗/ ๖๓๗

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๖๓ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคล บริษัท เครือเจริญโภคภัณฑ์ จำกัด (มหาชน)

ด้วย นางสาวณัฐธิดา เรืองธนพิบูลย์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๕๗๐๗๐๑๕๑๑-๐ นักศึกษา
ระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกรับเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์
ในหัวข้อ การพัฒนาเสื้อไร้ตะเข็บด้วยเทคนิคการทำแบบตัด โดยมี รองศาสตราจารย์นवलแข ปาลิวนิช เป็นอาจารย์
ที่ปรึกษา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขอความอนุเคราะห์
จากท่านโปรดพิจารณาให้ นางสาวณัฐธิดา เรืองธนพิบูลย์ เข้าเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ โดยใช้แบบสอบถาม
ในหัวข้อ การพัฒนาเสื้อไร้ตะเข็บด้วยเทคนิคการทำแบบตัด กับกลุ่มสตรีวัยทำงาน จำนวน ๑๓๐ คน ระหว่างวันที่
๒๐ - ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๐ ณ บริษัท เครือเจริญโภคภัณฑ์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ (สีลม)
จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร กี่อารีโย)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๗๒๖๙ ๖๓๒๖

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/ ๖๓๘

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขออนุญาตขอรับข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคล บริษัท เบทเตอร์เวย์ จำกัด

ด้วย นางสาวณัฐธิดา เรืองธนพิบูลย์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๕๗๐๗๐๑๕๑๑-๐ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ การพัฒนาเสื้อไร้ตะเข็บด้วยเทคนิคการทำแบบตัด โดยมี รองศาสตราจารย์นวลแข ปาลิวณิช เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขออนุญาตขอรับข้อมูลจากท่านโปรดพิจารณาให้ นางสาวณัฐธิดา เรืองธนพิบูลย์ เข้าเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ โดยใช้แบบสอบถามในหัวข้อ การพัฒนาเสื้อไร้ตะเข็บด้วยเทคนิคการทำแบบตัด กับกลุ่มสตรีวัยทำงาน จำนวน ๑๒๘ คน ระหว่างวันที่ ๒๐ - ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๐ ณ บริษัท เบทเตอร์เวย์ จำกัด จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร์ กี่อารีโย)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๗๒๖๙ ๖๓๒๖

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/ ๖๓๕

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคล บริษัท เนสต์เล่ (ไทย) จำกัด

ด้วย นางสาวณัฐธิดา เรืองธนพิบูลย์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๕๗๐๗๐๑๕๑๑-๐ นักศึกษา
ระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์
ในหัวข้อ การพัฒนาเสื่อไร้ตะเข็บด้วยเทคนิคการทำแบบตัด โดยมี รองศาสตราจารย์นवलแซ ปาลิวณิช เป็นอาจารย์
ที่ปรึกษา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขอความอนุเคราะห์
จากท่านโปรดพิจารณาให้ นางสาวณัฐธิดา เรืองธนพิบูลย์ เข้าเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ โดยใช้แบบสอบถาม
ในหัวข้อ การพัฒนาเสื่อไร้ตะเข็บด้วยเทคนิคการทำแบบตัด กับกลุ่มสตรีวัยทำงาน จำนวน ๑๒๗ คน ระหว่างวันที่
๒๐ - ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๐ ณ บริษัท เนสต์เล่ (ไทย) จำกัด จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชฎาภัทร์ กี่อารีโย)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๗๒๖๙ ๕

ภาคผนวก ค

แบบสอบถาม

**แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแบบร่างเสื้อผ้าสตรี
เรื่อง “การพัฒนาเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ ด้วยเทคนิคการทำแบบตัด”**

.....

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ ด้วยเทคนิคการทำแบบตัด” เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

- 1) เพื่อการออกแบบและพัฒนาเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ ด้วยเทคนิคการทำแบบตัด
- 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการออกแบบและพัฒนาเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ ด้วยเทคนิคการทำแบบตัด

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบร่างเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ ประกอบด้วย เสื้อคลุม เสื้อ ชุดติดกัน กระโปรง และกางเกง ประเภทละ 4 แบบ รวมทั้งสิ้น 20 แบบ เพื่อให้ท่านพิจารณาคัดเลือกชุดที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย โดยให้เหลือประเภทละ 1 แบบ เพื่อนำไปตัดเย็บเป็นเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บเป็นต้นแบบต่อไป

ผู้วิจัยขอขอบคุณพระคุณท่านที่กรุณาสละเวลา และให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นครั้งนี้

นางสาวณัฐริดา เริงธนพิบูลย์

นักศึกษาปริญญาโท สาขาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด พร้อมให้เหตุผลประกอบการพิจารณา

1. แบบร่างเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บรูปแบบเสื้อคลุม (โปรดเลือกเพียง 1 แบบ)

แบบที่ 1

แบบที่ 2

แบบที่ 3

แบบที่ 4

เหตุผลที่ท่านเลือก / ข้อเสนอแนะ.....

.....

2. แบบร่างเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บรูปแบบเสื้อ (โปรดเลือกเพียง 1 แบบ)

แบบที่ 1

แบบที่ 2

แบบที่ 3

แบบที่ 4

เหตุผลที่ท่านเลือก / ข้อเสนอแนะ.....

.....

3. แบบร่างเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บรูปแบบชุดติดกัน (โปรดเลือกเพียง 1 แบบ)

แบบที่ 1

แบบที่ 2

แบบที่ 3

แบบที่ 4

เหตุผลที่ท่านเลือก / ข้อเสนอแนะ.....

.....

4. แบบร่างเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บรูปแบบกระโปรง (โปรดเลือกเพียง 1 แบบ)

แบบที่ 1

แบบที่ 2

แบบที่ 3

แบบที่ 4

เหตุผลที่ท่านเลือก / ข้อเสนอแนะ.....

.....

5. แบบร่างเสื้อผ้าสตรีไรตะเข็บรูปแบบกางเกง (โปรดเลือกเพียง 1 แบบ)

แบบที่ 1

แบบที่ 2

แบบที่ 3

แบบที่ 4

เหตุผลที่ท่านเลือก / ข้อเสนอแนะ.....
 .....
 .....

ลงชื่อ.....

ผู้เขียนงาน

แบบสอบถามความพึงพอใจ

เรื่อง “การพัฒนาเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ ด้วยเทคนิคการทำแบบตัด”

.....

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ ด้วยเทคนิคการทำแบบตัด” เป็นการศึกษาวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้
  - 1.1 เพื่อการออกแบบและพัฒนาเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ ด้วยเทคนิคการทำแบบตัด
  - 1.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ ด้วยเทคนิคการทำแบบตัด
2. ข้อคำถามในแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
  - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภค
  - ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกซื้อเสื้อผ้าสตรี
  - ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ
3. ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากท่าน โปรดตอบแบบสอบถามฉบับนี้ทุกข้อ และตรงกับความคิดเห็นของท่านตามความเป็นจริง
4. ข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามของท่าน ผู้วิจัยจะนำข้อมูลไปใช้ในเชิงวิชาการเท่านั้น

คำอธิบาย

1. ไร้ตะเข็บ หมายถึง เสื้อผ้าที่ไม่มีตะเข็บเลย หรือมีน้อยกว่าเสื้อผ้าชนิดเดียวกัน
2. เสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ หมายถึง เสื้อผ้าที่ไม่มีรอยต่อตะเข็บด้านใน และด้านข้าง หรืออาจมีตะเข็บน้อยที่สุดบนเสื้อผ้า

ขอขอบพระคุณทุกท่านในความร่วมมือนำตอบแบบสอบถาม

นางสาวณัฐริดา เริงธนพิบูลย์

นักศึกษาปริญญาโทสาขาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภค

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าตัวเลือกที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด โดยเลือกเพียงตัวเลือกเดียวเท่านั้น และกรณีที่ท่านเลือกอื่นๆ (โปรดระบุ).....กรุณากรอกรายละเอียดลงในช่องว่างที่กำหนด

1. อายุ

1. ต่ำกว่า 25 ปี 2. 26 – 30 ปี
3. 31- 35 ปี 4. 36 - 40 ปี
5. มากกว่า 40 ปีขึ้นไป

2. ระดับการศึกษา

1. ต่ำกว่าปริญญาตรี 2. ปริญญาตรี
3. สูงกว่าปริญญาตรี

3. รายได้ปัจจุบันต่อเดือน

1. ต่ำกว่า 15,000 บาท 2. 15,001–25,000 บาท
3. 25,001–35,000 บาท 4. 35,001–45,000 บาท
5. มากกว่า 45,000 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกซื้อเสื้อผ้าสตรี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าตัวเลือกที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด และกรณีที่ท่านเลือกอื่นๆ (โปรดระบุ).....กรุณากรอกรายละเอียดลงในช่องว่างที่กำหนด

1. ท่านเคยใช้ เคยซื้อ เครื่องแต่งกายแบบไร้ตะเข็บหรือไม่

1. เคยซื้อ/เคยใช้
2. ไม่เคยซื้อ/ไม่เคยใช้
3. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

2. ท่านตัดสินใจเลือกซื้อเสื้อผ้าด้วยเหตุผลใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. ซื้อเมื่อชอบ	☐ 2. ซื้อเมื่อลดราคา
☐ 3. ซื้อเมื่อมีโอกาส	☐ 4. ซื้อตามกระแสแฟชั่น
☐ 5. การผลิตมีคุณภาพ	☐ 6. ประโยชน์การใช้สอย

3. ความถี่ในการซื้อเสื้อผ้าของท่าน

☐ 1. ทุกสัปดาห์	☐ 2. ทุก 2 สัปดาห์
☐ 3. ทุกเดือน	☐ 4. ทุก 3 เดือน
☐ 5. ทุก 6 เดือน	☐ 6. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4. ราคาของเสื้อผ้าที่ท่านเลือกซื้อเป็นส่วนใหญ่ (เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว)

☐ 1. ต่ำกว่า 500 บาท/ตัว	☐ 2. 501-1,000 บาท/ตัว
☐ 3. 1,001-1,500 บาท/ตัว	☐ 4. 1,501-2,000 บาท/ตัว
☐ 5. 2,001-2,500 บาท/ตัว	☐ 6. มากกว่า 2,500 บาท/ตัว

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ

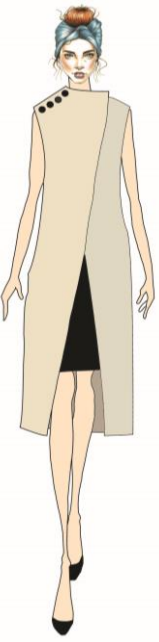

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความพึงพอใจทางด้านขวามือของแต่ละข้อ
ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงระดับเดียว โดยคำถามแต่ละข้อจะกำหนด
เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
3	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

รูปแบบเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
เสื้อคลุม แบบที่ 1 ผ้าเนื้อบาง 	ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์					
	1. รูปแบบมีความแปลกใหม่และทันสมัย					
	2. การออกแบบมีความสวยงาม					
	3. มีความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ					
	4. โทนสีที่ใช้สอดคล้องและผสมผสานอย่างกลมกลืนกับการออกแบบ					
	5. ผ้าเหมาะกับการเลือกใช้ในการตัดเย็บ					
	ด้านประโยชน์การใช้งาน					
	1. รูปแบบเหมาะสมกับการใช้งาน					
	2. สวมใส่สบาย ไม่ระคายเคือง					
	3. มีความสะดวกในการสวมใส่และจัดเก็บ					
	4. ง่ายต่อการบำรุงรักษา และการทำความสะอาด					
	5. สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์					
	6. ผ้าที่เลือกใช้มีความเหมาะสม					
	เสื้อคลุม แบบที่ 2 ผ้าเนื้อปานกลาง 	ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์				
1. รูปแบบมีความแปลกใหม่และทันสมัย						
2. การออกแบบมีความสวยงาม						
3. มีความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ						
4. โทนสีที่ใช้สอดคล้องและผสมผสานอย่างกลมกลืนกับการออกแบบ						
5. ผ้าเหมาะกับการเลือกใช้ในการตัดเย็บ						
ด้านประโยชน์การใช้งาน						
1. รูปแบบเหมาะสมกับการใช้งาน						
2. สวมใส่สบาย ไม่ระคายเคือง						
3. มีความสะดวกในการสวมใส่และจัดเก็บ						
4. ง่ายต่อการบำรุงรักษา และการทำความสะอาด						
5. สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์						
6. ผ้าที่เลือกใช้มีความเหมาะสม						

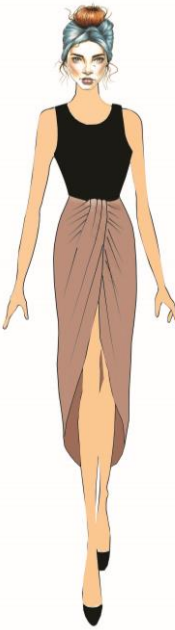

รูปแบบเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
เสื้อคลุม แบบที่ 3 ผ้าเนื้อหนา 	ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์					
	1. รูปแบบมีความแปลกใหม่และทันสมัย					
	2. การออกแบบมีความสวยงาม					
	3. มีความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ					
	4. โทนสีที่ใช้สอดคล้องและผสมผสานอย่างกลมกลืนกับการออกแบบ					
	5. ผ้าเหมาะกับการเลือกใช้ในการตัดเย็บ					
	ด้านประโยชน์การใช้งาน					
	1. รูปแบบเหมาะสมกับการใช้งาน					
	2. สวมใส่สบาย ไม่ระคายเคือง					
	3. มีความสะดวกในการสวมใส่และจัดเก็บ					
	4. ง่ายต่อการบำรุงรักษา และการทำความสะอาด					
	5. สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์					
	6. ผ้าที่เลือกใช้มีความเหมาะสม					
เสื้อ แบบที่ 1 ผ้าเนื้อบาง 	ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์					
	1. รูปแบบมีความแปลกใหม่และทันสมัย					
	2. การออกแบบมีความสวยงาม					
	3. มีความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ					
	4. โทนสีที่ใช้สอดคล้องและผสมผสานอย่างกลมกลืนกับการออกแบบ					
	5. ผ้าเหมาะกับการเลือกใช้ในการตัดเย็บ					
	ด้านประโยชน์การใช้งาน					
	1. รูปแบบเหมาะสมกับการใช้งาน					
	2. สวมใส่สบาย ไม่ระคายเคือง					
	3. มีความสะดวกในการสวมใส่และจัดเก็บ					
	4. ง่ายต่อการบำรุงรักษา และการทำความสะอาด					
	5. สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์					
	6. ผ้าที่เลือกใช้มีความเหมาะสม					

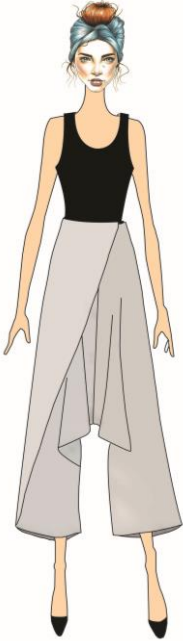

รูปแบบเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
เสื้อ แบบที่ 2 ผ้าเนื้อปานกลาง 	ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์					
	1. รูปแบบมีความแปลกใหม่และทันสมัย					
	2. การออกแบบมีความสวยงาม					
	3. มีความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ					
	4. โทนสีที่ใช้สอดคล้องและผสมผสานอย่างกลมกลืนกับการออกแบบ					
	5. ผ้าเหมาะกับการเลือกใช้ในการตัดเย็บ					
	ด้านประโยชน์การใช้งาน					
	1. รูปแบบเหมาะสมกับการใช้งาน					
	2. สวมใส่สบาย ไม่ระคายเคือง					
	3. มีความสะดวกในการสวมใส่และจัดเก็บ					
	4. ง่ายต่อการบำรุงรักษา และการทำความสะอาด					
	5. สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์					
	6. ผ้าที่เลือกใช้มีความเหมาะสม					
	เสื้อ แบบที่ 3 ผ้าเนื้อหนา 	ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์				
1. รูปแบบมีความแปลกใหม่และทันสมัย						
2. การออกแบบมีความสวยงาม						
3. มีความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ						
4. โทนสีที่ใช้สอดคล้องและผสมผสานอย่างกลมกลืนกับการออกแบบ						
5. ผ้าเหมาะกับการเลือกใช้ในการตัดเย็บ						
ด้านประโยชน์การใช้งาน						
1. รูปแบบเหมาะสมกับการใช้งาน						
2. สวมใส่สบาย ไม่ระคายเคือง						
3. มีความสะดวกในการสวมใส่และจัดเก็บ						
4. ง่ายต่อการบำรุงรักษา และการทำความสะอาด						
5. สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์						
6. ผ้าที่เลือกใช้มีความเหมาะสม						

รูปแบบเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
ชุดติดกัน แบบที่ 1 ผ้าเนื้อบาง 	ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์					
	1. รูปแบบมีความแปลกใหม่และทันสมัย					
	2. การออกแบบมีความสวยงาม					
	3. มีความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ					
	4. โทนสีที่ใช้สอดคล้องและผสมผสานอย่างกลมกลืนกับการออกแบบ					
	5. ผ้าเหมาะกับการเลือกใช้ในการตัดเย็บ					
	ด้านประโยชน์การใช้งาน					
	1. รูปแบบเหมาะสมกับการใช้งาน					
	2. สวมใส่สบาย ไม่ระคายเคือง					
	3. มีความสะดวกในการสวมใส่และจัดเก็บ					
	4. ง่ายต่อการบำรุงรักษา และการทำความสะอาด					
	5. สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์					
	6. ผ้าที่เลือกใช้มีความเหมาะสม					
ชุดติดกัน แบบที่ 2 ผ้าเนื้อปานกลาง 	ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์					
	1. รูปแบบมีความแปลกใหม่และทันสมัย					
	2. การออกแบบมีความสวยงาม					
	3. มีความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ					
	4. โทนสีที่ใช้สอดคล้องและผสมผสานอย่างกลมกลืนกับการออกแบบ					
	5. ผ้าเหมาะกับการเลือกใช้ในการตัดเย็บ					
	ด้านประโยชน์การใช้งาน					
	1. รูปแบบเหมาะสมกับการใช้งาน					
	2. สวมใส่สบาย ไม่ระคายเคือง					
	3. มีความสะดวกในการสวมใส่และจัดเก็บ					
	4. ง่ายต่อการบำรุงรักษา และการทำความสะอาด					
	5. สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์					
	6. ผ้าที่เลือกใช้มีความเหมาะสม					

รูปแบบเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
ชุดติดกัน แบบที่ 3 ผ้าเนื้อหนา 	ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์					
	1. รูปแบบมีความแปลกใหม่และทันสมัย					
	2. การออกแบบมีความสวยงาม					
	3. มีความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ					
	4. โทนสีที่ใช้สอดคล้องและผสมผสานอย่างกลมกลืนกับการออกแบบ					
	5. ผ้าเหมาะกับการเลือกใช้ในการตัดเย็บ					
	ด้านประโยชน์การใช้งาน					
	1. รูปแบบเหมาะสมกับการใช้งาน					
	2. สวมใส่สบาย ไม่ระคายเคือง					
	3. มีความสะดวกในการสวมใส่และจัดเก็บ					
	4. ง่ายต่อการบำรุงรักษา และการทำความสะอาด					
	5. สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์					
	6. ผ้าที่เลือกใช้มีความเหมาะสม					
	กระโปรง แบบที่ 1 ผ้าเนื้อบาง 	ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์				
1. รูปแบบมีความแปลกใหม่และทันสมัย						
2. การออกแบบมีความสวยงาม						
3. มีความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ						
4. โทนสีที่ใช้สอดคล้องและผสมผสานอย่างกลมกลืนกับการออกแบบ						
5. ผ้าเหมาะกับการเลือกใช้ในการตัดเย็บ						
ด้านประโยชน์การใช้งาน						
1. รูปแบบเหมาะสมกับการใช้งาน						
2. สวมใส่สบาย ไม่ระคายเคือง						
3. มีความสะดวกในการสวมใส่และจัดเก็บ						
4. ง่ายต่อการบำรุงรักษา และการทำความสะอาด						
5. สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์						
6. ผ้าที่เลือกใช้มีความเหมาะสม						

รูปแบบเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
<p>กระโปรง แบบที่ 2 ผ้าเนื้อปานกลาง</p> 	ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์					
	1. รูปแบบมีความแปลกใหม่และทันสมัย					
	2. การออกแบบมีความสวยงาม					
	3. มีความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ					
	4. โทนสีที่ใช้สอดคล้องและผสมผสานอย่างกลมกลืนกับการออกแบบ					
	5. ผ้าเหมาะกับการเลือกใช้ในการตัดเย็บ					
	ด้านประโยชน์การใช้งาน					
	1. รูปแบบเหมาะสมกับการใช้งาน					
	2. สวมใส่สบาย ไม่ระคายเคือง					
	3. มีความสะดวกในการสวมใส่และจัดเก็บ					
	4. ง่ายต่อการบำรุงรักษา และการทำความสะอาด					
	5. สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์					
	6. ผ้าที่เลือกใช้มีความเหมาะสม					
<p>กระโปรง แบบที่ 3 ผ้าเนื้อหนา</p> 	ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์					
	1. รูปแบบมีความแปลกใหม่และทันสมัย					
	2. การออกแบบมีความสวยงาม					
	3. มีความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ					
	4. โทนสีที่ใช้สอดคล้องและผสมผสานอย่างกลมกลืนกับการออกแบบ					
	5. ผ้าเหมาะกับการเลือกใช้ในการตัดเย็บ					
	ด้านประโยชน์การใช้งาน					
	1. รูปแบบเหมาะสมกับการใช้งาน					
	2. สวมใส่สบาย ไม่ระคายเคือง					
	3. มีความสะดวกในการสวมใส่และจัดเก็บ					
	4. ง่ายต่อการบำรุงรักษา และการทำความสะอาด					
	5. สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์					
	6. ผ้าที่เลือกใช้มีความเหมาะสม					

รูปแบบเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
กางเกง แบบที่ 1 ผ้าเนื้อบาง 	ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์					
	1. รูปแบบมีความแปลกใหม่และทันสมัย					
	2. การออกแบบมีความสวยงาม					
	3. มีความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ					
	4. โทนสีที่ใช้สอดคล้องและผสมผสานอย่างกลมกลืนกับการออกแบบ					
	5. ผ้าเหมาะกับการเลือกใช้ในการตัดเย็บ					
	ด้านประโยชน์การใช้งาน					
	1. รูปแบบเหมาะสมกับการใช้งาน					
	2. สวมใส่สบาย ไม่ระคายเคือง					
	3. มีความสะดวกในการสวมใส่และจัดเก็บ					
	4. ง่ายต่อการบำรุงรักษา และการทำความสะอาด					
	5. สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์					
	6. ผ้าที่เลือกใช้มีความเหมาะสม					
	กางเกง แบบที่ 2 ผ้าเนื้อปานกลาง 	ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์				
1. รูปแบบมีความแปลกใหม่และทันสมัย						
2. การออกแบบมีความสวยงาม						
3. มีความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ						
4. โทนสีที่ใช้สอดคล้องและผสมผสานอย่างกลมกลืนกับการออกแบบ						
5. ผ้าเหมาะกับการเลือกใช้ในการตัดเย็บ						
ด้านประโยชน์การใช้งาน						
1. รูปแบบเหมาะสมกับการใช้งาน						
2. สวมใส่สบาย ไม่ระคายเคือง						
3. มีความสะดวกในการสวมใส่และจัดเก็บ						
4. ง่ายต่อการบำรุงรักษา และการทำความสะอาด						
5. สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์						
6. ผ้าที่เลือกใช้มีความเหมาะสม						

รูปแบบเสื้อผ้าสตรีไร้ตะเข็บ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
กางเกง แบบที่ 3 ผ้าเนื้อหนา 	ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์					
	1. รูปแบบมีความแปลกใหม่และทันสมัย					
	2. การออกแบบมีความสวยงาม					
	3. มีความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ					
	4. โทนสีที่ใช้สอดคล้องและผสมผสานอย่างกลมกลืนกับการออกแบบ					
	5. ผ้าเหมาะกับการเลือกใช้ในการตัดเย็บ					
	ด้านประโยชน์การใช้งาน					
	1. รูปแบบเหมาะสมกับการใช้งาน					
	2. สวมใส่สบาย ไม่ระคายเคือง					
	3. มีความสะดวกในการสวมใส่และจัดเก็บ					
	4. ง่ายต่อการบำรุงรักษา และการทำความสะอาด					
	5. สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์					
	6. ผ้าที่เลือกใช้มีความเหมาะสม					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณ

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ-นามสกุล ฌัญฐิตดา เรืองธนพิบูลย์
วัน เดือน ปีเกิด 2 กันยายน 2526
ภูมิลำเนา อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ประวัติการศึกษา
2548 ปริญญาตรี คหกรรมศาสตรบัณฑิต (ผ้าและเครื่องแต่งกาย)
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2555 ปริญญาโท คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย)
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

อาจารย์ประจำสาขาออกแบบแฟชั่น คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

